

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1252/1999 af 17. maj 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 1868/94 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse 15
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1253/1999 af 17. maj 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1766/92 om den fælles markedsordning for korn og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2731/75 om fastsættelse af standardkvaliteter for blød hvede, rug, byg, majs og hård hvede 18
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød 21
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter 48
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1256/1999 af 17. maj 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter 73
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger 80
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik 103
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 af 17. maj 1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik s ordninger for direkte støtte 113

Pris: 24,50 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1251/1999

af 17. maj 1999

om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Sigtet med den fælles landbrugspolitik er at nå de mål, der er fastsat i traktatens artikel 33, under hensyntagen til markedssituationen;

(2) for at skabe større ligevægt på markedet blev der indført en ny støtteordning ved Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽⁶⁾;

(3) efter 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik er der indtrådt en betydelig forbedring med hensyn til markedsligevægten;

(4) jordudtagningen under den støtteordning for producenter af visse markafgrøder, som blev indført i 1992, har sammen med en sænkning af interventionsprisen medvirket til at holde produktionen under kontrol, samtidig med at en øget konkurrenceevne med hensyn til priserne har gjort det muligt at anvende betydeligt større kornmængder på hjemmemarkedet, navnlig til foder;

(5) støtten ifølge den i 1992 indførte ordning bør videreføres, idet der dog bør tages hensyn til markedsudviklingen og de erfaringer, der er opnået i forbindelse med anvendelsen af den nuværende ordning;

(6) medlemsstaterne kan under visse omstændigheder lade græsensilage være omfattet af arealbetalingerne under denne ordning;

(7) ved ændringen af støtteordningen er det nødvendigt at tage hensyn til Fællesskabets internationale forpligtelser;

(8) den bedste måde at opnå markedsligevægt på er at tilnærme Fællesskabets kornpriser til verdensmarkedspriserne og at indføre ikke-afgrødespecifikke arealbetalinger;

(9) arealbetalingerne bør ændres, hvis markedsbetingelserne ikke svarer til dem, der i øjeblikket forventes;

⁽¹⁾ EFT C 170 af 4.6.1998, s. 4.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 284 af 14.9.1998, s. 55.

⁽⁴⁾ EFT C 93 af 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 12. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1624/98 (EFT L 210 af 28.7.1998, s. 3).

(10) det støtteberettigede areal bør begrænses til arealer med markafgrøder og arealer, der tidligere er udtaget af produktionen med offentlig støtte;

(11) hvis det samlede areal, for hvilket der ansøges om støtte under ordningen, overstiger basisarea-

- let, bør der foretages en reduktion af det støtteberettigede areal pr. bedrift for at sikre markedslige vægten;
- (12) medlemsstaterne kan anvende et eller flere nationale basisarealer; det er hensigtsmæssigt, at de medlemsstater, der vælger denne mulighed, kan underopdele det enkelte nationale basisareal i delbasisarealer; hvis et nationalt basisareal overskrides, bør medlemsstaten kunne koncentrere de foranstaltninger, der skal anvendes, helt eller delvis på de delbasisarealer, for hvilke overskridelsen er konstateret;
- (13) arealbetalingerne bør afspejle de særlige strukturelle karakteristika, der påvirker udbyttet; det bør overlades til medlemsstaterne at udarbejde en regionaliseringsplan baseret på objektive kriterier; der bør fastlægges et ensartet gennemsnitlig udbytte i regionaliseringsplanerne; i planerne tages der hensyn til gennemsnitsudbyttet i de enkelte regioner i en given periode og til eventuelle strukturforskelle mellem de enkelte produktionsområder; der bør fastsættes en særlig procedure for behandlingen af disse planer på fællesskabsplan;
- (14) det bør tillades, at der anvendes forskellige udbytter for vandede og ikke-vandede arealer, under forudsætning af at der fastsættes et særskilt basisareal for vandede afgrøder, uden at det samlede basisareal derved udvides;
- (15) majs har et anderledes udbytte, som adskiller det fra andre kornarter og derfor kan berettige til særbehandling;
- (16) med henblik på beregningen af arealbetalingerne bør et grundbeløb pr. ton multipliceres med det »gennemsnitlige kornudbytte«, der er fastslået for den pågældende region; når der er fastsat forskellige udbytter for majs og for andre kornarter, bør der anvendes særskilte basisarealer for majs;
- (17) der bør fastsættes et enkelt grundbeløb for markafgrøder; grundbeløbet pr. ton bør forøges under hensyntagen til den trinvis nedsettelse af interventionsprisen for korn; der bør fastsættes en særlig støtte for proteinafgrøder for at bevare deres konkurrenceevne over for korn;
- (18) i tilfælde af en endelig nedsettelse af interventionsprisen forhøjes grundbeløbet, idet der anvendes samme godtgørelsessats som for produktionsårene 2000/2001 og 2001/2002;
- (19) der bør fastsættes en særlig ordning for hård hvede for at sikre, at produktionen af hård hvede er af en sådan størrelse, at den kan dække forarbejdningsindustriens behov, uden at dette dog bør medføre overdrevne udgifter for budgettet; dette mål kan opnås ved at indføre en supplerende betaling, der for hver berørt medlemsstat begrænses til et maksimumsareal for hård hvede; en overskridelse af dette areal bør medføre en justering af de indgivne ansøgninger;
- (20) desuden foregår produktionen af hård hvede i nogle medlemsstater ofte i områder uden for de traditionelle produktionsområder; det er ønskeligt at sikre denne produktion et vist omfang gennem ydelse af en særlig støtte;
- (21) for at kunne opnå arealbetalingerne bør producenterne være forpligtet til at udtage en forud fastlagt andel af deres areal med markafgrøder; de udtagne arealer bør passes, således at bestemte mindstenormer for miljøbeskyttelse overholdes; de udtagne arealer bør også kunne anvendes til nonfoodproduktion, forudsat at der kan foretages effektiv kontrol;
- (22) i den aktuelle markedssituation bør udtagningskravet nedsættes til 10 % for perioden 2000-2006; denne procentsats bør kunne tages op til fornyet overvejelse under hensyntagen til udviklingen i produktionen og på markedet;
- (23) der bør ydes en rimelig godtgørelse for udtagningsforpligtelsen; godtgørelsen bør svare til arealbetalingerne for korn;
- (24) udtagningsforpligtelsen bør ikke gælde for mindre producenter, hvis ansøgninger om arealbetaling ligger under et vist niveau; dette niveau bør fastsættes;
- (25) for frivillig udtagning kan producenterne få udtagningsbetaling for yderligere udtagne arealer; medlemsstaterne bør fastsætte et maksimumsareal;
- (26) arealbetalingerne bør udbetales en gang om året for et givet areal; arealer, der ikke blev dyrket umiddelbart inden ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 1765/92, bør ikke være støtteberetti-

gede; for at tage hensyn til en række særlige situationer, hvor denne bestemmelse er urimeligt restriktiv, bør der tillades visse undtagelser, som forvaltes af medlemsstaterne;

- (27) det er nødvendigt at fastlægge visse betingelser for ansøgning om arealbetaling og at præcisere, hvornår udbetalingen til producenterne skal finde sted;
- (28) tidspunkterne for betalingen bør fastsættes således, at det sikres, at afsætningen af markafgrøder fordeler sig jævnt over høståret;
- (29) udsåningstidspunkterne bør tilpasses naturforholdene i de enkelte produktionsområder;
- (30) det er nødvendigt at fastsætte overgangsregler for afskaffelsen af de agrødespecifikke betalinger for oliefrø fra produktionsåret 2002/2003; nogle af de nuværende bestemmelser i denne sektor skal bevares under hensyn til Fællesskabets internationale forpligtelser;
- (31) medlemsstaternes udgifter som følge af forpligtelserne i forbindelse med anvendelsen af denne forordning bør finansieres af Fællesskabet efter artikel 1 og 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾;
- (32) det er nødvendigt at fastsætte overgangsforanstaltninger og at give Kommissionen mulighed for i givet fald at indføre yderligere overgangsforanstaltninger;
- (33) tilpasningerne af støtteordningen for markafgrøder bør indføres fra høståret 2000/2001;
- (34) som følge af disse tilpasninger af den nuværende støtteordning og tidligere ændringer vil det af hensyn til klarheden være hensigtsmæssigt at lade forordning (EØF) nr. 1765/92 erstatte af en ny forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved denne forordning indføres en ordning med arealbetalinger til producenter af markafgrøder.

⁽¹⁾ Se side 103 i denne EFT.

2. I denne forordning:

- omfatter høståret/produktionsåret perioden 1. juli til 30. juni
- forstås ved »markafgrøder« de i bilag I nævnte produkter.

3. Medlemsstater, hvor majs ikke er en traditionel afgrøde, kan lade græsensilage omfatte af arealbetalingen til markafgrøder på de samme betingelser som dem, der gælder for markafgrøder.

KAPITEL I

Artikel 2

1. Fællesskabets producenter af markafgrøder kan ansøge om arealbetaling på de i denne forordning fastsatte betingelser.
2. Arealbetalingen fastsættes pr. hektar og differentieres regionalt. Arealbetalingen ydes for det areal, hvor der dyrkes markafgrøder, eller som er udtaget i overensstemmelse med artikel 6, og som ikke overstiger et regionalt basisareal. Dette fastlægges som det gennemsnitlige antal hektarer i en region, hvor der dyrkes markafgrøder, eller, efter omstændighederne, som er udtaget af produktionen i overensstemmelse med en offentligt finansieret ordning i 1989, 1990 og 1991. En region betyder i denne forbindelse en medlemsstat eller en region i medlemsstaten, alt efter den pågældende medlemsstats valg.
3. Producenter, der ansøger om arealbetaling, er forpligtet til at udtage en del af arealet på deres bedrift af produktionen, og får en godtgørelse for denne forpligtelse.
4. Hvis det samlede areal, for hvilket der ansøges om betaling under ordningen for markafgrøder, herunder det under ordningen undtagne areal, overstiger basisarealet, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af den enkelte landbrugers støtteberettigede areal for alle de betalinger, der i den pågældende region i samme produktionsår ydes i henhold til denne forordning.

Arealer, for hvilke der ikke ansøges om betaling efter nærværende forordning, men som anvendes som grundlag for en ansøgning om støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽²⁾, medta-

⁽²⁾ Se side 21 i denne EFT.

ges også ved beregningen af det samlede areal, for hvilket der er ansøgt om betaling.

5. Hvis en medlemsstat lader græsensilage omfatte af arealbetalingen for markafgrøder, fastlægges der et særskilt basisareal. Hvis basisarealet for markafgrøder ikke nås i løbet af et produktionsår, kan de resterende hektarer for samme produktionsår udloddes til det tilsvarende basisareal.

6. Hvis en medlemsstat har valgt at fastlægge et eller flere nationale basisarealer, kan den underopdele hvert af disse i delbasisarealer på grundlag af objektive kriterier, der skal fastlægges af medlemsstaten.

Med henblik på dette stykke skal basisarealerne »Secano« og »Regadio« betragtes som nationale basisarealer.

Hvis et nationalt basisareal overskrides, kan den pågældende medlemsstat efter objektive kriterier helt eller delvis koncentrere de foranstaltninger, der finder anvendelse ifølge stk. 4, på de delbasisarealer, for hvilke der er konstateret en overskridelse.

Medlemsstater, der har valgt at anvende den mulighed, der er nævnt i dette stykke, underretter senest den 15. september producenterne og Kommissionen om deres valg og om de nærmere bestemmelser for anvendelsen.

Artikel 3

1. I forbindelse med fastsættelsen af de gennemsnitsudbytter, der skal anvendes til beregning af arealbetalingen, udarbejder hver medlemsstat en regionaliseringsplan med angivelse af de relevante, objektive kriterier for afgrænsningen af de enkelte produktionsregioner, så der opnås særskilte homogene områder.

Med henblik herpå udarbejder medlemsstaterne regionaliseringsplanerne under behørig hensyntagen til eventuelle særlige forhold. De kan navnlig graduere gennemsnitsudbytterne for at tage hensyn til eventuelle strukturforskelle mellem produktionsregionerne.

2. Endvidere kan medlemsstaterne i deres regionaliseringsplaner anvende et udbyttetotal for majs, der er forskelligt fra udbyttetallet for andre kornarter.

a) Såfremt udbyttet for majs er højere end udbyttet for andre kornarter, skal der særskilt for majs fast-

sættes et basisareal, som omhandlet i artikel 2, stk. 2, der omfatter en eller flere majsproduktionsregioner efter medlemsstatens eget valg.

Medlemsstaterne kan i de pågældende regioner ligeledes fastsætte særskilte basisarealer for andre markafgrøder end majs. Hvis majsbasisarealet i dette tilfælde ikke nås i løbet af et høstår, udloddes de resterende hektarer for samme høstår til det tilsvarende basisareal for andre markafgrøder end majs.

b) Såfremt udbyttet for majs svarer til eller er lavere end udbyttet for andre kornarter, kan der ligeledes fastsættes et basisareal særskilt for majs i henhold til litra a). Vælger medlemsstaten at fastsætte et basisareal for andre markafgrøder end majs, gælder følgende:

— hvis majsbasisarealet ikke nås i løbet af et høstår, kan de resterende hektarer for samme høstår udloddes til de tilsvarende basisarealer for andre markafgrøder

— hvis basisarealet for andre markafgrøder end majs ikke nås i løbet af et produktionsår, kan de resterende hektarer for samme produktionsår udloddes til det pågældende majsbasisareal.

Overskrides disse basisarealer, anvendes artikel 2, stk. 4.

3. Medlemsstaterne kan i deres regionaliseringsplaner fastsætte forskellige udbytter for vandede og ikke-vandede arealer. I så fald skal medlemsstaten fastsætte et særskilt basisareal for arealer med vandede afgrøder.

Det vandede basisareal skal være lig med det gennemsnitlige areal, der fra 1989 til 1991 blev vandet med henblik på dyrkning af markafgrøder, herunder forhøjelser i medfør af artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, sidste punktum, i forordning (EØF) nr. 1765/92. Det vandede basisareal i Portugal skal dog gradvis forøges med indtil 60 000 ha for de arealer, hvor det er fastslået, at investeringen i vanding er begyndt efter den 1. august 1992. Denne forøgelse kan helt eller delvis lægges til det vandede majsareal som omhandlet i stk. 2.

Fastsættelsen af det vandede basisareal må ikke føre til en forøgelse af det samlede basisareal for den pågæl-

dende medlemsstat. Overskrides det vandede basisareal, finder artikel 2, stk. 4, anvendelse.

Hvis det vandede areal ikke nås i løbet af et givet produktionsår, fordeles de resterende hektarer for samme produktionsår på de tilsvarende ikke-vandede basisarealer.

4. Regionaliseringsplanen skal under alle omstændigheder sikre, at det gennemsnitsudbytte for den pågældende medlemsstat, som er fastlagt for perioden i overensstemmelse med de i stk. 5 nævnte kriterier, overholdes.

5. For hver enkelt produktionsregion skal medlemsstaten give nærmere oplysninger om arealerne med og udbyttet af de markafgrøder, der er produceret i den pågældende region i femårsperioden 1986/1987-1990/1991. Der beregnes et gennemsnitligt kornudbytte for hver enkelt region, idet der ses bort fra året med det største og året med det mindste udbytte i den pågældende periode.

Denne forpligtelse kan dog for så vidt angår:

- portugisisk korn opfyldes ved at fremlægge data, som er blevet meddelt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3653/90 af 11. december 1990 om overgangsbestemmelser for den fælles markedsordning for korn og ris i Portugal⁽¹⁾
- de fem nye tyske delstater opfyldes ved at anføre det gennemsnitlige udbytte, der gælder i de andre tyske delstater
- Italien og Spanien opfyldes ved at fastsætte referencudbyttet til henholdsvis 3,9 t/ha og 2,9 t/ha.

Hvis en medlemsstat beslutter at behandle

- majs anderledes end andre kornarter, skal der anføres et gennemsnitsudbytte for majs og for andre kornarter, idet gennemsnitsudbyttet dog ikke må ændres
- vandede arealer særskilt i forhold til ikke-vandede arealer, skal der anføres et gennemsnitsudbytte for hver af de to arealkategorier, idet det samlede gennemsnitsudbytte dog ikke må ændres

⁽¹⁾ EFT L 362 af 27.12.1990, s. 28. Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1664/95 (EFT L 158 af 8.7.1995, s. 13).

6. Medlemsstaterne forelægger deres regionaliseringsplan for Kommissionen senest den 1. august 1999 sammen med al nødvendig dokumentation. De kan opfylde denne forpligtelse ved at henvise til den regionaliseringsplan, de har forelagt Kommissionen i henhold til forordning (EØF) nr. 1765/92.

Kommissionen gennemgår de af medlemsstaterne forelagte regionaliseringsplaner og sikrer sig, at hver enkelt plan er baseret på relevante, objektive kriterier og er i overensstemmelse med de foreliggende oplysninger om tidligere år. Kommissionen kan fremsætte indsigelser mod planer, der ikke er forenelige med de ovennævnte kriterier, navnlig med medlemsstatens gennemsnitsudbytte. I så fald skal planen justeres af den pågældende medlemsstat, efter at den har rådført sig med Kommissionen.

Medlemsstaten kan efter anmodning fra Kommissionen eller på eget initiativ ændre regionaliseringsplanen efter den i denne artikel beskrevne procedure.

7. Hvis en medlemsstat i medfør af stk. 1 vælger at fastlægge produktionsregioner, hvis afgrænsning ikke svarer til afgrænsningen af de regionale basisarealer, forelægger den Kommissionen en oversigt over alle ansøgninger om betaling og de hertil svarende udbytter. Fremgår det af disse oplysninger, at det gennemsnitsudbytte, der følger af regionaliseringsplanen for 1993, eller at det gennemsnitsudbytte, der for Østrig, Finland og Sverige følger af planen for 1995, eller at det udbytte, der er fastsat i stk. 5 for Italien og Spanien, er overskredet i en medlemsstat, nedsættes alle betalinger i denne medlemsstat for det følgende produktionsår i forhold til den konstaterede overskridelse. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse, når den mængde udtrykt i tons korn, for hvilken der er indgivet ansøgninger, ikke overstiger den mængde, der fremkommer ved at multiplicere medlemsstatens samlede basisareal med ovennævnte gennemsnitsudbytte.

Medlemsstaterne kan vælge at kontrollere, om der har været en eventuel overskridelse af gennemsnitsudbyttet for hvert enkelt basisareal. I så fald finder bestemmelserne i dette stykke anvendelse på betalingerne for hvert af de berørte basisarealer.

Artikel 4

1. Med forbehold af artikel 10 foretages beregningen af arealbetalingen ved at multiplicere grundbeløbet pr. ton med det gennemsnitlige kornudbytte, der er fastsat i regionaliseringsplanen for den pågældende region.

2. Den i stk. 1 nævnte beregning foretages ved anvendelse af det gennemsnitlige kornudbytte. Hvis majs behandles særskilt, anvendes »majsudbyttet« dog for majs og udbyttet for »andre kornarter end majs« for korn, oliefrø og hørfrø.

3. Grundbeløbet fastsættes således:

for proteinafgrøder:

— 72,50 EUR/t fra produktionsåret 2000/2001

for korn, græsensilage og udtagning:

— 58,67 EUR/t for høståret/produktionsåret 2000/2001

— 63,00 EUR/t fra høståret/produktionsåret 2001/2002

for hørfrø:

— 88,26 EUR/t for produktionsåret 2000/2001

— 75,63 EUR/t for produktionsåret 2001/2002

— 63,00 EUR/t fra produktionsåret 2002/2003

for oliefrø:

— 63,00 EUR/t fra produktionsåret 2002/2003.

Beløbet 63 EUR/t kan forhøjes fra produktionsåret 2002/2003 på baggrund af den endelige nedsættelse af interventionsprisen for korn, der er fastsat i artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1766/92.

Denne forhøjelse af arealbetalingerne vil stå i samme forhold til interventionsprisnedsættelsen som den, der gælder for 2000/2001 og 2001/2002.

4. I Finland og i Sverige nord for den 62. breddegrad og i nogle tilstødende områder, hvor der gælder lignende klimatiske vilkår, som gør landbrugsaktiviteter særligt vanskelige, ydes der for korn og oliefrø en supplerende arealbetaling på 19 EUR/t gange det udbytte, der anvendes for arealbetalingerne.

Artikel 5

Der udbetales et supplement til arealbetalingen på 344,50 EUR/ha for det areal, hvor der dyrkes hård hvede i de traditionelle produktionsregioner, der er

nævnt i bilag II, op til de lofter, der er fastsat i bilag III.

Hvis summen af de arealer, for hvilke der ansøges om supplement til arealbetalingen, i et produktionsår overstiger det loft, der er anført ovenfor, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det areal pr. producent, som supplementet kan betales for.

Medlemsstaterne kan dog under iagttagelse af de i bilag III fastsatte lofter pr. medlemsstat fordele de i nævnte bilag anførte arealer mellem de produktionsområder, der er anført i bilag II, eller om nødvendigt mellem produktionsregionerne som omhandlet i artikel 3, efter produktionen af hård hvede i perioden 1993-1997. Hvis i dette tilfælde summen af de arealer, for hvilke der i en region ansøges om supplement til arealbetalingen, i et produktionsår overstiger det tilsvarende regionale loft, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det areal pr. producent, som supplementet kan betales for. Denne nedsættelse foretages efter, at der inden for en medlemsstat er sket en omfordeling af arealer fra regioner, som ikke har nået deres regionale loft, til regioner, som har overskredet dette loft.

I andre regioner end de i bilag II nævnte med en vel-etableret produktion af hård hvede ydes der en særlig støtte på 138,90 EUR/ha for et areal på højst det antal ha, der er angivet i bilag IV.

Artikel 6

1. Udtagningsforpligtelsen for den enkelte producent, der ansøger om arealbetaling, fastsættes som en andel af det areal med markafgrøder, for hvilket vedkommende har indgivet ansøgning, og denne andel udtages i henhold til denne forordning.

Grundsatsen for den obligatoriske udtagningsforpligtelse fastsættes til 10 % fra produktionsåret 2000/2001 til produktionsåret 2006/2007.

2. Medlemsstaterne anvender miljøforanstaltninger, som svarer til den særlige situation, der gælder for det udtagne areal.

3. Det udtagne areal kan anvendes til at tilvejebringe materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug, under forudsætning af at der anvendes effektive kontrolordninger.

Medlemsstaterne bemyndiges til at udbetale national støtte på op til 50 % af de udgifter, der er forbundet

med overgang til flerårige afgrøder til biomasseproduktion på udtagne arealer.

4. Hvis der er fastsat forskellige udbytter for vandede og ikke-vandede arealer, finder betalingen for udtagning af ikke-vandede arealer anvendelse. For Portugals vedkommende skal der ved betalingen tages hensyn til den støtte, der er ydet i henhold til forordning (EØF) nr. 3653/90.

5. Producenterne kan få udtagningsbetalingen for frivillig udtagning af arealer, der overstiger deres forpligtelse. Medlemsstaterne skal tillade landmændene at udtage op til mindst 10 % af det areal med markafgrøder, for hvilket der indgives ansøgning, og som udtages i henhold til denne forordning. En medlemsstat kan fastsætte højere procentsatser, der er afpasset efter de særlige forhold og sikrer en tilstrækkelig udnyttelse af landbrugsarealerne.

6. Betalingen for udtagningen kan ydes over en flerårig periode på op til fem år.

7. Producenter, der ansøger om betaling for et areal, der ikke er større end det areal, der på grundlag af de for den pågældende region fastlagte udbytter er nødvendigt til produktion af 92 tons korn, er ikke omfattet af udtagningsforpligtelsen. Bestemmelserne i stk. 5 og 6 finder anvendelse på disse producenter.

8. Uanset artikel 7 kan arealer:

— der udtages med henblik på miljøvenligt landbrug (artikel 22, 23 og 24 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger)⁽¹⁾, og som hverken anvendes til landbrugsformål eller med gevinst for øje til et andet formål end dem, der er tilladt for andre udtagne arealer i henhold til denne forordning, eller

— der skovrejses med henblik på skovrejsning (artikel 31 i forordning (EF) nr. 1257/1999)

som følge af en ansøgning, der er indgivet efter den 28. juni 1995, medregnes ved det jordudtagningskrav, der er omhandlet i stk. 1, op til den grænse pr. bedrift,

⁽¹⁾ Se side 80 i denne EFT.

som den pågældende medlemsstat måtte have fastsat. Der må kun fastsættes en sådan grænse i det omfang, det er nødvendigt for at undgå, at en uforholdsmæssig stor del af det disponible fællesskabsbudget for den pågældende ordning koncentrerer om et lille antal bedrifter.

For disse arealer ydes den i artikel 4 nævnte arealbetaling ikke, og støtten i henhold til artikel 24, stk. 1, eller artikel 31, stk. 1, andet led, i forordning (EF) nr. 1257/1999 begrænses til et beløb, som højst er lig med arealbetalingerne for udtagning som anført i artikel 4, stk. 3.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at lade ordningen i dette afsnit gælde for en ny ansøger i en region, hvor der er stadig risiko for en betydelig overskridelse af det regionale basisareal.

Artikel 7

Ansøgninger om betalinger kan ikke indgives for arealer, der pr. 31. december 1991 var græsarealer uden for omdriften, anvendtes til flerårige afgrøder eller henlå som skovarealer eller arealer med ikke landbrugsmæssig udnyttelse.

Medlemsstaterne kan på betingelser, der skal fastlægges nærmere, fravige disse bestemmelser for at tage hensyn til særlige forhold, navnlig hvad angår arealer, der indgår i et omstrukturingsprogram, eller arealer med flerårige markafgrøder, der normalt indgår i omdriften med de i bilag I nævnte afgrøder. I så fald træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger for at undgå, at sådanne undtagelser medfører en betydelig forøgelse af det samlede støtteberettigede landbrugsareal. Foranstaltningerne kan navnlig bestå i, at arealer, der tidligere var støtteberettigede, i stedet ikke længere anses som støtteberettigede.

Medlemsstaterne kan ligeledes fravige stk. 1 for at tage hensyn til særlige situationer i forbindelse med forskellige former for offentlige foranstaltninger, når en landbruger på grund af sådanne foranstaltninger begynder at dyrke jorder, der tidligere ikke var støtteberettigede, for at fortsætte sin normale landbrugsvirksomhed, og den pågældende foranstaltning bevirker, at jorder, der oprindeligt var støtteberettigede, ikke længere er det, således at den samlede mængde støtteberettigede jorder ikke forøges betydeligt.

Medlemsstaterne kan desuden i visse tilfælde, der ikke er omhandlet i de to foregående afsnit, fravige første

afsnit, hvis de i en plan, der skal forelægges Kommissionen, dokumenterer, at det samlede støtteberettigede areal forbliver uændret.

Artikel 8

1. Udbetalingerne finder sted i tidsrummet fra 16. november til 31. januar efter høsten. Når artikel 6, stk. 3, anvendes, finder betalingerne dog sted mellem den 16. november og den 31. marts.

2. For at kunne opnå arealbetalingen skal producenten senest den 31. maj forud for høsten have sået frøene og senest den 15. maj have indgivet en ansøgning.

3. Medlemsstaterne tager de fornødne skridt for at minde ansøgerne om, at miljølovgivningen skal overholdes.

Artikel 9

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, især gennemførelsesbestemmelserne vedrørende:

- fastlæggelse og forvaltning af basisarealer
- udarbejdelse af produktionsregionaliseringsplaner
- græsensilage
- ydelse af arealbetalingen
- det minimumsareal, der kan ydes betaling for; i disse bestemmelser skal der især tages hensyn til kravene vedrørende overvågning og til den effektivitet, der tilstræbes med den pågældende ordning
- hård hvede; fastlæggelse af betingelserne for at opnå det i artikel 5 omhandlede supplement til arealbetalingen og betingelserne for at opnå den i nævnte artikel omhandlede særlige støtte, og navnlig bestemmelserne vedrørende de regioner, der kan komme i betragtning
- jordudtagning, navnlig for så vidt angår artikel 6, stk. 3; disse betingelser kan også omhandle dyrkning af produkter uden betaling

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96 (EFT L 126 af 24.5.1996, s. 37).

— betingelserne for at anvende artikel 7; heri fastlægges de vilkår, på hvilke undtagelser fra artikel 7 kan tillades, samt medlemsstaternes pligt til at forelægge de planlagte foranstaltninger for Kommissionen til godkendelse

— overholdelse af det aftalememorandum mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om olieafgrøder inden for rammerne af den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT), der blev godkendt ved afgørelse 93/355/EØF⁽²⁾.

Efter samme procedure kan Kommissionen:

— enten gøre betalingerne betinget af, at der anvendes særlige frø, certificerede frø af hård hvede, bestemte sorter oliefrø, hård hvede og hørfrø eller give medlemsstaterne mulighed for at opstille sådanne betingelser for ydelse af betalinger

— tillade, at de i artikel 8, stk. 2, nævnte datoer kan ændres for visse zoner, hvor særlige klimaforhold bevirker, at de normale datoer ikke kan anvendes

— med forbehold af budgetsituationen og som en undtagelse fra artikel 8, stk. 1, lade medlemsstaterne tillade, at der i bestemte regioner inden den 16. november foretages udbetaling af indtil 50 % af arealbetalingerne og af betalingen for udtagning af arealet i år, hvor exceptionelle klimatiske forhold har medført et så stort fald i udbyttet, at producenterne står over for alvorlige finansielle vanskeligheder.

KAPITEL II

Artikel 10

1. For produktionsårene 2000/2001 og 2001/2002 beregnes arealbetalingen for oliefrø ved at multiplicere følgende beløb med det gennemsnitlige kornudbytte, der er fastlagt i regionaliseringsplanen i den pågældende region:

— 81,74 EUR/t for produktionsåret 2000/2001

— 72,37 EUR/t for produktionsåret 2001/2002.

⁽²⁾ EFT L 147 af 18.6.1993, s. 25.

Medlemsstaterne har dog mulighed for fortsat at fastsætte oliefrøbetalingen på grundlag af tidligere regionale oliefrøudbytter. I så tilfælde multipliceres udbytte med 1,95.

2. For produktionsårene 2000/2001 og 2001/2002 fastlægges der et maksimalt garantiareal for den afgrødespecifik arealbetaling for oliefrø på 5 482 000 hektar nedsat med den procentvise obligatoriske udtagning af arealer for det pågældende produktionsår, eller med 10 %, hvis denne procentsats er mindre end 10 %. Hvis det maksimale garantiareal overskrides efter anvendelsen af artikel 2, nedsætter Kommissionen de beløb, der er nævnt i stk. 1, i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 3 og 4.

3. Hvis det areal med oliefrø, der allerede er blevet udpeget som berettiget til afgrødespecifik arealbetaling for oliefrø i et givet år, overstiger de maksimale garantiarealer, nedsætter Kommissionen grundbeløbet for dette år med 1 % for hvert procentpoint, hvormed det maksimale garantiareal overskrides. Der anvendes særlige regler, hvis det maksimale garantiareal overskrides med mere end en vis tærskelprocentsats. Op til denne tærskelprocentsats er nedsættelsen af beløbet den samme i alle medlemsstaterne. Overskrides tærskelprocentsatsen, foretages der passende yderligere nedsættelser i de medlemsstater, som har overskredet det nationale referenceareal som fastsat i bilag V, nedsat med den i stk. 4 omhandlede procentsats. For Tysklands vedkommende kan den passende yderligere nedsættelse dog efter anmodning fra de tyske myndigheder gradueres helt eller delvis efter det regionale basisareal; hvis denne mulighed anvendes, underretter de tyske myndigheder omgående Kommissionen om de elementer, der indgår i beregningen af de pågældende nedsættelser.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 omfanget og fordelingen af de nedsættelser, der skal foretages, og sikrer navnlig, at den vejede gennemsnitlige nedsættelse for Fællesskabet som helhed er lig med den procentsats, hvormed det maksimale garantiareal er blevet overskredet.

4. Den i stk. 3 omhandlede tærskelprocentsats bør fastsættes til 0 %.

5. Hvis arealbetalingen for oliefrø nedsættes i overensstemmelse med stk. 3 og 4, nedsætter Kommissionen de tilsvarende grundbeløb for det følgende produktionsår med samme procentsats, medmindre det maksimale garantiareal ikke overskrides i dette år, i hvilket tilfælde Kommissionen kan beslutte, at der ikke skal foretages en sådan nedsættelse.

6. Hvis det maksimale garantiareal for Fællesskabet overskrides i produktionsåret 2000/2001, skal Kom-

missionen anvende den procentsats for nedsættelse af de regionale referencebeløb, der anvendes for produktionsåret 1999/2000, på det relevante grundbeløb for produktionsåret 2000/2001.

7. Uanset bestemmelserne i denne artikel kan medlemsstater, hvor der er fare for, at det i bilag V fastsatte referenceareal overskrides væsentligt i det efterfølgende produktionsår, begrænse det areal, for hvilket den individuelle producent kan modtage den i denne artikel omhandlede arealbetaling for oliefrø. Denne begrænsning beregnes som en procentdel af det landbrugsareal, der er fastsat i denne forordning, enten for medlemsstaten eller for det regionale basisareal, og anvendt i forhold til producentens godtgørelsesberettigede areal. Begrænsningen kan differentieres afhængigt af de regionale basisarealer eller delbasisarealer på grundlag af objektive kriterier. Medlemsstaterne skal give meddelelse om en sådan begrænsning senest den 1. august i det produktionsår, der går forud for det år, for hvilket der ansøges om arealbetaling, eller en tidligere dato, hvis det drejer sig om en medlemsstat eller regioner i en medlemsstat, hvor såning med henblik på det pågældende produktionsår foretages inden den 1. august.

8. Nedsættelsen som følge af overskridelse af det maksimale garantiareal, anvendt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, kan ikke føre til et beløb på under:

— 58,67 EUR/t for produktionsåret 2000/2001

— 63,00 EUR/t for produktionsåret 2001/2002.

9. Producenterne af konfekturesolsikkefrø, der er sået til høst, kan ikke modtage den støtte, der ydes i henhold til denne artikel.

10. Inden to år fra gennemførelsen af denne artikel forelægger Kommissionen en rapport for Rådet om udviklingen på markedet for oliefrø. Denne rapport ledsages om nødvendigt af passende forslag, hvis produktionspotentiallet forringes alvorligt.

Artikel 11

Størrelsen af arealbetalingerne og betalingen for jordudtagning samt den i denne forordning fastsatte arealprocentdel, der skal udtages, kan efter proceduren i

traktatens artikel 37, stk. 2, ændres på baggrund af produktions-, produktivitets- og markedsudviklingen.

Artikel 12

Skulle det blive nødvendigt at indføre særlige foranstaltninger for at lette overgangen fra den gældende ordning til den ved denne forordning indførte ordning, vedtages disse efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92.

Artikel 13

De i denne forordning omhandlede foranstaltninger betragtes som interventioner til stabilisering af landbrugsmarkederne, jf. artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 1258/1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17 maj 1999.

Artikel 14

Forordning (EØF) nr. 1765/92 og forordning (EF) nr. 1872/94 ophæves.

Artikel 15

1. Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Den anvendes fra produktionsåret 2000/2001 og derefter.

3. Forordning (EØF) nr. 1765/92 og forordning (EØF) nr. 1872/94 anvendes fortsat for produktionsårene 1998/1999 og 1999/2000.

På Rådets vegne

K.-H. FUNKE

Formand

BILAG I

PRODUKTER

KN-kode	Beskrivelse
I. KORN	
1001 10 00	Hård hvede
1001 90	Anden hvede og blandsæd, undtagen hård hvede
1002 00 00	Rug
1003 00	Byg
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornarter
0709 90 60	Sukkermajs
II. OLIEFRØ	
1201 00	Sojabønner
ex 1205 00	Rybsfrø og rapsfrø
ex 1206 00 10	Solsikkefrø
III. PROTEINAFGRØDER	
0713 10	Ærter
0713 50	Valksbønner og hestebønner
ex 1209 29 50	Sødlupiner
IV. HØR	
bortset fra spindhør	
ex 1204 00	Hørfrø (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

BILAG II

TRADITIONELLE PRODUKTIONSOMRÅDER FOR HÅRD HVEDE

GRÆKENLAND

Præfekturer

Midtgrækenland
Peloponnes
De Joniske Øer
Thessalia
Makedonien
De Ægæiske Øer
Thraki

SPANIEN

Provinser

Almería
Badajoz
Burgos
Cádiz
Córdoba
Granada
Huelva
Jaén
Málaga
Navarra
Salamanca
Sevilla
Toledo
Zamora
Zaragoza

ØSTRIG

Pannonien

FRANKRIG

Regioner

Midi-Pyrénées
Provence-Alpes-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

Departementer ()*

Ardèche
Drôme

ITALIEN

Regioner

Abruzzo
Basilicata
Calabria
Campania
Lazio
Marche
Molise
Umbria
Puglia
Sardegna
Sicilia
Toscana

PORTUGAL

Distrikter

Santarém
Lisboa
Setúbal
Portalegre
Évora
Beja
Faro

(*) Hvert af disse departementer kan knyttes til et af ovennævnte områder.

*BILAG III***MAKSIMALT GARANTIAREAL, FOR HVILKET DER KAN YDES SUPPLEMENT TIL
AREALBETALINGEN FOR HÅRD HVEDE**

	<i>(ba)</i>
Grækenland	617 000
Spanien	594 000
Frankrig	208 000
Italien	1 646 000
Østrig	7 000
Portugal	118 000

*BILAG IV***MAKSIMALT GARANTIAREAL, FOR HVILKET DER KAN YDES SÆRSTØTTE FOR HÅRD
HVEDE**

	<i>(ba)</i>
Tyskland	10 000
Spanien	4 000
Frankrig	50 000
Italien	4 000
Det Forenede Kongerige	5 000

BILAG V

NATIONALT REFERENCEAREAL

(1 000 ha)

Land	For produktionsårene 2000/2001 og 2001/2002
Belgien	6
Danmark	236
Tyskland	929
Grækenland	26
Spanien	1 168
Frankrig	1 730
Irland	5
Italien	542
Luxembourg	2
Nederlandene	7
Østrig	147
Portugal	93
Finland	70
Sverige	137
Det Forenede Kongerige	385

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1252/1999

af 17. maj 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 1868/94 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kvoterne for medlemsstaternes produktion af kartoffelstivelse i produktionsårene 1998/1999, 1999/2000 og 2000/2001 blev fastsat i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1868/94⁽²⁾;
- (2) udligningsbeløbet til producenter af kartofler bestemt til stivelsesfremstilling blev fastsat i artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽³⁾; Rådet har besluttet at forhøje dette beløb for produktionsåret 2000/2001 og for de efterfølgende produktionsår på den betingelse, at de i forordning (EF) nr. 1868/94 fastsatte kvoter for de medlemsstater, som har en kvote på over 100 000 tons, nedsættes med 2,81 % i produktionsåret 2000/2001 og med 5,74 % i produktionsåret 2001/2002, og at den nuværende kvote for medlemsstater, som har en kvote på under 100 000 tons, nedsættes med 1,41 % i produktionsåret 2000/2001 og med 2,87 % i produktionsåret 2001/2002;
- (3) de for produktionsåret 2000/2001 fastsatte kvoter bør ændres, og kvoterne for produktionsåret 2001/2002 bør fastsættes; producentmedlemsstaterne bør fordele deres kvoter for produktionsårene 2000/2001 og 2001/2002 mellem alle de virksomheder, der fremstiller kartoffelstivelse, på grundlag af kvoterne for produktionsåret 1999/2000; det bør gøres klart, at eventuelle overskridelser af delkvoterne for produktionsåret 1999/2000 vil medføre en tilsvarende nedsættelse af kvoten for produktionsåret 2000/2001, jf. artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1868/94;
- (4) ved periodens udløb bør Kommissionen forelægge Rådet en beretning om kvotetildelingen, om fornødent ledsaget af relevante forslag, hvori der redegøres for eventuelle ændringer af udligningsbeløbet —

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 7. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽²⁾ EFT L 197 af 30.7.1994, s. 4. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1284/98 (EFT L 178 af 23.6.1998, s. 3).

⁽³⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999 (se side 18 i denne EFT).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1868/94 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 ændres således:

a) I stk. 1 og 2 slettes henvisningerne til produktionsåret 2000/2001.

b) Følgende stykker tilføjes:

»3. Der tildeles kvoter for produktionen af kartoffelstivelse til nedenstående producentmedlemsstater inden for følgende maksimale mængder for produktionsårene 2000/2001 og 2001/2002:

	2000/2001	2001/2002
Danmark	173 439 tons	168 215 tons
Tyskland	676 680 tons	656 298 tons
Spanien	1 972 tons	1 943 tons
Frankrig	273 595 tons	265 354 tons
Nederlandene	523 161 tons	507 403 tons
Østrig	48 409 tons	47 691 tons
Finland	53 980 tons	53 178 tons
Sverige	63 001 tons	62 066 tons
I ALT	1 814 237 tons	1 762 148 tons

4. De enkelte medlemsstater fordeler den i stk. 3 omhandlede kvote mellem virksomheder, der fremstiller kartoffelstivelse, for produktionsårene 2000/2001 og 2001/2002 i forhold til hver virksomheds delkvoter for produktionsåret 1999/2000, inden en eventuel justering i henhold til artikel 6, stk. 2, finder anvendelse.

De delkvoter, der er fastlagt for hver virksomhed for produktionsåret 2000/2001, vil i givet fald blive nedsat med eventuelle overskridelser, der er forekommet i produktionsåret 1999/2000, jf. artikel 6, stk. 2.«

2) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Senest den 31. oktober 2001 og derefter med tre års mellemrum forelægger Kommissionen Rådet en beretning om kvotetildelingen i Fællesskabet, om fornødent ledsaget af relevante forslag. Beretningen redegør for eventuelle ændringer af udligningsbeløbet samt for udviklingen på markedet for kartoffelstivelse og på markedet for kornstivelse.

2. Senest den 31. december 2001 og derefter med tre års mellemrum fordeler Rådet i medfør af traktatens artikel 43 kvoten for de følgende tre produktionsår mellem medlemsstaterne på grundlag af den i stk. 1 nævnte beretning.

3. Senest den 31. januar 2002 og derefter med tre års mellemrum giver medlemsstaterne de berørte nærmere oplysninger om kvotetildelingerne for de følgende tre produktionsår.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

På Rådets vegne
K.-H. FUNKE
Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1253/1999

af 17. maj 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 1766/92 om den fælles markedsordning for korn og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2731/75 om fastsættelse af standardkvaliteter for blød hvede, rug, byg, majs og hård hvede

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik er der indtrådt en betydelig forbedring med hensyn til markedslige vægten;
- (2) jordudtagningen under den støtteordning for producenter af visse markafgrøder, som indførtes i 1992, har sammen med en sænkning af interventionsprisen medvirket til at holde produktionen under kontrol, samtidig med at en øget konkurrenceevne med hensyn til priserne har gjort det muligt at anvende betydeligt større kornmængder på hjemmemarkedet, navnlig til foder;
- (3) med forbehold af forhøjelser af arealbetalingerne under støtteordningen for markafgrøder, som fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999

af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽⁶⁾, bør konkurrenceevnen med hensyn til priserne med henblik på at øge virkningerne af 1992-reformen styrkes gennem en yderligere nedsættelse af interventionsprisen, så den i to trin bringes ned på et niveau, der svarer til et sikkerhedsnet; interventionsprisen vil om fornødent blive yderligere nedsat for navnlig at sikre en bedre markedsbalance;

- (4) bestemmelserne om standardkvalitet har ikke længere nogen praktisk betydning og bør derfor udgå;

- (5) da pris- og udligningsordningerne for anden stivelse end kornstivelse altid har været underlagt den fælles markedsordning for korn, bør tilpasningen af disse ordninger svare til de foranstaltninger, der træffes for korn; minimumsprisen for kartofler til fremstilling af kartoffelstivelse og betalingerne til producenter af sådanne kartofler bør derfor tilpasses i overensstemmelse med prisnedsættelsen for korn; betalingerne til producenterne fastsættes på et højere niveau end det tilsvarende niveau for korn i betragtning af, at produktionskvoterne i Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 af 27. juli 1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse⁽⁷⁾ er blevet sat ned;

- (6) Kommissionen bør på grundlag af gennemførelsesbestemmelser åbne og forvalte de toldkontingenter, der følger af aftaler med hjemmel i traktatens artikel 300 eller af andre af Rådet vedtagne retsakter;

- (7) som følge af verdensmarkedsprisens indflydelse på den interne pris bør det nærmere præciseres, på hvilke betingelser Kommissionen kan træffe

⁽¹⁾ EFT C 170 af 4.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 284 af 14.9.1998, s. 55.

⁽⁴⁾ EFT C 93 af 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ Se side 1 i denne EFT.

⁽⁷⁾ EFT L 197 af 30.7.1994, s. 4. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1284/98 (EFT L 178 af 23.6.1998, s. 3).

de foranstaltninger, der er nødvendige for at stabilisere det indre marked —

kederne ændres efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2. Der vil navnlig blive truffet beslutning om en endelig nedsættelse af interventionsprisen, der skal gælde fra 2002/2003, under hensyn til markedsudviklingen.«

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1766/92⁽¹⁾ foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. Denne forordning gælder uanset foranstaltningerne i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (*).

(*) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.«

2) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Der fastsættes en interventionspris for korn på:

— 110,25 EUR/t for høståret 2000/2001

— 101,31 EUR/t fra høståret 2001/2002 og derefter.

Interventionsprisen for majs og sorghum i maj skal også gælde i juli, august og september samme år.

2. Interventionsprisen forhøjes hver måned i hele høståret eller en del af det. Omfanget og antallet af de månedlige forhøjelser fastsættes efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2.

3. Interventionsprisen fastsættes for engrosledet for varer leveret til lager, ikke aflæsset. Den gælder for alle de fællesskabsinterventionscentre, der er udpeget for de enkelte kornarter.

4. De i denne forordning fastsatte priser kan på grundlag af udviklingen i produktionen og på mar-

3) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

1. Der fastsættes en minimumspris for kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse på:

— 194,05 EUR/t for produktionsåret 2000/2001

— 178,31 EUR/t fra produktionsåret 2001/2002.

Denne pris gælder for den mængde kartofler leveret til fabrikken, der medgår til fremstilling af en ton stivelse.

En beslutning om en yderligere nedsættelse af den minimumspris, der skal gælde fra produktionsåret 2002/2003, vil blive truffet under hensyn til den endelige nedsættelse af interventionsprisen for korn.

2. Der indføres en ordning med betalinger til producenter af kartofler bestemt til stivelsesfremstilling. Det for betalingen fastsatte beløb gælder for den mængde kartofler, der medgår til fremstillingen af en ton stivelse. Beløbet fastsættes til:

— 98,74 EUR/t for produktionsåret 2000/2001

— 110,54 EUR/t for produktionsåret 2001/2002.

Beløbet 110,54 EUR/t vil kunne sættes op fra produktionsåret 2002/2003 under hensyn til den endelige nedsættelse af interventionsprisen for korn.

Beløbet betales kun for den mængde kartofler, for hvilken der er indgået en dyrkningskontrakt mellem kartoffelproducenten og den virksomhed, der fremstiller stivelsen, og kun inden for den kvote, der er tildelt den pågældende virksomhed, jf. artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 af 27. juli 1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse (*).

3. Minimumsprisen og betalingen tilpasses i overensstemmelse med kartoflernes stivelsesindhold.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96 (EFT L 126 af 24.5.1996, s. 37).

4. Hvis situationen på markedet for kartoffelstivelse gør det nødvendigt, vedtager Rådet passende foranstaltninger efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 23.

(*) EFT L 197 af 30.7.1994, s. 4. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1284/98 (EFT L 178 af 23.6.1998, s. 3).«

4) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

»1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af en aftale, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, eller af en anden retsakt vedtaget af Rådet i medfør af traktaten, åbnes og forvaltes efter gennemførelsesbestemmelser, der fastlægges efter proceduren i artikel 23.«

5) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

1. Hvis noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for et eller flere af de i artikel 1 nævnte

produkter når op på et niveau, som kan forstyrre eller true med at forstyrre forsyningerne af Fællesskabets marked, og denne situation kan forventes at vare ved og forværres, kan der træffes de fornødne foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger kan træffes som en beskyttelsesforanstaltning i ekstreme nødsituationer.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 23.«

Artikel 2

Rådets forordning (EØF) nr. 2731/75 af 29. oktober 1975 om fastsættelse af standardkvaliteter for blød hvede, rug, byg, majs og hård hvede⁽¹⁾ ophæves.

Artikel 3

1. Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Den anvendes fra høståret 2000/2001.

3. Forordning (EØF) nr. 2731/75 anvendes fortsat i høstårene 1998/1999 og 1999/2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

På Rådets vegne
K.-H. FUNKE
Formand

⁽¹⁾ EFT L 281 af 1.11.1975, s. 22. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2594/97 (EFT L 351 af 23.12.1997, s. 10).

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1254/1999

af 17. maj 1999

om den fælles markedsordning for oksekød

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽⁵⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det fælles marked for landbrugsprodukters funktion og udvikling bør ledsages af indførelsen af en fælles landbrugspolitik, der navnlig omfatter fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, hvis udformning afhænger af produktets art;
- (2) den fælles landbrugspolitik tager sigte på at virkeliggøre målene i traktatens artikel 33; i oksekødssektoren bør der træffes foranstaltninger for det indre marked, som bl.a. omfatter direkte betalinger til oksekødsproducenterne, støtte til privat oplagring og en ordning for offentlig oplagring for at stabilisere markederne og sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard;

(3) for atter at skabe ligevægt i kødforbruget i Fællesskabet til fordel for oksekødssektoren og øge disse produkters konkurrenceevne på de internationale markeder bør markedsstøtten gradvis nedsættes; i betragtning af de følger, dette får for producenterne, bør indkomststøtten under den fælles markedsordning tilpasses og omformes; med henblik herpå bør der indføres en generel ordning med direkte betalinger til producenterne; disse betalinger bør stige i takt med den gradvise nedsættelse af markedsstøtten;

(4) der er forskellige former for husdyrbrug, og de direkte betalinger bør derfor omfatte en særlig præmie til producenter af tyre og stude, en præmie for ammekohold og en slagtepræmie for alle typer hornkvæg, herunder malkekøer og kalve; præmierne bør ikke medføre en stigning i den samlede produktion; derfor bør der lægges henholdsvis regionale og individuelle lofter over antallet af handyr og ammekøer, som er berettiget til særlig præmie og ammekopræmie, og, når det gælder den særlige præmie, indføres en grænse for antallet af dyr pr. bedrift, som medlemsstaterne skal have beføjelse til at modulere under hensyntagen til den særlige situation, de befinder sig i; for slagtepræmien bør der fastsættes nationale lofter på grundlag af historiske produktionstal;

(5) betingelserne for produktionen af stude afviger normalt fra betingelserne for produktionen af tyre; det er derfor berettiget, at den særlige præmie for stude ikke fastsættes til samme beløb pr. dyr som præmien for tyre; den særlige præmie for stude bør dog opdeles i to betalinger for bestemte aldersgrupper;

(6) slagting af et for stort antal stude i slagtesæsonen i medlemsstater, hvor denne type produktion er af særligt stor betydning, kan påvirke markedets stabilitet og navnlig medføre en nedgang i markedspriserne; for at tilskynde til slagting af stude uden for den årlige indbindingsperiode bør der på visse betingelser ud over den særlige præmie ydes en præmie for dyr, der slagtes uden for sæsonen i de første 23 uger af året;

(1) EFT C 170 af 4.6.1998, s. 13.

(2) Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

(3) EFT C 407 af 28.12.1998, s. 196.

(4) EFT C 93 af 6.4.1999, s. 1.

(5) EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

- (7) for at give producenterne større fleksibilitet bør der også kunne opnås ammekopræmie for kvier, der opfylder samme avlsbetingelser som ammekøer; antallet af præmienberettigede kvier i ammekobesætninger bør dog begrænses til den normale forholdsmæssige udskiftning; i de medlemsstater, hvor 60 % af de dyr, der er berettiget til ammekopræmie, holdes i bjergområder, bør der være mulighed for at forvalte præmien for ammekøer og kvier hver for sig, og for kvier bør det være muligt at operere med et separat nationalt præmieloft inden for det ovenfor nævnte forhold;
- (8) ammekopræmie bør principielt kun ydes til producenter, der ikke leverer mælk til mejerierne under tillægsafgiftsordningen i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾; der kan dog også være behov for indkomststøtte til bedrifter med både en malkekobesætning og en ammekobesætning; ammekopræmien bør derfor også ydes til små og mellemstore blandede bedrifter med en samlet individuel mælkeferencemængde på højst 120 000 kg; på grund af de forskellige produktionsstrukturer i Fællesskabet bør medlemsstaterne have beføjelse til at ændre eller ophæve denne kvantitative begrænsning ud fra objektive kriterier;
- (9) hvad angår ammekopræmien bør producenternes individuelle lofter bevares; nogle af de præmierettigheder, der følger af de individuelle lofter, er tidligere ikke blev udnyttet; disse uudnyttede lofter kan tilskynde til produktion og øge udgifterne, navnlig som følge af, at der opnås fuld ret til ammekopræmie for kvier; for at undgå en sådan virkning bør det samlede antal ammekopræmierettigheder i hver medlemsstat fastsættes på grundlag af de faktiske præmieudbetalinger i historiske referenceår udvidet med en vis margen med henblik på opretholdelse af den nationale reserve; medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de nationale lofter ikke overskrides; om nødvendigt bør de tilpasse producenternes individuelle lofter uden godtgørelse efter visse objektive kriterier; disse kriterier bør navnlig sikre lige behandling af de pågældende producenter og beskyttelse af de berettigede forventninger;
- (10) der kan forekomme udsving i produktionen på grund af ændringer i producenternes besætning eller produktionskapacitet; det bør derfor være muligt på visse betingelser at overføre ammekopræmierettigheder, som er erhvervet på grundlag af individuelle lofter, til andre producenter, enten sammen med bedriften, eller uden at forbindelsen mellem præmierettighederne og de udnyttede arealer bevares;
- (11) nye producenter og allerede etablerede producenter, hvis individuelle lofter af forskellige grunde ikke svarer til udviklingen i ammekobesætningen, bør ikke udelukkes fra retten til præmie; tilførslerne til og forvaltningen af de nationale reserver bør derfor finde sted efter fællesskabskriterier; af samme grund bør der for overførsel af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften gælde regler, hvorved en del af de overførte rettigheder inddrages uden godtgørelse og lægges til den nationale reserve;
- (12) medlemsstaterne bør have mulighed for at kæde følsomme områder eller lokaliteter sammen med ammekoproduktionen for at sikre, at denne produktion opretholdes, navnlig i områder, hvor der ikke er andre alternativer;
- (13) på grund af den stigende tendens til at intensivere oksekødsproduktionen bør præmierne for husdyrhold begrænses og fastlægges ud fra den enkelte bedrifts foderpotentielt i forhold til antallet og arten af dyr på bedriften; for at undgå for intensive produktionsformer bør ydelsen af disse præmier være betinget af, at en maksimal belægningsgrad på bedriften overholdes; der bør dog tages hensyn til de mindre producenters situation;
- (14) for at øge incitamenterne til ekstensivering af produktionen og derved gøre dem mere effektive i forhold til målene på miljøområdet bør der udbetales et tillægsbeløb til producenter, der opfylder strenge og reelle krav til belægningsgrad; for at undgå en større ændring af det globale støtteniveau og sikre en rimelig kontrol med udgifterne bør tillægsbeløbet om nødvendigt kunne tilpasses;

⁽¹⁾ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1256/1999 (Se side 73 i denne Tidende).

- (15) vilkårene for oksekødsproduktion og producenterens indkomstsituation varierer betydeligt i de forskellige produktionsområder i Fællesskabet; en fællesskabsdækkende ordning med ensartede betalinger til alle producenter ville være for usmidig til, at den på tilfredsstillende måde kunne tilgodese de strukturelle og naturbetingede forskelle og de deraf følgende forskelligartede behov; der bør derfor indføres en fleksibel ordning i form af supplerende fællesskabsbetalinger, som fastlægges og foretages af medlemsstaterne inden for faste globale beløb og efter visse fælles kriterier; de globale beløb bør tildeles medlemsstaterne på grundlag af deres andel af Fællesskabets oksekødsproduktion; de fælles kriterier har bl.a. til formål at forhindre, at de supplerende betalinger kommer til at virke diskriminerende, og fuldt ud at tage hensyn til Fællesskabets relevante multilaterale forpligtelser; det er navnlig vigtigt, at medlemsstaterne forpligtes til at udøve deres skøn efter rent objektive kriterier, at sikre lige behandling og at undgå forvriddning af markeds- og konkurrencevilkårene; det bør fastsættes, hvilke former for supplerende betalinger der kan komme på tale; de supplerende betalinger bør have form af betalinger pr. dyr for visse kategorier kvæg og arealbetalinger;
- (16) hvad angår betalingerne pr. dyr er visse mængdemæssige grænser nødvendige for at sikre en rimelig produktionskontrol; desuden bør medlemsstaterne stille krav med hensyn til belægningsgrad;
- (17) der bør kun foretages arealbetalinger for græsarealer uden for omdrift, som ikke er omfattet af andre af Fællesskabets markedsstøtteforanstaltninger; arealbetalingerne bør finde sted på grundlag af regionale basisgræsarealer uden for omdrift, som fastlægges af medlemsstaterne ud fra historiske referencedata; arealbetalingen pr. ha, herunder supplerende arealbetalinger under den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, bør højst svare til gennemsnitsstøtten pr. ha under støtteordningen for producenter af visse markafgrøder;
- (18) direkte betalinger bør være betinget af, at de personer, der holder de pågældende dyr, overholder de relevante fællesskabsbestemmelser om identifikation og registrering af kvæg; for at opnå den ønskede økonomiske virkning bør direkte betalinger finde sted inden for visse frister;
- (19) anvendelse af visse stoffer i oksekødsproduktionen er forbudt i henhold til fællesskabsforskrifterne; de fornødne sanktioner bør anvendes, hvis de relevante bestemmelser ikke overholdes;
- (20) under den pris- og indkomststøtteordning, der fastsættes i denne forordning, er den nuværende offentlige intervention i form af opkøb, der foretages af interventionsorganerne, og offentlig oplagring ikke længere påkrævet for at skabe ligevægt på markedet, men ville medføre betydelige udgifter; denne ordning bør derfor gradvis afvikles; for at bidrage til at stabilisere markedspriserne på et niveau tæt på basisprisen, som repræsenterer det ønskede markedsstøtteniveau, bør der dog gives støtte til privat oplagring; med henblik herpå bør Kommissionen have tilladelse til at træffe afgørelse om støtte til privat oplagring, når markedsprisen falder til under 103 % af basisprisen; der bør desuden indføres en »sikkerhedsnet«-interventionsordning med henblik på at støtte oksekødsmarkedet i de medlemsstater eller i de områder i medlemsstaterne, hvor markedspriserne ikke kommer op på et kritisk prisniveau; det bør fastsættes, at ordningen med støtte til privat oplagring og interventionsordningen gennemføres på grundlag af handelsklasseskemaet i Rådets forordning (EØF) nr. 1208/81 af 28. april 1981 om fastsættelse af Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe af voksent kvæg⁽¹⁾;
- (21) oprettelsen af et enhedsmarked for oksekød inden for Fællesskabet forudsætter, at der indføres ensartede regler for handelen over Fællesskabets ydre grænser; ved siden af foranstaltningerne for det indre marked skulle en handelsordning med importafgifter og eksportrestitutioner i princippet stabilisere Fællesskabets marked; handelsordningen bør baseres på de forpligtelser, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden;
- (22) for at kunne kontrollere omfanget af samhandelen med tredjelande med oksekød bør der indføres en ordning med import- og eksportlicenser for visse produkter, herunder en ordning med

⁽¹⁾ EFT L 123 af 7.5.1981, s. 3. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1026/91 (EFT L 106 af 26.4.1991, s. 2).

- sikkerhedsstillelse for, at de transaktioner, som licenserne udstedes for, gennemføres;
- (23) for at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af indførsel af bestemte landbrugsprodukter bør indførsel af et eller flere af disse produkter pålægges en tillægsimpporttold, hvis visse betingelser er opfyldt;
- (24) Kommissionen bør på visse betingelser have beføjelse til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten, eller af andre af Rådet vedtagne retsakter;
- (25) bestemmelser om ydelse af en restitution ved udførsel til tredjelande, som er baseret på forskellen mellem priserne i Fællesskabet og priserne på verdensmarkedet og er omfattet af WTO-aftalen om landbrug⁽¹⁾, bør gøre det muligt at sikre Fællesskabets deltagelse i den internationale handel med oksekød; der bør fastsættes mængde- og kvalitetsgrænser for disse restitutioner;
- (26) værdigrænsernes overholdelse kan sikres under restitutionernes fastsættelse og ved den betalingskontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget; kontrollen kan lattes ved obligatorisk forudfastsættelse af restitutionerne, uden at dette udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af den forudfastsatte destination inden for et geografisk område, der er omfattet af en enkelt restitutionssats; såfremt destinationen ændres, bør der ske udbetaling af den restitution, der gælder for den virkelige destination, idet restitutionsbeløbet dog ikke bør kunne være større end det, der gælder for den forudfastsatte destination;
- (27) for at det kan kontrolleres, at mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv overvågningsordning; derfor bør enhver restitutionsydelse gøres betinget af, at der udstedes en eksportlicens; inden for de tilladte grænser bør restitutionerne ydes afhængigt af den særlige situation for det berørte produkt; der bør kun tillades undtagelser fra denne regel for fødevarerhjælp, som ikke er omfattet af nogen begrænsninger; overvågningen af de mængder, som udføres med restitution i de produktionsår, der er nævnt i WTO-aftalen om landbrug, bør ske på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for det enkelt produktionsår;
- (28) ud over den ovennævnte ordning og i det omfang, det er nødvendigt for, at den kan fungere efter hensigten, bør der fastsættes bestemmelser om regulering af eller, når markedssituationen kræver det, forbud mod anvendelse af proceduren for aktiv forædling;
- (29) ordningen med told og afgifter gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser; i særlige tilfælde kan den ordning, der er indført for det indre marked og for told og afgifter, dog vise sig utilstrækkelig; for at Fællesskabets marked i sådanne tilfælde ikke skal være ubeskyttet over for eventuelle deraf følgende forstyrrelser, bør Fællesskabet have mulighed for omgående at træffe alle nødvendige foranstaltninger; disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af de relevante WTO-aftaler;
- (30) for at sikre, at de instrumenter, der er fastsat i denne forordning, fungerer korrekt, bør Kommissionen holdes underrettet om udviklingen i priserne på det fælles marked for oksekød; der bør derfor fastsættes en ordning for registrering af priserne for kvæg og kød af sådanne dyr;
- (31) der bør kunne træffes foranstaltninger, når en væsentlig stigning eller nedgang i priserne forstyrrer eller truer med at forstyrre Fællesskabets marked; disse foranstaltninger bør også kunne omfatte ad hoc-interventionsopkøb;
- (32) begrænsninger af de frie varebevægelser som følge af anvendelsen af foranstaltninger, der skal hindre spredning af dyresygdomme, kan skabe problemer på markedet i en eller flere medlemsstater; der bør derfor kunne indføres særforanstaltninger for at støtte markedet for at afhjælpe sådanne situationer;
- (33) oprettelsen af et enhedsmarked på grundlag af fælles priser kunne bringes i fare ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som gør det muligt at vurdere støtte, der ydes af medlemsstaterne, og at forbyde støtte, som er uforenelig med det fælles marked, finde anvendelse under den fælles markedsordning for oksekød;

(1) EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

- (34) medlemsstaterne og Kommissionen bør, efterhånden som det fælles marked for oksekød udvikler sig, løbende udveksle de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning;
- (35) for at lette gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger bør der fastsættes en procedure for tilrettelæggelse af et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité;
- (36) medlemsstaternes udgifter på grund af de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, bør finansieres af Fællesskabet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾;
- (37) den fælles markedsordning for oksekød bør på samme tid tilgodese målene i traktatens artikel 33 og 131;
- (38) den fælles markedsordning for oksekød, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 805/68⁽²⁾, er blevet ændret gentagne gange; på grund af antallet af tekster, deres komplicerede karakter og offentliggørelsen i forskellige numre af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* er disse tekster vanskelige at anvende, og de opfylder således ikke det krav om klarhed, der må stilles til retsfor skrifter; de bør derfor kodificeres i en ny forordning, og forordning (EØF) nr. 805/68 bør ophæves; Rådets forordning (EØF) nr. 98/69 af 16. januar 1969 om fastsættelse af de almindelige regler for afsætningen af det af interventionsorganerne opkøbte frosne oksekød⁽³⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 989/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af de almindelige regler for ydelse af støtte til privat oplagring af oksekød⁽⁴⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 1892/87 af 2. juli 1987 om notering af markedspriserne for oksekød⁽⁵⁾, som har hjemmel i forordning (EØF) nr. 805/68, erstattes af en ny bestemmelse i nærværende forordning og bør derfor ophæves;
- (39) overgangen fra ordningerne i forordning (EØF) nr. 805/68 til ordningerne i denne forordning kan volde problemer, som ikke er behandlet i denne forordning; såfremt sådanne problemer opstår, bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger; Kommissionen bør også bemyndiges til at løse specifikke praktiske problemer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for oksekød omfatter en ordning for det indre marked og for samhandelen med tredjelande og gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
a) 0102 90 05 til 0102 90 79	Tamkvæg, levende undtagen racerene avlsdyr
0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet
0202	Kød af hornkvæg, frosset
0206 10 95	Nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet
0206 29 91	Nyretap og mellemgulv, frosset
0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget
0210 90 41	Nyretap og mellemgulv, saltet, i saltlage, tørret eller røget

⁽¹⁾ Se side 103 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 24. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/98 (EFT L 210 af 28.7.1998, s. 17).

⁽³⁾ EFT L 14 af 21.1.1969, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 169 af 18.7.1968, s. 10. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 428/77 (EFT L 61 af 5.3.1977, s. 17).

⁽⁵⁾ EFT L 182 af 3.7.1987, s. 29.

KN-kode	Varebeskrivelse
0210 90 90	Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald
1602 50 10	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
1602 90 61	Andre varer med indhold af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
b) 0102 10	Hornkvæg, levende, racerene avlsdyr
0206 10 91 0206 10 99	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
0206 21 00 0206 22 90 0206 29 99	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, frosset, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
0210 90 49	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget, undtagen nyretap og mellemgulv
ex 1502 00 90	Talg af hornkvæg, rå eller usmeltet, også udpresset eller ekstraheret med opløsningsmidler
1602 50 31 til 1602 50 80	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, og blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
1602 90 69	Andre varer med indhold af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, og blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald

2. I denne forordning forstås ved:

- a) »kvæg«: levende tamkvæg henhørende under KN-kode ex 0102 10, 0102 90 05 til 0102 90 79
- b) »voksnet kvæg«: kvæg med en levende vægt på over 300 kg.

AFSNIT I

DET INDRE MARKED

Artikel 2

For at fremme initiativer i erhvervslivet, der kan lette tilpasningen af udbuddet til markedsbehovet, kan der for de i artikel 1 nævnte produkter træffes følgende fællesskabsforanstaltninger:

- a) foranstaltninger til muliggørelse af en bedre avlsplanlægning
- b) foranstaltninger til fremme af en bedre organisation af produktion, forarbejdning og afsætning

c) foranstaltninger til forbedring af kvaliteten

d) foranstaltninger, der skal muliggøre opstilling af kort- eller langfristede prognoser på grundlag af kendskab til de benyttede produktionsmidler

e) foranstaltninger, der skal gøre det lettere at konstatere markedsprisudviklingen.

De almindelige regler for disse foranstaltninger vedtages af Rådet efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2.

KAPITEL 1

DIREKTE BETALINGER

Artikel 3

I dette kapitel forstås ved:

- a) »producent«: en individuel landbruger, fysisk eller juridisk person, eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, uanset sammenslutningens eller dens medlemmers retlige status ifølge national ret, hvis bedrift ligger på Fællesskabets område, og som holder kvæg
- b) »bedrift«: de samlede produktionsenheder, som producenten driver, og som ligger på en medlemsstats område
- c) »område«: en medlemsstat eller et område inden for en medlemsstat efter den pågældende medlemsstats valg
- d) »tyr«: et ikke-kastreret handyr
- e) »stud«: et kastreret handyr
- f) »ammeko«: en ko, der tilhører en kødrace eller er fremkommet ved krydsning med en sådan race, og som indgår i en besætning, der er beregnet til opdræt af kalve til kødproduktion
- g) »kvie«: et hundyr på mindst 8 måneder, som endnu ikke har kælvvet.

AFDELING 1

Præmier

Underafdeling 1

Særlig præmie

Artikel 4

1. Oksekødsproducenter, som på deres bedrift holder handyr, kan efter ansøgning herom få udbetalt en særlig præmie. Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. kalenderår og pr. bedrift inden for regionale lofter for højst 90 dyr i hver af de i stk. 2 nævnte aldersgrupper.

2. Den særlige præmie ydes højst:

- a) én gang i dyrets levetid, efter at det har nået en alder på 9 måneder, når der er tale om tyre, eller
- b) to gange i dyrets levetid, når der er tale om stude:
 - første gang, når det er 9 måneder gammelt
 - anden gang, efter at det har nået en alder på 21 måneder.

3. For at der kan udbetales særlig præmie

- a) skal hvert dyr, for hvilket der ansøges om præmie, være holdt af producenten til opfødning i en periode, som skal fastlægges nærmere
- b) skal der for hvert dyr, indtil det slagtes eller udføres, være udstedt et pas efter artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter⁽¹⁾ med alle relevante oplysninger om dets præmiestatus, eller, hvis et sådant pas ikke foreligger, et tilsvarende administrativt dokument.

4. Når det samlede antal tyre i alderen fra 9 måneder og stude i alderen fra 9 måneder til 20 måneder, for hvilke der ansøges om præmie, og som opfylder betingelserne for ydelse af den særlige præmie, i et område overstiger det regionale loft, der er nævnt i bilag I, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det samlede antal præmieberettigede dyr efter stk. 2, litra a) og b), pr. producent for det pågældende år.

I denne artikel forstås ved regionalt loft det antal dyr, der i et område og i et kalenderår kan modtage den særlige præmie.

5. Som undtagelse fra stk. 1 og 4 kan medlemsstaterne

- på grundlag af objektive kriterier, som de fastlægger, ændre eller ophæve loftet på 90 dyr pr. bedrift og aldersgruppe, og
- når de udøver denne beføjelse, beslutte at anvende stk. 4 på en sådan måde, at de når op på de nedsættelser, der er nødvendige for at overholde det gældende regionale loft, uden at de bringer disse nedsættelser i anvendelse over for små producenter,

⁽¹⁾ EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1.

som ikke har indgivet ansøgning om den særlige præmie i det pågældende år for mere end et mindsteantal af dyr, som den pågældende medlemsstat fastsætter.

6. Medlemsstaterne kan vedtage, at den særlige præmie ydes ved dyrets slagting. I så fald erstattes alderskriteriet i stk. 2, litra a), af en slagtet vægt på mindst 185 kg for tyre.

Præmien udbetales eller tilbagebetales til producenterne.

Det Forenede Kongerige bemyndiges til at anvende en anden ordning for ydelse af den særlige præmie i Nordirland end i resten af sit område.

7. Præmiebeløbet fastsættes til:

a) for hver præmieberettiget dyr:

- 160 EUR for kalenderåret 2000
- 185 EUR for kalenderåret 2001
- 210 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår

b) for hver præmieberettiget stud og aldersgruppe:

- 122 EUR for kalenderåret 2000
- 136 EUR for kalenderåret 2001
- 150 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Underafdeling 2

Sæsonpræmie

Artikel 5

1. Når antallet af stude i en medlemsstat

- a) der slagtes i et givet år, overstiger 60 % af de samlede årlige slagtinger af handyr
- b) der slagtes i perioden fra 1. september til 30. november i et givet år, overstiger 35 % af de samlede årlige slagtinger af stude

kan producenterne efter ansøgning herom få udbetalt en tillægspræmie til den særlige præmie (sæsonpræmie). Hvis begge de ovenfor nævnte udløsende satser nås i Irland eller i Nordirland, anvendes præmien dog såvel i Irland som i Nordirland.

Ved anvendelse af denne artikel på Det Forenede Kongerige betragtes Nordirland som en særskilt enhed.

2. Denne præmie fastsættes til:

- 72,45 EUR pr. dyr, der slagtes i de første 15 uger i et givet år
- 54,34 EUR pr. dyr, der slagtes i uge 16 og uge 17 i et givet år
- 36,23 EUR pr. dyr, der slagtes i uge 18 til uge 21 i et givet år, og
- 18,11 EUR pr. dyr, der slagtes i uge 22 og uge 23 i et givet år.

3. Hvis den i stk. 1, litra b), nævnte sats under hensyn til næstsidste punktum ikke nås, kan de medlemsstater, hvis producenter tidligere har modtaget sæsonpræmien, beslutte at yde denne præmie til en sats på 60 % af de beløb, der er fastsat i stk. 2.

I så fald

- a) kan den pågældende medlemsstat beslutte kun at yde denne præmie i de første to eller tre af ovennævnte perioder
- b) skal den pågældende medlemsstat sikre, at foranstaltningen bliver finansielt neutral i det samme regnskabsår ved tilsvarende at nedsætte:

- den særlige præmie, der ydes for stude i anden aldersgruppe i denne medlemsstat, og/eller
- de supplerende betalinger, der finder sted efter afdeling 2

og skal underrette Kommissionen om den foranstaltning, der er anvendt med henblik på nedsættelse.

Ved anvendelse af denne foranstaltning betragtes Irland og Nordirland som en enkelt enhed i forbindelse med beregningen af den i stk. 1, litra a), nævnte sats og dermed udbetaling af præmien.

4. For at det kan fastslås, om de i denne artikel nævnte procentsatser er blevet overskredet, tages der

hensyn til de slagtinger, der er foretaget i løbet af det år, der ligger to år forud for det år, hvor det præmieberettigede dyr blev slagtet.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Underafdeling 3

Ammekopræmien

Artikel 6

1. Producenter, der holder ammekøer på deres bedrift, kan efter ansøgning herom få udbetalt en præmie for ammekohold (ammekopræmie). Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. producent inden for individuelle lofter.

2. Ammekopræmie ydes til alle producenter

a) som ikke leverer mælk eller mejeriprodukter fra deres bedrift i 12 måneder fra datoen for ansøgningsindgivelse.

Direkte salg af mælk eller mejeriprodukter fra bedrift til forbruger er dog ikke til hinder for ydelse af præmien

b) som leverer mælk eller mejeriprodukter, hvis samlede individuelle referencemængde i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3950/92, ikke overstiger 120 000 kg. Medlemsstaterne kan dog på grundlag af objektive kriterier, som de fastlægger, beslutte at ændre eller ophæve dette kvantitative loft

forudsat at de i mindst seks på hinanden følgende måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse har holdt et antal ammekøer svarende til mindst 80 % og et antal kvier svarende til højst 20 % af det antal, der er ansøgt om præmie for.

For at fastslå antallet af præmieberettigede dyr efter første afsnit, litra a) og b), fastslås det på grundlag af præmiemodtagerens individuelle referencemængde, jf. artikel 16, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, og den gennemsnitlige mælkeydelse, om køerne hører til en ammekobesætning eller en malkekvægsbesætning.

⁽¹⁾ Se side 48 i denne Tidende.

3. Producenternes ret til præmie begrænses af anvendelsen af et individuelt loft som omhandlet i artikel 7.

4. Præmien for hvert præmieberettiget dyr udgør:

— 163 EUR for kalenderåret 2000

— 182 for kalenderåret 2001

— 200 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

5. Medlemsstaterne kan yde en supplerende national ammekopræmie på op til 50 EUR pr. dyr, forudsat at dette ikke giver anledning til forskelsbehandling af opdrætterne i den pågældende medlemsstat.

For bedrifter beliggende i en region som defineret i artikel 3 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽²⁾ finansieres de første 24,15 EUR pr. dyr af denne supplerende præmie af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen.

For bedrifter beliggende på hele en medlemsstats område finansierer EUGFL, Garantisektionen, hele den supplerende præmie, hvis ammekøerne i den pågældende medlemsstat udgør mindst 30 % af det samlede antal køer, og hvis mindst 30 % af de slagtede handyr tilhører kropsbygningsklasse S og E. Enhver overskridelse af disse procentsatser fastsættes på grundlag af gennemsnittet af de to år, der går forud for det år, for hvilket præmien ydes.

6. Ved anvendelsen af denne artikel tages der kun hensyn til kvier af kødkvægracer, eller som stammer fra krydsninger med sådanne racer, og som tilhører en besætning, hvor der opdrættes kalve med henblik på kødproduktion.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig bestemmelserne vedrørende definitionen af begrebet ammeko i artikel 3, vedtages, og den gennemsnitlige mælkeydelse fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 7

1. Den 1. januar 2000 er en producents individuelle loft lig med det antal ammekopræmierettigheder, han rådede over den 31. december 1999 ifølge de relevante fællesskabsregler, i givet fald tilpasset i henhold til stk. 3.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.

2. Medlemsstaterne tager de fornødne skridt til at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område fra den 1. januar 2000 ikke overstiger de nationale lofter, der er anført i bilag II, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 9, kan oprettes.

3. Hvis den i stk. 2 nævnte tilpasning kræver en nedsættelse af producenternes individuelle lofter, foretages nedsættelsen uden godtgørelse og fastlægges på grundlag af objektive kriterier, herunder navnlig:

— producenternes udnyttelse af deres individuelle lofter i de tre referenceår forud for 2000

— iværksættelse af et investerings- eller ekstensiveringsprogram i oksekødssektoren

— særlige naturbetingede forhold eller anvendelse af sanktioner, der medfører, at præmien ikke udbetales eller udbetales med et nedsat beløb i mindst et referenceår

— andre exceptionelle forhold, der har til følge, at betalingerne for mindst et referenceår ikke svarer til den faktiske situation i det foregående år.

4. Præmierettigheder, der er blevet inddraget i henhold til foranstaltningen i stk. 2, bortfalder.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 8

1. Når en producent sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift, kan han overføre alle sine ammekopræmierettigheder til den, der overtager bedriften. Han kan også overføre alle eller en del af sine rettigheder til andre producenter uden at overdrage sin bedrift.

I tilfælde af overførsel af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften overføres en del af disse rettigheder, der ikke må overstige 15 %, uden godtgørelse til den nationale reserve i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, til gratis omfordeling.

2. Medlemsstaterne

a) træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre, at præmierettigheder overføres til områder, som ligger uden for følsomme områder eller områder, hvor oksekødsproduktionen er særlig vigtig for den lokale økonomi

b) kan foreskrive, enten at overførsel af rettigheder uden overdragelse af bedriften skal ske direkte mellem producenterne, eller at den skal ske via den nationale reserve.

3. Medlemsstaterne kan inden en dato, som skal fastlægges nærmere, tillade midlertidige overførsler af en del af præmierettighederne, som den producent, der råder over dem, ikke selv anvender.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Disse gennemførelsesbestemmelser kan navnlig vedrøre:

— bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne kan løse problemer i tilknytning til præmierettigheder, der overføres af producenter, som ikke ejer de arealer, hvor deres bedrift er beliggende, og

— specifikke regler for det minimumsantal, der kan være genstand for en delvis overførsel.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne skal have en national reserve af ammekopræmierettigheder.

2. Alle præmierettigheder, der inddrages efter artikel 8, stk. 1, eller andre fællesskabsbestemmelser, lægges til den nationale reserve, jf. dog artikel 7, stk. 4.

3. Medlemsstaterne anvender deres nationale reserve til inden for rammerne af denne reserve navnlig at tildele præmierettigheder til nytilkommende producenter, yngre landbrugere og andre producenter med forrang.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43, navnlig:

— de foranstaltninger, der skal gælde, hvis den nationale reserve i en medlemsstat ikke udnyttes

— foranstaltningerne vedrørende uudnyttede præmierettigheder, som er blevet tilbageført til den nationale reserve.

Artikel 10

1. Som undtagelse fra artikel 6, stk. 3, kan medlemsstater, hvor over 60 % af ammekøerne og kvierne holdes i bjergområder som defineret i artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger⁽¹⁾, beslutte at forvalte ammekopræmien til kvier uafhængigt af ammekopræmien til ammekøer inden for grænserne af et separat nationalt loft, som den pågældende medlemsstat fastsætter.

Et sådant separat nationalt loft må ikke overstige 20 % af det nationale loft i den pågældende medlemsstat, som er fastsat i bilag II til denne forordning. Dette nationale loft nedsættes med et beløb svarende til det separate nationale loft.

Når det samlede antal kvier i en medlemsstat, som udøver beføjelsen i henhold til første afsnit, for hvilke der er indgivet ansøgning, og som opfylder betingelserne for ydelse af ammekopræmien, overstiger det separate nationale loft, nedsættes antallet af støtteberettigede kvier pr. producent i det pågældende år forholdsmæssigt.

2. Ved anvendelsen af denne artikel tages der kun hensyn til kvier af kødkvægracer, eller som stammer fra krydsninger med sådanne racer.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Underafdeling 4

Slagtepræmie*Artikel 11*

1. En producent, der holder kvæg på sin bedrift, kan efter ansøgning opfylde betingelserne for ydelse af slagtepræmie. Denne ydes inden for nationale lofter, som skal fastsættes, ved slagtning af præmieberettigede dyr eller ved udførsel af dem til et tredjeland.

Der kan ydes slagtepræmie til følgende:

a) tyre, stude, køer og kvier fra en alder på 8 måneder

⁽¹⁾ Se side 80 i denne Tidende.

b) kalve på mere end 1 og under 7 måneder og med en slagtet vægt på under 160 kg

forudsat at producenten har holdt dem i en nærmere bestemt periode.

2. Præmiebeløbet udgør:

a) pr. præmieberettiget dyr som nævnt i stk. 1, litra a):

— 27 EUR for kalenderåret 2000

— 53 EUR for kalenderåret 2001

— 80 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår

b) pr. præmieberettiget dyr som nævnt i stk. 1, litra b):

— 17 EUR for kalenderåret 2000

— 33 EUR for kalenderåret 2001

— 50 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

3. De i stk. 1 omhandlede nationale lofter fastsættes for hver medlemsstat og separat for de to grupper dyr i litra a) og b) i stk. 1. Hvert loft skal svare til det antal dyr i de to grupper, der blev slagtet i den pågældende medlemsstat i 1995, hvortil lægges de dyr, der i samme år blev udført til tredjeland ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for 1995, som Kommissionen har accepteret.

4. Når det samlede antal dyr i en given medlemsstat, for hvilke der er indgivet ansøgning for en af de to dyregrupper i stk. 1, litra a) eller b), og som opfylder betingelserne for ydelse af slagtepræmien, overstiger det nationale loft for denne gruppe, nedsættes antallet af alle præmieberettigede dyr i denne gruppe pr. producent i det pågældende år forholdsmæssigt.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Underafdeling 5

Belægningsgrad

Artikel 12

1. Det samlede antal dyr, for hvilke der kan ydes særlig præmie og ammekopræmie, er begrænset af anvendelsen af en belægningsgrad på bedriften på 2 storkreaturer (SK) pr. ha og kalenderår. Denne belægningsgrad udtrykkes som antallet af SK pr. grovfoderenhed, der anvendes til foder til bedriftens dyr. En producent fritages dog for anvendelsen af belægningsgraden, hvis det antal dyr på bedriften, der skal tages i betragtning ved fastlæggelse af belægningsgraden, ikke overstiger 15 SK.

2. Ved fastlæggelse af belægningsgraden på bedriften medregnes følgende:

a) de handyr, ammekøer og kvier, får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger, og de malkekøer, der er nødvendige til produktion af den samlede referencemængde mælk, som er tildelt producenten. Det således opgjorte antal dyr omregnes til SK efter omregningstabellen i bilag III

b) foderarealet, som er det areal på bedriften, der i hele kalenderåret er til rådighed til kvæg-, fåre- og/eller gedehold. I dette areal medregnes ikke:

— bygninger, skove, damme og veje

— arealer, der anvendes til andre produktioner, som er omfattet af ordninger med fællesskabsstøtte, eller som anvendes til flerårige kulturer eller gartnerikulturer, bortset fra græsarealer uden for omdrift, for hvilke der foretages arealbetaling i henhold til artikel 17 i denne forordning og artikel 19 i forordning (EF) nr. 1255/1999

— arealer, der er omfattet af støtteordningen for producenter af visse markafgrøder, anvendes i forbindelse med støtteordningen for tørret foder eller er omfattet af en national ordning eller en fællesskabsordning for udtagning af landbrugsarealer.

Foderarealet omfatter arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der dyrkes blandede afgrøder.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43, navnlig bestemmelser

— vedrørende arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der dyrkes blandede afgrøder

— som kan forhindre, at anvendelsen af belægningsgraden omgås.

Underafdeling 6

Ekstensiveringsbeløb

Artikel 13

1. Producenter, som får udbetalt særlig præmie og/eller ammekopræmie, kan få udbetalt et ekstensiveringsbeløb.

2. Ekstensiveringsbeløbet udgør 100 EUR for hver særlige præmie og ammekopræmie, der ydes, forudsat at belægningsgraden på bedriften i det pågældende kalenderår ikke overstiger 1,4 SK pr. ha.

Medlemsstaterne kan dog beslutte at yde ekstensiveringsbeløbet således:

a) i kalenderåret 2000 og 2001: 33 EUR ved en belægningsgrad på 1,6 SK pr. ha eller derover, men ikke over 2,0 SK pr. ha, og 66 EUR ved en belægningsgrad på mindre end 1,6 SK pr. ha

b) i kalenderåret 2002 og de følgende år: 40 EUR ved en belægningsgrad på 1,4 SK pr. ha eller derover, men ikke over 1,8 SK pr. ha, og 80 EUR ved en belægningsgrad på mindre end 1,4 SK pr. ha.

3. Ved anvendelsen af stk. 2 gælder følgende:

a) uanset artikel 12, stk. 2, litra a), bestemmes bedriftens belægningsgrad ved at tage hensyn til de handyr, køer og kvier, der holdes på bedriften i det pågældende kalenderår, og til de får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger for det samme kalenderår. Antallet af dyr omregnes til SK ved hjælp af omregningstabellen i bilag III

b) med forbehold af artikel 12, stk. 2, litra b), tredje led, betragtes arealer, der anvendes til produktion af markafgrøder som defineret i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽¹⁾, ikke som »foderareal«.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

c) ved beregning af belægningsgraden skal det foderareal, der tages hensyn til, bestå af mindst 50 % græsarealer. »Græsareal« defineres af medlemsstaterne. Denne definition skal mindst omfatte det kriterium, at græsarealer er arealer, som ifølge lokale driftsmetoder er anerkendt som værende bestemt til græsning for kvæg og/eller får. Dette udelukker dog ikke blandet brug af disse arealer (græsareal, hø, græsensilage) i løbet af samme år.

4. Med forbehold af belægningsgraden i stk. 2 kan producenter i medlemsstater, hvor mere end 50 % af mælken produceres i bjergområder som defineret i artikel 18 i forordning (EF) nr. 1257/1999, og hvis bedrifter er beliggende i sådanne områder, modtage ekstensiveringsbeløb efter stk. 2 for malkekøer, der holdes på disse områder.

5. Efter proceduren i artikel 43

- vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel
- tilpasser Kommissionen om nødvendigt de i stk. 2 nævnte beløb, navnlig under hensyntagen til antallet af dyr, som beløbet kunne udbetales for i det foregående kalenderår.

AFDELING 2

Supplerende betalinger

Artikel 14

1. Medlemsstaterne foretager supplerende betalinger på årsbasis til producenterne på deres område for de globale beløb, der er anført i bilag IV. Disse betalinger finder sted efter objektive kriterier, herunder bl.a. de relevante produktionsstrukturer og -betingelser, og navnlig på en sådan måde, at der sikres lige behandling af producenterne, og forvriddning af markeds- og konkurrencevilkårene undgås. Desuden må disse betalinger ikke være knyttet til udsving i markedspriserne.

2. Supplerende betalinger kan finde sted i form af betalinger pr. dyr (artikel 15) og/eller arealbetalinger (artikel 17).

Artikel 15

1. Betalinger pr. dyr foretages for:

- a) handyr

b) ammekøer

c) malkekøer

d) kvier.

2. Betalingerne pr. dyr kan ydes som supplerende beløb pr. slagtepræmieenhed som fastsat i artikel 11, bortset fra kalve. I de øvrige tilfælde finder betalingerne pr. dyr sted:

a) på de særlige betingelser i artikel 16

b) på specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad, som medlemsstaterne fastsætter.

3. De specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad fastsættes:

— på grundlag af foderarealet, jf. artikel 12, stk. 2, litra b), dog med undtagelse af de arealer, der er omfattet af arealbetalinger i henhold til artikel 17

— under hensyntagen navnlig til den pågældende produktionstypes indvirkning på miljøet, den miljømæssige følsomhed af de jorder, der anvendes til opdræt af kvæg, og de foranstaltninger, der er iværksat for at stabilisere eller forbedre disse jorders miljømæssige situation.

Artikel 16

1. Betalingerne for handyr pr. kalenderår kan kun ydes for et bestemt antal dyr i en medlemsstat:

— svarende til den pågældende medlemsstats regionale loft i bilag I, eller

— svarende til antallet af handyr, hvortil der blev ydet præmie i 1997, eller

— svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af handyr i årene 1997, 1998 og 1999 ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som Kommissionen har accepteret.

Medlemsstaterne kan også fastsætte et maksimalt antal handyr pr. bedrift på nationalt eller regionalt grundlag.

Kun handyr fra en alder på otte måneder kan komme i betragtning. Hvis betalingerne pr. dyr sker på slagte-tidspunktet, kan medlemsstaterne beslutte at lade

denne betingelse erstatte af en slagtet vægt på mindst 180 kg.

2. Betalingerne for pr. ammekøer og kvier, som er berettiget til ammekopræmie i henhold til artikel 6, stk. 4, og artikel 10, kan kun ydes som et supplerende beløb pr. ammekopræmieenhed som fastsat i artikel 6, stk. 4.

3. Betalingerne for malkekøer kan kun ydes som beløb pr. ton præmieberettiget referencemængde, som er til rådighed på bedriften, og som skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1255/1999.

Artikel 15, stk. 2, litra b), finder ikke anvendelse.

4. Betalingerne for andre kvier end de i stk. 2 omhandlede kan pr. medlemsstat og pr. kalenderår kun ydes for et antal kvier svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af kvier i årene 1997, 1998 og 1999 ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som Kommissionen har accepteret.

Artikel 17

1. Der foretages arealbetalinger pr. ha græsareal uden for omdrift

- a) som producenterne kan udnytte i løbet af det pågældende kalenderår
- b) som ikke udnyttes for at opfylde de specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad, der er nævnt i artikel 15, stk. 3, og
- c) for hvilket der ikke ansøges om støtte i henhold til støtteordningen for producenter af visse markafgrøder, i henhold til støtteordningen for tørret foder og i henhold til fællesskabsstøtteordninger for andre flerårige kulturer eller gartnerikulturer for samme år.

2. Græsarealet uden for omdrift i et område, for hvilket der kan foretages arealbetalinger, må ikke overstige det relevante regionale basisareal.

De regionale basisarealer fastsættes af medlemsstaterne som det gennemsnitlige antal ha græsareal uden for omdrift, der kunne bruges til opdræt af kvæg i årene 1995, 1996 og 1997.

3. Arealbetalingen pr. ha, herunder arealbetalinger i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 1255/1999, må ikke overstige:

— 210 EUR for kalenderåret 2000

— 280 EUR for kalenderåret 2001

— 350 EUR for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

Artikel 18

Inden den 1. januar 2000 giver medlemsstaterne Kommissionen nærmere oplysninger om deres nationale ordninger for supplerende betalinger. Eventuelle ændringer af disse ordninger meddeles Kommissionen senest en måned efter vedtagelsen.

Artikel 19

Inden den 1. april 2004 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om gennemførelsen af denne afdeling.

Inden den 1. januar 2005 vurderer Kommissionen gennemførelsen af denne afdeling og undersøger fordelingen af fællesskabsmidlerne mellem medlemsstaterne i henhold til bilag IV, navnlig under hensyntagen til udviklingen i medlemsstaternes andel i oksekødsproduktionen i Fællesskabet. Om nødvendigt forelægger Kommissionen Rådet relevante forslag.

Artikel 20

Gennemførelsesbestemmelser til denne afdeling vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

AFDELING 3

Fælles bestemmelser

Artikel 21

Direkte betalinger efter dette kapitel er betinget af, at dyrene er identificeret og registreret i henhold til forordning (EF) nr. 820/97.

Artikel 22

1. Direkte betalinger efter dette afsnit, bortset fra sæsonpræmien, finder sted umiddelbart efter inspektionerne, men tidligst den 16. oktober i det kalenderår, som ansøgningen om betaling gælder.

2. Medmindre der er tale om behørigt begrundede undtagelsestilfælde

- finder direkte betalinger efter dette kapitel sted senest den 30. juni i året efter det kalenderår, som ansøgningen om betaling gælder
- udbetales sæsonpræmien umiddelbart efter inspektionerne og senest den 15. oktober i det kalenderår, som ansøgningen om sæsonpræmie gælder.

Artikel 23

1. Hvis restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt i henhold til Rådets direktiv 96/22/EF⁽¹⁾, eller restkoncentrationer af stoffer, der er tilladt i henhold til ovennævnte direktiv, men som anvendes ulovligt, i henhold til de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 96/23/EF⁽²⁾, påvises i et dyr, der tilhører en producents kvægbesætning, eller hvis et ikke-tilladt stof eller produkt eller et stof eller et produkt, der er tilladt i henhold til direktiv 96/22/EF, men som opbevares ulovligt, bliver fundet i en hvilken som helst form på producentens bedrift, udelukkes den pågældende producent for det kalenderår, hvor påvisningen er sket, fra at modtage de beløb, der er fastsat i denne afdeling.

I gentagelsestilfælde kan der alt efter overtrædelsens alvor fastsættes en udelukkelsesperiode på indtil fem år regnet fra det år, hvor det pågældende gentagelsestilfælde blev konstateret.

2. Hvis dyrenes ejer eller den, der er ansvarlig for dyrene, lægger hindringer i vejen for udførelsen af den inspektion og de prøveudtagninger, der er nødvendige for gennemførelsen af de nationale overvågningsplaner for restkoncentrationer, eller for udførelsen af de undersøgelser og den kontrol, der gennemføres i henhold til direktiv 96/23/EF, finder sanktionerne i stk. 1 anvendelse.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyrostatisk virkning og af β -agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10).

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 24

De direkte betalinger i afdeling 1 og 2 kan ændres efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2, på grund af udviklingen i produktion, produktivitet og markedsforhold.

Artikel 25

Udgifterne til de direkte betalinger i dette kapitel betragtes som interventionsforanstaltninger i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1258/1999.

KAPITEL 2

PRIVAT OG OFFENTLIG OPLAGRING

Artikel 26

1. Fra den 1. juli 2002 kan der træffes beslutning om støtte til privat oplagring, når den gennemsnitlige markedspris i Fællesskabet, der konstateres på grundlag af Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe af voksent kvæg som fastsat i forordning (EØF) nr. 1208/81 (i det følgende benævnt »EF-handelsklasseskemaet«), udgør og forventes fortsat at udgøre mindre end 103 % af basisprisen.

2. Basisprisen for slagtekroppe af handyr af kvalitet R3 i EF-handelsklasseskemaet fastsættes til 2 224 EUR pr. ton.

3. Der kan ydes støtte til privat oplagring af fersk eller kølet kød af voksent kvæg i form af hele og halve kroppe, »quartiers compensés«, forfjerdinger eller bagfjerdinger, der er klassificeret efter EF-handelsklasseskemaet.

4. Rådet kan efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2:

- ændre basisprisen, navnlig under hensyntagen til, at det er nødvendigt at fastsætte prisen på et sådant niveau, at den bidrager til at stabilisere markedspriserne, uden at der dog opstår strukturelle overskud i Fællesskabet

— ændre listen over produkter i stk. 3, der kan være omfattet af støtte til privat oplagring.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages, og beslutningen om støtte til privat oplagring træffes af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 27

1. Fra den 1. juli 2002 åbnes der for offentlig intervention, hvis den gennemsnitlige markedspris konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet som fastsat i forordning (EØF) nr. 1208/81 falder til under 1 560 EUR pr. ton i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat i to på hinanden følgende uger; i så fald kan interventionsorganerne foretage opkøb af en eller flere nærmere bestemte kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper fersk eller kølet kød henhørende under KN-kode 0201 10 00 og 0201 20 20 til 0201 20 50 med oprindelse i Fællesskabet.

2. For opkøb i henhold til stk. 1 accepteres kun bud, som er lig med eller ligger under den gennemsnitlige markedspris, der er konstateret i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat, forhøjet med et beløb, som skal fastsættes på grundlag af objektive kriterier.

3. Opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte, fastlægges efter en licitationsprocedure og kan under særlige omstændigheder fastsættes pr. medlemsstat eller pr. område i en medlemsstat på grundlag af de gennemsnitlige markedspriser, der er konstateret. Ved licitationerne skal der sikres lige adgang for alle interesserede. De åbnes på grundlag af licitationsbetingelser, der om nødvendigt skal fastsættes under hensyntagen til handelsstrukturene.

4. Efter proceduren i artikel 43

— fastlægges de kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper af produkter, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb

— fastsættes opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte

— fastsættes beløbet for den i stk. 2 nævnte forhøjelse

— vedtages gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel

— fastsættes i givet fald de nødvendige overgangsbestemmelser for gennemførelsen af denne ordning.

Kommissionen træffer afgørelse om:

— åbning af interventionsopkøbene, når betingelsen i stk. 1 har været opfyldt i to på hinanden følgende uger

— lukning af interventionsopkøbene, når betingelsen i stk. 1 ikke har været opfyldt i mindst en uge.

Artikel 28

1. Afsætningen af de produkter, som interventionsorganerne opkøber i henhold til artikel 27 og 47 i denne forordning og artikel 5 og 6 i forordning (EØF) nr. 805/68, sker på sådanne vilkår, at enhver markedsforstyrrelse undgås, og at der sikres alle købere lige adgang til produkterne og lige behandling.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig vedrørende salgspriserne, betingelserne for udlagring og i givet fald for forarbejdning af de produkter, interventionsorganerne har opkøbt, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

AFSNIT II

SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

Artikel 29

1. Ved indførsel i Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter skal der fremlægges en importlicens.

Ved indførsel i Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte produkter og ved udførsel fra Fælles-

skabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet den pågældende er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 32 og 33.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre indførslen eller udførslen inden for licensens gyldighedsperiode. Sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43. De kan navnlig vedrøre:

- a) licensernes gyldighedsperiode
- b) listen over de produkter, for hvilke der kræves import- eller eksportlicens efter stk. 1, andet afsnit.

Artikel 30

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsene i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 31

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af indførsel af bestemte landbrugsprodukter i artikel 1 pålægges indførsel af et eller flere af disse produkter til toldsatsen i artikel 30 en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der i henhold til traktatens artikel 300 er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor der ikke er risiko for, at indførslen skaber forstyrrelser på Fællesskabets marked, eller hvor virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, som Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af indførslen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvor de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller Fællesskabets importmarked.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 43. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i landbrugsaftalen.

Artikel 32

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, som indgået i henhold til traktatens artikel 300, eller af andre af Rådet vedtagne retsakter, åbnes og forvaltes af Kommissionen efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 43.

For så vidt angår importkontingenter på 50 000 tons frosset kød henhørende under KN-kode 0202 20 30, 0202 30 og 0206 29 91 og bestemt til forarbejdning kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, bestemme, at dette kontingent helt eller delvis vedrører tilsvarende mængder kvalitetskød, og anvende en omregningsats på 4,375.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (»først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (metoden »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (metoden »traditionelle importører/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og til

nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere måtte være blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, om nødvendigt med en hensigtsmæssig tidsfordeling, fastlægger den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse, og
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 33

1. For at muliggøre udførsel af de i artikel 1 nævnte produkter på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 300, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og fællesskabspriserne udlignes ved en eksportrestitution.

2. Den fremgangsmåde, der skal fastlægges for tildeling af de mængder, der kan udføres med restitution, skal være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til fællesskabseksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende
- b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
- c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionerne er ens for hele Fællesskabet.

De kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 43. Fastsættelsen kan ske, navnlig:

- a) med regelmæssige tidsintervaller
- b) som et supplement ved licitation for begrænsede mængder af produkter, for hvilke denne procedure forekommer hensigtsmæssig.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation, fastsættes listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning herom fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling i:
 - priserne for oksekødsprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked
 - priserne for oksekødsprodukter på verdensmarkedet
- b) målet med den fælles markedsordning for oksekød, som er at sikre disse markeder en ligevægt og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel
- c) de begrænsninger, der følger af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 300
- d) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- e) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Der tages desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af fællesskabsbasisprodukter med henblik på udførsel til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades indført til forædling.

5. De i stk. 1 nævnte fællesskabspriser fastsættes under hensyn til:

- priserne på Fællesskabets repræsentative markeder
- eksportpriserne.

Fastsættelsen af de i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel sker under hensyn til:

- priserne på tredjelandenes markeder
- de gunstigste priser ved indførsel i tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande
- de i de udførende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande
- tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

6. Restitutionen ydes kun efter anmodning herom og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved udførsel af de i artikel 1 nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag:

- a) for den i licensen angivne destination, eller
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 43 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse produkter i forbindelse med fødevarerhjælp.

9. Restitutionen ydes, når det godtgøres:

- at produkterne har oprindelse i Fællesskabet
- at produkterne er udført fra Fællesskabet, og
- hvis der er tale om en differentieret restitution, at produkterne har nået den destination, der er anført

på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 3, litra b). Der kan gøres undtagelser fra denne bestemmelse efter proceduren i artikel 43, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Desuden er ydelse af restitution for eksport af levende dyr betinget af, at dyrevelfærdsbestemmelserne i fællesskabsforskrifterne, navnlig om beskyttelse af dyr under transport, overholdes.

10. Medmindre der er indrømmet en undtagelse efter proceduren i artikel 43, ydes der ingen eksportrestitution for produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, jf. dog stk. 9, første led.

11. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der følger af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 300, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referencerperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser om genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

For så vidt angår stk. 9, sidste afsnit, kan gennemførelsesbestemmelserne også omfatte særlige betingelser for import til tredjelande.

Artikel 34

1. I det omfang det er nødvendigt for, at den fælles markedsordning for oksekød kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation er af særligt hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og med-

lemsstaterne. De pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter anmodningens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffene afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet en afgørelse senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 35

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning. Den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med samme virkning som told
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

AFSNIT III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 37

Medlemsstaterne registrerer priserne for kvæg og kød af kvæg på grundlag af bestemmelser, der fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 38

1. Konstateres der på Fællesskabets marked en væsentlig prisstigning eller et væsentligt prisfald, og må det påregnes, at denne situation kan vedvare, og at markedsforstyrrelser dermed indtræder eller truer med at indtræde, kan de nødvendige foranstaltninger træffes.

Artikel 36

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af indførsler eller udførsler udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 33 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffene foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning senest en måned efter den dag, hvor den blev indbragt.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i henhold til traktatens artikel 300, stk. 2.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 39

For at tage hensyn til de begrænsninger i den frie vareomsætning, der kan følge af anvendelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af udbredelsen af sygdomme hos dyr, kan der efter proceduren i artikel 43 træffes undtagelsesforanstaltninger for at støtte det marked, som berøres af disse begrænsninger. Disse foranstaltninger må kun træffes i det omfang og for det tidsrum, det er strengt nødvendigt for at støtte dette marked.

Artikel 40

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendelse på produktion af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 41

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af denne forordning. De oplysninger, der skal meddeles, fastlægges efter proceduren i artikel 43. Efter samme procedure vedtages de nærmere bestemmelser om meddelelse og udbredelse af disse oplysninger.

Artikel 42

Der nedsættes en forvaltningskomité for oksekød (i det følgende benævnt »komitéen«), som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 43

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 205, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltag

ves af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltag

3. a) Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse.
- b) Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, meddeles de omgående Rådet af Kommissionen. I så fald:
 - kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned
 - kan Rådet med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i foregående led.

Artikel 44

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden forelægger den enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 45

Forordning (EF) nr. 1258/1999 og gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse på de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 46

Ved denne forordnings anvendelse skal der tages hensyn til både de i traktatens artikel 33 og de i traktatens artikel 131 nævnte mål.

AFSNIT IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 47

1. Indtil den 30. juni 2002 kan produkter som omhandlet i stk. 2 sammenholdt med artikel 26, stk. 1, opkøbes af interventionsorganerne i henhold til denne artikel for at forebygge eller afbøde en væsentlig nedgang i priserne.

2. Hvis betingelserne i stk. 3 er opfyldt, kan det besluttes, at interventionsorganerne i en eller flere medlemsstater eller i et område i en medlemsstat ved offentlige licitationer opkøber en eller flere nærmere bestemte kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper fersk eller kølet kød henhørende under KN-kode 0201 10 00 og 0201 20 20 til 0201 20 50 med oprindelse i Fællesskabet for at sikre en rimelig støtte til

markedet på baggrund af den sæsonmæssige udvikling i slagtingerne.

Disse opkøb må for Fællesskabet som helhed ikke overstige 350 000 tons om året.

Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan ændre denne mængde.

3. For hver kvalitet eller kvalitetsgruppe, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb, kan licitationerne åbnes efter proceduren i stk. 8, når følgende to forhold foreligger samtidig i en medlemsstat eller i et område i en medlemsstat i to på hinanden følgende uger:

- den gennemsnitlige markedspris i Fællesskabet konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg udgør under 84 % af interventionsprisen
- den gennemsnitlige markedspris konstateret på grundlag af nævnte skema i medlemsstaten, i medlemsstaterne eller i et eller flere områder i en medlemsstat udgør under 80 % af interventionsprisen.

Interventionsprisen fastsættes til:

- 3 475 EUR/t i perioden fra 1. januar til 30. juni 2000
- 3 242 EUR/t i perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001
- 3 013 EUR/t i perioden fra 1. juli 2001 til 30. juni 2002.

4. Licitationerne for en eller flere kvaliteter eller kvalitetsgrupper suspenderes, når en af følgende to situationer gør sig gældende:

- de to forhold, der er nævnt i stk. 3, foreligger ikke længere samtidig i to på hinanden følgende uger
- interventionsopkøbene er ikke længere hensigtsmæssige ud fra de i stk. 2 nævnte kriterier.

5. Interventionen åbnes ligeledes, hvis den gennemsnitlige pris på Fællesskabets marked for ikke-kastrerede handyr på under to år eller for kastrerede handyr konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet

for slagtekroppe af voksent kvæg i to på hinanden følgende uger udgør under 78 % af interventionsprisen, og hvis den gennemsnitlige markedspris for ikke-kastrerede handyr på under to år eller for kastrerede handyr konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg i en medlemsstat eller områder i en medlemsstat udgør under 60 % af interventionsprisen. I så fald foretages opkøb for de pågældende kategorier i de medlemsstater eller områder i en medlemsstat, hvor prisniveauet ligger under denne grænse.

Med forbehold af stk. 6 accepteres alle bud i forbindelse med disse opkøb.

De mængder, der opkøbes i overensstemmelse med nærværende stykke, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af de i stk. 2 nævnte lofter for opkøbene.

6. I forbindelse med de i stk. 2 og 5 nævnte opkøbsordninger accepteres kun bud, som er lig med eller ligger under den gennemsnitlige markedspris, der er konstateret i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat, forhøjet med et beløb, som skal fastlægges på grundlag af objektive kriterier.

7. For hver kvalitet eller kvalitetsgruppe, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb, fastlægges opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte, i forbindelse med licitationerne, og de kan under særlige omstændigheder fastsættes efter medlemsstat eller område i en medlemsstat i forhold til de gennemsnitlige markedspriser, der er konstateret. Ved licitationerne skal der sikres lige adgang for alle interesserede. Licitationerne åbnes på grundlag af licitationsbetingelser, der i givet fald skal fastsættes under hensyntagen til handelsstrukturerne.

8. Efter proceduren i artikel 43:

- fastlægges de kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper af produkter, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb
- træffes der beslutning om licitationernes åbning eller genåbning og om deres suspension i det i stk. 4, andet led, nævnte tilfælde
- fastsættes opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte
- fastsættes beløbet for den i stk. 6 nævnte forhøjelse
- vedtages gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig de bestemmelser, der tager sigte på at forebygge en nedadgående tendens i markedspriserne

- fastsættes i givet fald de nødvendige overgangsbestemmelser for gennemførelsen af denne ordning.

Kommissionen træffer afgørelse om:

- åbning af de i stk. 5 nævnte interventioner samt om suspension heraf, hvis en eller flere af betingelserne i nævnte stykke ikke længere er opfyldt
- suspension af de i stk. 4, første led, nævnte opkøb.

Artikel 48

1. Indtil den 30. juni 2002 kan det besluttes at yde støtte til privat oplagring af de i artikel 26, stk. 3, nævnte produkter.
2. Gennemførelsesbestemmelserne for støtte til privat oplagring vedtages, og ydelsen af støtte til privat oplagring besluttes af Kommissionen efter proceduren i artikel 43.

Artikel 49

1. Forordning (EØF) nr. 805/68, (EØF) nr. 989/68, (EØF) nr. 98/69 og (EØF) nr. 1892/87 ophæves.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

2. Henvisninger til forordning (EØF) nr. 805/68 betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabelen i bilag V.

Artikel 50

Efter proceduren i artikel 43 vedtager Kommissionen:

- de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra ordningen i forordning (EØF) nr. 805/68 til ordningen i nærværende forordning
- de foranstaltninger, der er nødvendige for at løse specifikke praktiske problemer. Sådanne foranstaltninger kan — i behørigt begrundede tilfælde — afvige fra visse dele af nærværende forordning.

Artikel 51

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2000, bortset fra artikel 18, der anvendes fra denne forordnings ikrafttrædelse.

På Rådets vegne

K.-H. FUNKE

Formand

BILAG I

SÆRLIG PRÆMIE

Regionale lofter i medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 4

Belgien	235 149
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Grækenland	143 134
Spanien	713 999
Frankrig	1 754 732 ⁽¹⁾
Irland	1 077 458
Italien	598 746
Luxembourg	18 962
Nederlandene	157 932
Østrig	423 400
Portugal	175 075 ⁽²⁾
Finland	250 000
Sverige	250 000
Det Forenede Kongerige	1 419 811 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Uden at dette berører de specifikke regler i Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer (EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95 (EFT L 267 af 9.11.1995, s. 1).

⁽²⁾ Ekstensiveringsprogrammet i Rådets forordning (EF) nr. 1017/94 af 26. april 1994 om omstilling fra markafgrøder til ekstensiv husdyrproduktion på jorder i Portugal (EFT L 112 af 3.5.1994, s. 1) ikke indbefattet. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1461/95 (EFT L 144 af 28.6.1995, s. 4).

⁽³⁾ Dette loft forhøjes midlertidigt med 100 000 til 1 519 811, indtil levende dyr på under seks måneder kan udføres.

BILAG II

AMMEKOPRÆMIE

Nationale lofter i henhold til artikel 7, stk. 2, gældende fra 1. januar 2000

Belgien	394 253
Danmark	112 932
Tyskland	639 535
Grækenland	138 005
Spanien	1 441 539
Frankrig ⁽¹⁾	3 779 866
Irland	1 102 620
Italien	621 611
Luxembourg	18 537
Nederlandene	63 236
Østrig	325 000
Portugal ⁽²⁾	277 539
Finland	55 000
Sverige	155 000
Det Forenede Kongerige	1 699 511

⁽¹⁾ Det specifikke loft i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3763/91 ikke indbefattet.

⁽²⁾ Den specifikke reserve i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1017/94 ikke indbefattet.

BILAG III

Omregningstabel for storkreaturer (SK) i henhold til artikel 12 og 13

Handyr og kvier på over 24 måneder, ammekøer, malkekøer	1,0 SK
Handyr og kvier fra 6 måneder til 24 måneder	0,6 SK
Får	0,15 SK
Geder	0,15 SK

BILAG IV

SUPPLERENDE BETALINGER

Globale beløb i henhold til artikel 14

(mio. EUR)

	2000	2001	2002 og følgende år
Belgien	13,1	26,3	39,4
Danmark	3,9	7,9	11,8
Tyskland	29,5	58,9	88,4
Grækenland	1,3	2,5	3,8
Spanien	11,0	22,1	33,1
Frankrig	31,1	62,3	93,4
Irland	10,5	20,9	31,4
Italien	21,9	43,7	65,6
Luxembourg	1,1	2,3	3,4
Nederlandene	8,4	16,9	25,3
Østrig	4,0	8,0	12,0
Portugal	2,1	4,1	6,2
Finland	2,1	4,1	6,2
Sverige	3,1	6,1	9,2
Det Forenede Kongerige	21,3	42,5	63,8

BILAG V

SAMMENLIGNINGSSTABEL

Forordning (EØF) nr. 805/68	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 4	—
Artikel 4a, første og andet led	Artikel 3, litra a) og b)
Artikel 4b, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4b, stk. 2, første afsnit	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4b, stk. 2, andet afsnit	Artikel 4, stk. 3, litra a)
Artikel 4b, stk. 3, tredje afsnit, litra a)	Artikel 3, litra c)
Artikel 4b, stk. 3, litra a)	—
Artikel 4b, stk. 4	—
Artikel 4b, stk. 5	Artikel 4, stk. 6
Artikel 4b, stk. 7, litra a)	—
Artikel 4b, stk. 8	Artikel 4, stk. 8
Artikel 4c, stk. 1, andet afsnit	Artikel 5, stk. 4
Artikel 4c, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 1, andet afsnit
Artikel 4c, stk. 2, andet afsnit	Artikel 5, stk. 2
Artikel 4c, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 4
Artikel 4c, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 4c, stk. 4	Artikel 5, stk. 5
Artikel 4d, stk. 1, første punktum	Artikel 6, stk. 1, første punktum
Artikel 4d, stk. 1, litra a)	—
Artikel 4d, stk. 2, første punktum	Artikel 6, stk. 3
Artikel 4d, stk. 3, litra a)	—
Artikel 4d, stk. 5	Artikel 6, stk. 2, litra a)
Artikel 4d, stk. 6, første afsnit	Artikel 6, stk. 2, litra b), første punktum
Artikel 4d, stk. 6, andet til fjerde afsnit	—
Artikel 4d, stk. 6, femte afsnit	Artikel 6, stk. 2, andet afsnit
Artikel 4d, stk. 8, andet led	Artikel 6, stk. 7
Artikel 4e, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 8, stk. 1, første afsnit
Artikel 4e, stk. 1, første afsnit, andet punktum	Artikel 8, stk. 4, andet afsnit, andet led
Artikel 4e, stk. 1d, andet afsnit	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit
Artikel 4e, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 4e, stk. 3	Artikel 8, stk. 3
Artikel 4e, stk. 4	—
Artikel 4e, stk. 5	Artikel 8, stk. 4, første og andet afsnit, første led
Artikel 4f, stk. 4, andet afsnit, første og andet led	Artikel 9, stk. 4, første og andet afsnit

Forordning (EØF) nr. 805/68	Denne forordning
Artikel 4g, stk. 3	Artikel 12, stk. 2
Artikel 4g, stk. 4, litra a)	—
Artikel 4g, stk. 5	Artikel 12, stk. 3
Artikel 4i	—
Artikel 4j, stk. 1-3	Artikel 23, stk. 1-3
Artikel 4k	—
Artikel 4l	Artikel 25
Artikel 5	—
Artikel 6, stk. 1	Artikel 47, stk. 2
Artikel 6, stk. 2	Artikel 47, stk. 3
Artikel 6, stk. 3	Artikel 47, stk. 4
Artikel 6, stk. 4	Artikel 47, stk. 5
Artikel 6, stk. 5	Artikel 47, stk. 6
Artikel 6, stk. 6	Artikel 47, stk. 7
Artikel 6, stk. 7	Artikel 47, stk. 8
Artikel 6a	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 48
Artikel 9	Artikel 29
Artikel 10	Artikel 30
Artikel 11	Artikel 31
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	Artikel 32, stk. 1, andet afsnit
Artikel 12, stk. 2-4	Artikel 32, stk. 2-4
Artikel 13, stk. 1-3	Artikel 33, stk. 1-3
Artikel 13, stk. 4, første og andet afsnit	Artikel 33, stk. 4, første og andet afsnit
Artikel 13, stk. 5-12	Artikel 33, stk. 5-12
Artikel 14	Artikel 34
Artikel 15	Artikel 35
Artikel 16	Artikel 36
Artikel 22	—
Artikel 22a, stk. 1	Artikel 38, stk. 1
Artikel 22a, stk. 2	—
Artikel 22a, stk. 3	Artikel 38, stk. 2
Artikel 23	Artikel 39
Artikel 24	Artikel 40
Artikel 25	Artikel 41
Artikel 26, stk. 1	Artikel 42
Artikel 26, stk. 2	—
Artikel 27	Artikel 43
Artikel 28	Artikel 44
Artikel 29	—
Artikel 30	Artikel 45
Artikel 30a	—
Artikel 31	Artikel 46
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Bilag	—
Bilag II	—

RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1255/1999

af 17. maj 1999

om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det fælles marked for landbrugsprodukters funktion og udvikling bør ledsages af indførelsen af en fælles landbrugspolitik, der navnlig omfatter fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, hvis udformning afhænger af produktets art;
- (2) den fælles landbrugspolitik tager sigte på at virkeliggøre målene i traktatens artikel 33; i sektoren for mælk og mejeriprodukter er det for at stabilisere markederne og sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard nødvendigt, at interventionsorganerne på grundlag af en ensartet prisordning kan træffe interventionsforanstaltninger på markedet, herunder opkøbe smør og skummetmælkspulver og yde støtte til privat

oplagring af disse produkter; disse foranstaltninger bør dog gøres ensartede for ikke at lægge hindringer i vejen for de pågældende produkters frie bevægelighed inden for Fællesskabet;

- (3) ved Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter⁽⁶⁾ blev der indført en ordning med en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter for at mindske uligevægten mellem udbud og efterspørgsel på markedet for mælk og mejeriprodukter og de deraf følgende strukturelle overskud; denne ordning gælder i otte nye på hinanden følgende tolv månedersperioder fra den 1. april 2000;
- (4) for at fremme forbruget af mælk og mejeriprodukter i Fællesskabet og for at øge disse produkters konkurrenceevne på de internationale markeder bør markedsstøtten indskrænkes, navnlig ved en gradvis nedsættelse af indikativpriserne og interventionspriserne for smør og skummetmælkspulver fra den 1. juli 2005;
- (5) gennemførelsen af en interventionsordning for smør bør medvirke til at bevare smørens konkurrencemæssige stilling på markedet og til at gøre oplagringen så effektiv som muligt; de kvalitetskrav, der skal overholdes for smør, er en afgørende faktor, når det gælder virkeliggørelsen af disse mål; interventionsopkøb bør finde sted i det omfang, det er nødvendigt for at bevare markedsstabiliteten, idet der tages udgangspunkt i markedsprisen for smør i medlemsstaterne, og dette opkøb bør foregå ved licitation;
- (6) støtte til privat oplagring af smør bør være betinget af, at smørret er fremstillet af fløde og mælk af fællesskabsoprindelse, og en henvisning til nationale kvalitetsklasser bør stadig være en betingelse for støtteberettigelse;

(1) EFT C 170 af 4.6.1998, s. 38.

(2) Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

(3) EFT C 407 af 28.12.1998, s. 203.

(4) EFT C 93 af 6.4.1999, s. 1.

(5) EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

(6) EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Forordning er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1256/1999 (se side 73 i denne EFT).

- (7) ud over intervention for smør og frisk fløde kræves der andre fællesskabsinterventionsforanstaltninger for at opnå det bedst mulige udbytte af mælkeproteinere og for at støtte priserne for produkter, der er af særlig betydning for prisdannelsen, når det gælder producentpriserne for mælk; disse foranstaltninger bør have form af opkøb af skummetmælkspulver og støtte til privat oplagring af dette produkt; det normale interventionsopkøb af skummetmælkspulver kan dog suspenderes, når det når op på en vis mængde, og kan erstattes af opkøb ved licitation;
- (8) for at undgå forskelsbehandling af erhvervsdrivende, der sælger til offentlig intervention, og for at fællesskabsmidlerne kan forvaltes korrekt, bør der fastsættes et minimumskrav til proteinindholdet i skummetmælkspulver, der opkøbes til intervention; indholdet bør fastsættes ud fra gældende handelsnormer og på en sådan måde, at det ikke kan anvendes som kriterium for udelukkelse fra intervention;
- (9) for at bidrage til at skabe ligevægt på markedet og for at stabilisere markedspriserne for mælk og mejeriprodukter bør der indføres supplerende foranstaltninger, som skaber øget mulighed for afsætning af mejeriprodukter; disse foranstaltninger bør dels omfatte støtte til privat oplagring af visse ostetyper, dels støtte til afsætning af visse mejeriprodukter til bestemte anvendelsesformål og destinationer;
- (10) for at fremme de unges forbrug af mælk bør Fællesskabet kunne afholde en del af udgifterne til støtte til uddeling af mælk til skoleelever;
- (11) som følge af den indskrænkende markedsstøtte i sektoren for mælk og mejeriprodukter bør der indføres indkomststøtteforanstaltninger for mælkeproducenterne; disse foranstaltninger bør have form af en malkekopræmie, der stiger i takt med den gradvise indskrænkning af markedsstøtten; den individuelle indkomststøtte bør beregnes på grundlag af de pågældende producenters individuelle referencemængder; for at sikre, at ordningen anvendes korrekt, for at tage hensyn til Fællesskabets multilaterale forpligtelser og for at kunne holde budgettet under kontrol bør den samlede indkomststøtte ikke kunne overstige de gældende samlede referencemængder i medlemsstaterne ved denne forordnings ikrafttrædelse;
- (12) vilkårene for mælkeproduktion og producenterens indkomstsituation varierer betydeligt i de forskellige produktionsområder i Fællesskabet; en fællesskabsdækkende ordning med ensartede betalinger for malkekøer til alle producenter ville være for usmidig til, at den på tilfredsstillende måde kunne tilgodese de strukturelle og naturbetingede forskelle og de deraf følgende forskelligartede behov; der bør derfor indføres en fleksibel ordning i form af supplerende fællesskabsbetalinger, som fastlægges og foretages af medlemsstaterne inden for faste globale beløb og efter visse fælles kriterier; de globale beløb bør tildeles medlemsstaterne på grundlag af deres samlede mælkerferencemængde; de fælles kriterier har bl.a. til formål at hindre, at de supplerende betalinger kommer til at virke diskriminerende, og fuldt ud at tage hensyn til Fællesskabets relevante multilaterale forpligtelser; det er navnlig vigtigt, at medlemsstaterne kun vil kunne udøve deres skøn efter objektive kriterier, at sikre lige behandling og at undgå forvridding af markeds- og konkurrencevilkårene; det bør fastsættes, hvilke former for supplerende betalinger der kan komme på tale; de supplerende betalinger bør finde sted i form af præmietillæg og arealbetalinger;
- (13) præmietillæggene bør ydes ud over de malkekopræmiebeløb, der ydes pr. ton af de disponible præmiereferencemængder; den samlede støtte, der kan ydes pr. præmiebeløb pr. år, skal også begrænses;
- (14) der bør kun foretages supplerende arealbetalinger for græsarealer uden for omdrift, som ikke er omfattet af andre fællesskabsmarkedsstøtteforanstaltninger; arealbetalingerne bør finde sted på grundlag af regionale basisgræsarealer uden for omdrift, som fastlægges af medlemsstaterne ud fra historiske referencedata; arealbetalingen pr. ha, herunder supplerende arealbetalinger under den fælles markedsordning for oksekød, bør højst svare til gennemsnitsstøtten pr. ha under støtteordningen for producenter af visse markafgrøder;

- (15) for at opnå den ønskede økonomiske virkning bør direkte betalinger finde sted inden for visse frister;
- (16) skulle indgift af bovin somatotropin til malkekøer blive forbudt i henhold til fællesskabsforskrifterne, bør Kommissionen indføre sanktioner svarende til dem, som findes i den fælles markedsordning for oksekød for anvendelse af visse forbudte stoffer i oksekødsproduktionen;
- (17) oprettelsen af et enhedsmarked for mælk og mejeriprodukter inden for Fællesskabet forudsætter, at der indføres ensartede regler for handelen over Fællesskabets ydre grænser; ved siden af interventionsforanstaltningerne skulle en handelsordning med importafgifter og eksportrestitutioner i princippet stabilisere Fællesskabets marked; handelsordningen bør baseres på de forpligtelser, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden;
- (18) for at kunne kontrollere omfanget af samhandelen med tredjelande med mælk og mejeriprodukter bør der indføres en ordning med import- og eksportlicenser for visse produkter, herunder en ordning med sikkerhedsstillelse for, at de transaktioner, som licenserne udstedes for, gennemføres;
- (19) for at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af indførsel af bestemte landbrugsprodukter bør indførsel af et eller flere af disse produkter pålægges en tillægssimpporttold, hvis visse betingelser er opfyldt;
- (20) Kommissionen bør på visse betingelser have beføjelse til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten eller af andre af Rådet vedtagne retsakter; Kommissionen bør desuden have tilsvarende beføjelser for så vidt angår visse toldkontingenter, der åbnes af tredjelande;
- (21) bestemmelser om ydelse af en restitution ved udførsel til tredjelande, som er baseret på forskellen mellem priserne i Fællesskabet og priserne på verdensmarkedet og er omfattet af WTO-aftalen om landbrug⁽¹⁾, bør gøre det muligt at sikre Fællesskabets deltagelse i den internationale handel med mælk og mejeriprodukter; der bør fastsættes mængde- og kvalitetsgrænser for disse restitutioner;
- (22) værdigrænsernes overholdelse kan sikres under restitutionernes fastsættelse og ved den betalingskontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget; kontrollen kan lades ved obligatorisk forudfastsættelse af restitutionerne, uden at dette udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af den forudfastsatte destination inden for et geografisk område, der er omfattet af en enkelt restitutionssats; såfremt destinationen ændres, bør der ske udbetaling af den restitution, der gælder for den virkelige destination, idet restitutionsbeløbet dog ikke bør kunne være større end det, der gælder for den forudfastsatte destination;
- (23) for at det kan kontrolleres, at mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv overvågningsordning; derfor bør enhver restitutionsydelse gøres betinget af, at der udstedes en eksportlicens; inden for de tilfaldte grænser bør restitutionerne ydes afhængigt af den særlige situation for det berørte produkt; der bør kun tillades undtagelser fra denne regel for forarbejdede produkter uden for traktatens bilag II, som der ikke gælder mængdemæssige begrænsninger for, og for fødevarerhjælp, som ikke er omfattet af nogen begrænsninger; overvågningen af de mængder, som udføres med restitution i de produktionsår, der er nævnt i WTO-aftalen om landbrug, bør ske på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for det enkelt produktionsår;
- (24) ud over den ovennævnte ordning og i det omfang, det er nødvendigt for, at den kan fungere efter hensigten, bør der fastsættes bestemmelser om regulering af eller, når markedssituationen kræver det, forbud mod anvendelse af proceduren for aktiv forædling;
- (25) der bør fastsættes foranstaltninger, som skal træffes, når en væsentlig stigning eller nedgang i priserne forstyrrer eller truer med at forstyrre Fællesskabets marked;

(1) EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

- (26) ordningen med told og afgifter gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser; i særlige tilfælde kan den ordning, der er indført for det indre marked og for told og afgifter, dog vise sig utilstrækkelig; for at Fællesskabets marked i sådanne tilfælde ikke skal være ubeskyttet over for eventuelle deraf følgende forstyrrelser, bør Fællesskabet have mulighed for omgående at træffe alle nødvendige foranstaltninger; disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af de relevante WTO-aftaler;
- (27) begrænsninger af de frie varebevægelser som følge af anvendelsen af foranstaltninger, der skal hindre spredning af dyresygdomme, kan skabe problemer på markedet i en eller flere medlemsstater; der bør derfor kunne indføres særforanstaltninger for at støtte markedet for at afhjælpe sådanne situationer;
- (28) oprettelsen af et enhedsmarked kunne bringes i fare ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som gør det muligt at vurdere støtte, der ydes af medlemsstaterne, og at forbyde støtte, som er uforenelig med det fælles marked, finde anvendelse under den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter;
- (29) medlemsstaterne og Kommissionen bør, efterhånden som det fælles marked for mælk og mejeriprodukter udvikler sig, løbende udveksle de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning;
- (30) for at lette gennemførelsen af de påtænkte foranstaltninger bør der fastsættes en procedure for tilrettelæggelse af et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité;
- (31) medlemsstaternes udgifter på grund af de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, bør finansieres af EF i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾;
- (32) den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter bør på samme tid tilgodese målene i traktatens artikel 33 og 131;
- (33) den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽²⁾, er blevet ændret gentagne gange; på grund af antallet af tekster, deres komplicerede karakter og offentliggørelsen i forskellige numre af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* er disse tekster vanskelige at anvende, og de opfylder således ikke det krav om klarhed, der må stilles til retsfor skrifter; de bør derfor kodificeres i en ny forordning, og forordning (EØF) nr. 804/68 bør ophæves; de grundlæggende bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 986/68⁽³⁾, (EØF) nr. 987/68⁽⁴⁾, (EØF) nr. 508/71⁽⁵⁾, (EØF) nr. 1422/78⁽⁶⁾, (EØF) nr. 1723/81⁽⁷⁾, (EØF) nr. 2990/82⁽⁸⁾, (EØF) nr. 1842/83⁽⁹⁾, (EØF) nr. 865/84⁽¹⁰⁾ og (EØF) nr. 777/87⁽¹¹⁾ er optaget i nærværende forordning, og disse forordninger bør derfor ophæves;
- (34) overgangen fra ordningerne i forordning (EØF) nr. 804/68 til ordningerne i denne forordning kan volde problemer, som ikke er behandlet i denne forordning; såfremt sådanne problemer opstår, bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger; Kommissionen bør også bemyndiges til at løse specifikke praktiske problemer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

- (2) EFT L 148 af 27.6.1968, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 (EFT L 206 af 16.8.1996, s. 21).
- (3) EFT L 169 af 18.7.1968, s. 4. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1802/95 (EFT L 174 af 26.7.1995, s. 31).
- (4) EFT L 169 af 18.7.1968, s. 6. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1435/90 (EFT L 138 af 31.5.1990, s. 8).
- (5) EFT L 58 af 11.3.1971, s. 1.
- (6) EFT L 171 af 28.6.1978, s. 14.
- (7) EFT L 172 af 30.6.1981, s. 14. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 863/84 (EFT L 90 af 1.4.1984, s. 23).
- (8) EFT L 314 af 10.11.1982, s. 26. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2442/96 (EFT L 333 af 21.12.1996, s. 1).
- (9) EFT L 183 af 7.7.1983, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1958/97 (EFT L 277 af 10.10.1997, s. 1).
- (10) EFT L 90 af 1.4.1984, s. 25.
- (11) EFT L 78 af 20.3.1987, s. 10. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1634/91 (EFT L 150 af 15.6.1991, s. 26).

(1) Se side 103 i denne EFT.

Artikel 1

Den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
a) 0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler
b) 0402	Mælk og fløde, koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler
c) 0403 10 11 til 39	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde, også koncentreret, tilsat sukker og andre sødemidler, men ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao
0403 90 11 til 69	
d) 0404	Valle, også koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler; varer bestående af naturlige mælkebestanddele, også tilsat sukker eller andre sødemidler, ikke andetsteds tariferet
e) ex 0405	Smør og andre mælkefedtstoffer, smørbare mælkefedtstoffer med et fedtindhold på over 75 vægtprocent, men under 80 vægtprocent
f) 0406	Ost og ostemasse
g) 1702 19 00	Lactose og lactosesirup uden indhold af tilsatte aromastoffer eller farvestoffer og af en renhedsgrad i tør tilstand på mindst 99 vægtprocent
h) 2106 90 51	Sirup af lactose, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer
j) ex 2309	Tilberedt dyrefoder: — Foder og tilberedninger, som indeholder produkter, på hvilke denne forordning umiddelbart eller i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2730/75 ⁽¹⁾ finder anvendelse, med undtagelse af foder og tilberedninger, på hvilke Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 ⁽²⁾ finder anvendelse

⁽¹⁾ EFT L 281 af 1.11.1975, s. 20. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2931/95 (EFT L 307 af 20.12.1995, s. 10).

⁽²⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 923/96 (EFT L 126 af 24.5.1996, s. 37).

AFSNIT I

DET INDRE MARKED

KAPITEL I

— 311,79 for perioden fra 1. juli 2005 til 30. juni 2006

Priser

— 295,38 for perioden fra 1. juli 2006 til 30. juni 2007

Artikel 2

— 278,97 fra 1. juli 2007

For alle de i artikel 1 nævnte produkter begynder mejeriåret den 1. juli og slutter den 30. juni det følgende år.

b) for skummetmælkspulver til:

— 205,52 for perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2005

Artikel 3

— 195,24 for perioden fra 1. juli 2005 til 30. juni 2006

1. Indikativprisen i Fællesskabet udtrykt i EUR/100 kg for mælk med 3,7% fedtindhold frit leveret til mejeri fastsættes til:

— 184,97 for perioden fra 1. juli 2006 til 30. juni 2007

— 30,98 for perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2005

— 174,69 fra 1. juli 2007.

— 29,23 for perioden fra 1. juli 2005 til 30. juni 2006

2. Rådet kan ændre interventionspriserne efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2.

— 27,47 for perioden fra 1. juli 2006 til 30. juni 2007

Artikel 5

— 25,72 fra 1. juli 2007.

Prisordningen oprettes, uden at det foregriber gennemførelsen af tillægsafgiftsordningen.

Indikativprisen er den pris, der søges opnået af producenterne for al mælk, der sælges på Fællesskabets marked og på tredjelandsmarkeder.

KAPITEL II

2. Rådet kan ændre indikativprisen efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2.

Intervention

Artikel 6

Artikel 4

1. Interventionspriserne i Fællesskabet udtrykt i EUR/100 kg fastsættes:

1. Når markedspriserne for smør i en eller flere medlemsstater ligger under 92 % af interventionsprisen for en repræsentativ periode, foretager interventionsorganerne i den eller de pågældende medlemsstater opkøb ved offentlig licitation efter licitationsbetingelser, der skal fastlægges nærmere.

a) for smør til:

— 328,20 for perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2005

Opkøbsprisen, der fastsættes af Kommissionen, skal mindst udgøre 90 % af interventionsprisen.

Når markedspriserne i den eller de pågældende medlemsstater er lig med eller højere end 92 % af interventionsprisen for en repræsentativ periode, suspenderes opkøb ved licitation.

2. Interventionsorganernes opkøb efter stk. 1 kan kun omfatte smør, der direkte og udelukkende er fremstillet af pasteuriseret fløde i en godkendt virksomhed i Fællesskabet, og

a) som har følgende karakteristika:

- et smørfedtindhold på mindst 82 vægtprocent og et vandindhold på højst 16 vægtprocent
- en alder, som ved opkøbet ikke overstiger et maksimum, der skal fastlægges nærmere
- opfylder betingelser, der skal fastlægges nærmere, med hensyn til minimumsmængde og emballage

b) som opfylder visse krav, der skal fastlægges nærmere, bl.a. vedrørende:

- holdbarhed; supplerende krav, som interventionsorganerne kan fastsætte
- indhold af frie fedtsyrer
- peroxidtal
- mikrobiologisk kvalitet
- organoleptiske egenskaber (udseende, konsistens, smag og lugt).

Nærmere fastlagte nationale kvalitetsklasser kan anføres på emballagen for smør, der opfylder nationale kvalitetskrav.

Transportomkostningerne afholdes på nærmere fastsatte betingelser med et fast beløb af interventionsorganet, hvis smørret leveres til et kølehus, der er beliggende i en afstand, der er større end en nærmere fastlagt afstand fra det sted, hvor smørret er blevet opbevaret.

3. Støtte til privat oplagring ydes for:

- fløde
- usaltet smør, der er fremstillet af fløde eller mælk i en godkendt virksomhed i Fællesskabet, med et smørfedtindhold på mindst 82 vægtprocent og et vandindhold på højst 16 vægtprocent

- saltet smør, der er fremstillet af fløde eller mælk i en godkendt virksomhed i Fællesskabet, med et smørfedtindhold på mindst 80 vægtprocent, et vandindhold på højst 16 vægtprocent og et saltindhold på højst 2 vægtprocent.

Smørret skal svare til nærmere fastlagte nationale kvalitetsklasser og mærkes i overensstemmelse hermed.

Støtten fastsættes ud fra udgifterne til oplagring og den forventede udvikling i priserne for frisk smør og lagersmør. Har markedet ved udlagringen udviklet sig ugunstigt, og kunne denne udvikling ikke forudses ved indlagringen, kan støtten forhøjes.

Der ydes støtte til privat oplagring på betingelse af, at der på nærmere fastlagte betingelser indgås en oplagingskontrakt af interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område den fløde eller det smør, der er omfattet af støtte, oplagres.

Hvis markedssituationen gør det påkrævet, kan Kommissionen beslutte at sende en del af eller hele den mængde fløde eller smør, der er indgået kontrakt om privat oplagring af, på markedet igen.

4. Afsætning af smør, som interventionsorganerne har opkøbt, sker til en minimumspris og på nærmere fastlagte betingelser, således at markedsligevægten ikke bringes i fare, og at køberne behandles ens og har lige adgang til det udbudte smør. Hvis det udbudte smør sælges med henblik på eksport, kan der fastsættes særlige betingelser for at sikre, at produktets bestemmelsessted ikke ændres, og for at der kan tages hensyn til de særlige krav i forbindelse med sådanne salg.

Hvis det smør, som interventionsorganerne har opkøbt, ikke kan afsættes på normale betingelser i et mejeriår, kan der træffes særlige foranstaltninger. Hvis arten af disse foranstaltninger gør det berettiget, træffes der også særforanstaltninger for at opretholde afsætningsmulighederne for de produkter, for hvilke den i stk. 3 nævnet støtte er blevet ydet.

5. Interventionsordningen anvendes således:

- at smørrets konkurrenceposition på markedet opretholdes
- at smørrets oprindelige kvalitet så vidt muligt bevares

— at den fører til den mest rationelle oplagring.

6. I denne artikel forstås ved:

— »mælk«: komælk, der er produceret i Fællesskabet

— »fløde«: fløde, der direkte og udelukkende er fremstillet af mælk.

Artikel 7

1. På betingelser, der skal fastsættes nærmere, opkøber det af hver medlemsstat udpegede interventionsorgan til interventionsprisen spraytørret skummetmælkspulver af bedste kvalitet, som direkte og udelukkende er fremstillet af skummetmælk i en i Fællesskabet godkendt virksomhed, og som tilbydes det i perioden fra 1. marts til 31. august, og som:

— har et proteinindhold på mindst 35,6 vægtprocent beregnet på fedtfrit tørstof

— opfylder bestemte krav til holdbarheden, som skal fastsættes nærmere

— opfylder visse betingelser, som skal fastsættes nærmere, med hensyn til minimumsmængde og emballage.

Interventionsorganerne opkøber dog også skummetmælkspulver med et proteinindhold på mindst 31,4 % og under 35,6 % beregnet på fedtfrit tørstof, hvis de øvrige betingelser i første afsnit er opfyldt. I så fald er opkøbsprisen lig med interventionsprisen nedsat med 1,75 % for hvert procentpoint, proteinindholdet ligger under 35,6 %.

Interventionsprisen er den pris, der på dagen for skummetmælkspulverets fremstilling gælder for skummetmælkspulver, som leveres til et af interventionsorganet udpeget lager. Transportomkostningerne afholdes på nærmere fastsatte betingelser med et fast beløb af interventionsorganet, hvis skummetmælkspulveret leveres til et lager, der er beliggende i en afstand, der er større end en nærmere fastlagt afstand fra det sted, hvor skummetmælkspulveret er blevet opbevaret.

Skummetmælkspulveret må kun opbevares på lagre, der opfylder betingelser, som skal fastsættes nærmere.

2. Kommissionen kan suspendere opkøbet af skummetmælkspulver efter stk. 1, så snart de mængder, der

tilbydes til intervention i perioden fra 1. marts til 31. august hvert år, overstiger 109 000 tons.

I så fald kan interventionsorganernes opkøb finde sted ved offentlig licitation efter licitationsbetingelser, som skal fastsættes nærmere.

3. Det kan besluttes at yde støtte til privat oplagring af skummetmælkspulver af bedste kvalitet, der direkte og udelukkende er fremstillet af skummetmælk i en i Fællesskabet godkendt virksomhed, især hvis udviklingen i priserne på og lagrene af dette produkt vidner om en alvorlig uligevægt på markedet, som kan fjernes eller mindskes ved oplagring en del af året. For at der kan ydes støtte, skal skummetmælkspulveret opfylde visse betingelser, som skal fastsættes nærmere.

Støtten fastsættes ud fra udgifterne til oplagring og den forventede udvikling i priserne for skummetmælkspulver.

Støtte til privat oplagring er betinget af, at der på nærmere fastlagte betingelser indgås en oplagringskontrakt af interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område det skummetmælkspulver, der er omfattet af støtte, oplagres. Hvis markedssituationen gør det påkrævet, kan Kommissionen beslutte at sende en del af eller hele den mængde skummetmælkspulver, der er indgået kontrakt om privat oplagring af, på markedet igen.

4. Afsætning af skummetmælkspulver, som interventionsorganerne har opkøbt, sker til en minimumspris og på nærmere fastlagte betingelser, således at markedsligevægten ikke bringes i fare, og køberne behandles ens og har lige adgang til det udbudte skummetmælkspulver.

Hvis det udbudte skummetmælkspulver sælges med henblik på eksport, kan der fastsættes særlige betingelser for at sikre, at produktets bestemmelsessted ikke ændres, og for at der kan tages hensyn til de særlige krav i forbindelse med sådanne salg.

Hvis det skummetmælkspulver, som interventionsorganerne har opkøbt, ikke kan afsættes på normale vilkår i et mejeriår, kan der træffes særlige foranstaltninger.

5. I denne artikel forstås ved »skummetmælk« skummetmælk, der direkte og udelukkende er fremstillet af komælk, som er produceret i Fællesskabet.

Artikel 8

1. På visse betingelser, som skal fastlægges nærmere, ydes der støtte til privat oplagring af følgende oste:

- a) Grana Padano, mindst ni måneder gammel
- b) Parmigiano Reggiano, mindst femten måneder gammel
- c) Provolone, mindst tre måneder gammel

hvis disse oste opfylder bestemte betingelser.

2. Støtten til privat oplagring fastsættes ud fra oplagringsomkostningerne og den forventede udvikling i markedspriserne.

3. Gennemførelsen af de foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 1, påhviler det interventionsorgan, som den medlemsstat, i hvilken de pågældende oste er fremstillet og er berettigede til oprindelsesbetegnelse, har udpeget.

For at der kan ydes støtte til privat oplagring, skal der indgås en oplagringskontrakt med interventionsorganet. En sådan kontrakt skal indgås på betingelser, der skal fastlægges nærmere.

Hvis markedssituationen gør det påkrævet, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 41 beslutte, at interventionsorganet kan bringe en del af eller hele den oplagrede mængde ost på markedet igen.

Artikel 9

1. Der kan ydes støtte til privat oplagring af oste, som kan lagres, og af oste, som er fremstillet af fåre- og/eller gedemælk og mindst skal modne i seks måneder, hvis prisudviklingen og lagersituationen for disse oste tyder på en alvorlig uligevægt på markedet, som kan fjernes eller mindskes ved oplagring en del af året.

2. Støtten fastsættes ud fra oplagringsomkostningerne og den ligevægt, der skal opretholdes mellem oste, som der kan ydes støtte for, og andre oste, der kommer på markedet.

3. Hvis situationen på Fællesskabets marked gør det påkrævet, kan Kommissionen beslutte at bringe en del af eller alle de oste, der er omfattet af kontrakter om privat oplagring, på markedet igen.

4. Hvis markedspriserne for lageroste på det tidspunkt, hvor oplagringskontrakten udløber, er højere end prisen på det tidspunkt, hvor kontrakten blev underskrevet, kan der træffes beslutning om at tilpasse støttebeløbet i overensstemmelse hermed.

Artikel 10

Efter proceduren i artikel 42:

- a) vedtages gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel, navnlig bestemmelserne for fastsættelse af markedspriserne for smør
- b) fastsættes støttebeløbene for privat oplagring i henhold til dette kapitel
- c) vedtages de øvrige beslutninger om foranstaltninger, som Kommissionen kan træffe i henhold til dette kapitel.

KAPITEL III

Afsætningsforanstaltninger*Artikel 11*

1. Der ydes støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver, som anvendes til foder, hvis disse produkter opfylder bestemte betingelser.

Kærnemælk og kærnemælkspulver sidestilles med skummetmælk og skummetmælkspulver i henhold til denne artikel.

2. Støttebeløbene fastsættes under hensyntagen til følgende faktorer:

- interventionsprisen for skummetmælkspulver
- udviklingen i forsyningssituationen for skummetmælk og skummetmælkspulver og udviklingen i anvendelsen heraf til foder
- udviklingen i priserne for kalve
- udviklingen i markedspriserne for konkurrerende proteiner i forhold til markedspriserne for skummetmælkspulver.

Artikel 12

1. På de i henhold til stk. 2 fastsatte betingelser ydes der støtte til skummetmælk, som er produceret i Fællesskabet og forarbejdet til kasein og kaseinater, hvis mælken og den kasein eller de kaseinater, som er fremstillet af den, opfylder bestemte betingelser.

2. Støtten kan differentieres efter, om skummetmælken forarbejdes til kasein eller kaseinater, og efter disse produkters kvalitet.

Støtten fastsættes under hensyntagen til følgende faktorer:

- interventionsprisen for skummetmælkspulver eller markedsprisen for spraytørret skummetmælkspulver af bedste kvalitet, hvis denne pris overstiger interventionsprisen
- markedsprisen for kasein og kaseinater på Fællesskabets marked og verdensmarkedet.

Artikel 13

1. Opstår der eller er der fare for, at der opstår overskud af mejeriprodukter, kan Kommissionen beslutte, at der skal ydes støtte, så fløde, smør og koncentreret smør kan købes til nedsatte priser:

- a) af institutioner og samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje
- b) af medlemsstaternes væbnede styrker og hermed ligestillede enheder
- c) af konditorvare- og konsumisfabrikanter
- d) af fabrikanter af andre levnedsmidler, der skal fastlægges nærmere
- e) til direkte forbrug af koncentreret smør.

Artikel 14

1. Der ydes fællesskabsstøtte til uddeling til skoleelever af visse forarbejdede mejeriprodukter henholdende under KN-kode 0401, 0403, 0404 90 og 0406 eller KN-kode 2202 90.

2. Som supplement til fællesskabsstøtten kan medlemsstaterne yde national støtte til uddeling af de i stk. 1 anførte produkter til skoleelever.

3. For sødmælks vedkommende svarer fællesskabsstøtten til 95 % af indikativprisen for mælk. For andre mejeriprodukters vedkommende fastlægges støttebeløbene ud fra mælkeindholdet i de pågældende produkter.

4. Den i stk. 1 nævnte støtte ydes for en mængde på højst 0,25 l mælkeækvivalent pr. elev og pr. dag.

Artikel 15

Følgende vedtages efter proceduren i artikel 42:

- a) gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel og navnlig betingelserne for ydelse af den støtte, der er omhandlet heri
- b) støttebeløbene i dette kapitel
- c) listen over de produkter, der er omhandlet i artikel 13, litra d), og artikel 14, stk. 1
- d) de øvrige afgørelser og foranstaltninger, som Kommissionen kan træffe i henhold til dette kapitel.

KAPITEL IV

Direkte betalinger

Artikel 16

1. Der udbetales en malkekopræmie til producenterne. Den ydes pr. kalenderår, pr. bedrift og pr. ton individuel præmieberettiget referencemængde, som er til rådighed på bedriften.

2. Præmiebeløbet pr. ton individuel præmieberettiget referencemængde fastsættes til:

— 5,75 EUR for kalenderåret 2005

— 11,49 EUR for kalenderåret 2006

— 17,24 EUR for kalenderåret 2007 og de følgende kalenderår.

3. Den individuelle præmieberettigede referencemængde svarer til den individuelle referencemængde for mælk, som er til rådighed på bedriften den 31. marts i det pågældende kalenderår, med forbehold af de nedsættelser, som følger af anvendelsen af bestemmelsen i andet afsnit. Individuelle referencemængder, der midlertidig er afstået i henhold til artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3950/92 den 31. marts i det pågældende kalenderår, betragtes som værende til rådighed på overtagerens bedrift i det pågældende kalenderår.

Hvis summen af alle individuelle referencemængder i en medlemsstat den 31. marts i et kalenderår overstiger summen af de tilsvarende samlede mængder i den pågældende medlemsstat, der i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3950/92 er fastsat for tolv månedersperioden 1999/2000, tager den pågældende medlemsstat efter objektive kriterier de nødvendige skridt til at foretage en tilsvarende nedsættelse af det samlede antal individuelle præmieberettigede referencemængder på sit område for det pågældende kalenderår.

4. Ved anvendelsen af dette kapitel gælder definitionerne af »producent« og »bedrift« i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 3950/92.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne foretager på årsbasis supplerende betalinger til producenterne på deres område med i alt de globale beløb, der er opført i bilag I. Disse betalinger finder sted efter objektive kriterier, herunder bl.a. de relevante produktionsstrukturer og -betingelser, og navnlig på en sådan måde, at der sikres lige behandling af producenterne, og forvridding af markeds- og konkurrencevilkårene undgås. Desuden må disse betalinger ikke være knyttet til udsving i markedspriserne.

2. Supplerende betalinger kan finde sted i form af præmietillæg (artikel 18) og/eller arealbetalinger (artikel 19).

Artikel 18

1. Præmietillæg kan kun ydes som et supplerende beløb pr. præmiebeløb som nævnt i artikel 16, stk. 2.

2. Den malkekopræmie og det præmietillæg, der kan udbetales som præmiebeløb pr. ton individuel præmieberettiget referencemængde, må tilsammen ikke overstige:

— 13,9 EUR for kalenderåret 2005

— 27,8 EUR for kalenderåret 2006

— 41,7 EUR for kalenderåret 2007 og de følgende kalenderår.

Artikel 19

1. Der foretages arealbetalinger pr. ha græsareal uden for omdrift:

a) som producenterne kan udnytte i løbet af det pågældende kalenderår

b) som ikke udnyttes for at opfylde de specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad, der er nævnt i artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, og

c) for hvilket der ikke for samme år ansøges om støtte i henhold til støtteordningen for producenter af visse markafgrøder i henhold til støtteordningen for tørret foder og i henhold til fællesskabsstøtteordninger for andre flerårige kulturer eller gartnerikulturer.

Græsarealet uden for omdrift i et område, for hvilket der kan foretages arealbetalinger, må ikke overstige det relevante regionale basisareal.

2. De regionale basisarealer fastsættes af medlemsstaterne i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1254/1999.

3. Arealbetalingen pr. ha, herunder arealbetalinger efter artikel 17 i forordning (EF) nr. 1254/1999, må ikke overstige 350 EUR for kalenderåret 2005 og de følgende kalenderår.

Artikel 20

1. Inden den 1. januar 2005 giver medlemsstaterne Kommissionen nærmere oplysninger om deres nationale ordninger for supplerende betalinger. Eventuelle ændringer af disse ordninger meddeles Kommissionen senest en måned efter vedtagelsen.

2. Inden den 1. april 2007 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om gennemførelsen af artikel 17, 18 og 19.

⁽¹⁾ Se side 21 i denne EFT.

Inden den 1. januar 2008 vurderer Kommissionen gennemførelsen af artikel 17, 18 og 19 og undersøger fordelingen af fællesskabsmidlerne mellem medlemsstaterne i henhold til bilag I. Om nødvendigt forelægger Kommissionen Rådet relevante forslag.

Artikel 21

Efter kontrol af retten til betaling finder direkte betalinger efter dette kapitel sted fra den 16. oktober i det pågældende kalenderår og, medmindre der er tale om behørigt begrundede undtagelsestilfælde, senest den 30. juni det følgende år.

Artikel 22

De direkte betalinger i dette kapitel kan ændres efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2, på baggrund af udviklingen i produktion, produktivitet og markedsforhold.

Artikel 23

Hvis indgift af bovin somatotropin til malkekøer ikke er tilladt efter eller på grundlag af fællesskabsforskrifterne, eller hvis bedrifternes adgang til dette stof er reguleret på anden måde, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 42 foranstaltninger, der svarer til foranstaltningerne i artikel 23 i forordning (EF) nr. 1254/1999.

Artikel 24

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel efter proceduren i artikel 42.

Artikel 25

Udgifterne til de direkte betalinger i dette kapitel betragtes som udgifter til interventionsforanstaltninger i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1254/1999.

AFSNIT II

SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

Artikel 26

1. Ved indførsel i Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter kræves der fremlagt en importlicens. Ved udførsel af disse produkter fra Fællesskabet kan der kræves fremlagt en eksportlicens.

2. Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet den pågældende er etableret, uden at dette i øvrigt anfægtter anvendelsen af artikel 29, 30 og 31.

Import- og eksportlicenserne gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre indførslen eller udførslen inden for licensens gyldighedsperiode. Sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

3. Kommissionen vedtager følgende efter proceduren i artikel 42:

- a) listen over de produkter, for hvilke der kræves eksportlicens
- b) licensens gyldighedsperiode, og
- c) de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 27

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsen i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 28

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af indførsel af nogle af de i

artikel 1 nævnte produkter pålægges indførsel af et eller flere af disse produkter til den i artikel 27 nævnte toldsats en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der i henhold til traktatens artikel 300 er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde, hvor der ikke er risiko for, at indførslen skaber forstyrrelser på Fællesskabets marked, eller hvor virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af indførslen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvor de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der skal tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller Fællesskabets importmarked for nævnte produkt.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 42. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i landbrugsaftalen.

Artikel 29

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, som er indgået efter traktatens artikel 300, eller af andre af Rådet vedtagne retsakter, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 42.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (»først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til mængden, der er indgivet ansøgning for (metoden »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (metoden »traditionelle importører/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere måtte være blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, som er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, om nødvendigt med en hensigtsmæssig tidsfordeling, fastlægger den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse, og
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 30

1. Hvis der i en aftale, som er indgået efter traktatens artikel 300, er fastsat fuld eller delvis forvaltning af et toldkontingent, som er åbnet af et tredjeland for de i artikel 1 nævnte produkter, vedtages forvaltningsmetoden og de nærmere bestemmelser efter proceduren i artikel 42.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (»først til mølle«-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (metoden »samtidig behandling«)
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (metoden »traditionelle importører/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder, især sådanne, der sikrer fuld udnyttelse af de muligheder, som det pågældende kontingent åbner.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

Artikel 31

1. For at muliggøre udførsel af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er opført i bilag II, hvis det drejer sig om produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g), på grundlag af de priser, der gælder for disse produkter i verdenshandelen, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitutionen for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er opført i bilag II, kan ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de udføres i uændret stand.

2. For så vidt angår tildeling af de mængder, der kan udføres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til fællesskabseksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende

b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionerne er ens for hele Fællesskabet.

De kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 42. Fastsættelsen kan ske:

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) ved licitation for de produkter, som denne metode hidtil har været fastsat for.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation, fastsættes listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse mindst en gang hver fjerde uge. Restitutionen kan dog fastholdes på samme niveau i mere end fire uger eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning herom fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ. For de i artikel 1 nævnte produkter, der udføres i form af varer, som er opført i bilag II til denne forordning, kan der dog fastsættes en anden rytme efter proceduren i artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 3448/93⁽¹⁾.

4. Restitutionerne for de i artikel 1 nævnte produkter, som udføres i uændret form, fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling i

- priserne for mælk og mejeriprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked
- priserne for mælk og mejeriprodukter i den internationale handel

⁽¹⁾ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 31.

- b) de gunstigste afsætningsomkostninger og omkostninger i forbindelse med transporten fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets eksporthavnene eller andre udførselssteder samt transportomkostninger mv. til bestemmelseslandet; efterspørgslen på Fællesskabets marked
- c) målet med den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, som er at sikre disse markeder en ligevægt og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel
- d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 300
- e) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- f) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Der tages desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af landbrugsbasisprodukter fra Fællesskabet med henblik på udførsel til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades indført til forædling.

5. For de i artikel 1 nævnte produkter, som udføres i uændret stand:

- a) fastsættes de i stk. 1 nævnte priser i Fællesskabet under hensyn til de priser, som med henblik på udførsel viser sig at være de gunstigste
- b) fastsættes de i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel særlig under hensyn til:
- priserne på tredjelandenes markeder
 - de gunstigste priser ved indførsel i tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande
 - de i de udførende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyn til de tilskud, der ydes af disse lande
 - tilbudspriserne franko grænse.

6. For de i artikel 1 nævnte produkter, som udføres i uændret stand, ydes restitutionen kun efter anmodning herom og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved udførsel af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, det, der gælder samme dag:

- a) for den i licensen angivne destination, eller i givet fald
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de udføres i form af varer, som er opført i bilag II.

9. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 42 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse produkter i forbindelse med fødevarerhjælp.

10. Restitutionen ydes, når det godtgøres:

- at produkterne har oprindelse i Fællesskabet
- at produkterne er udført fra Fællesskabet, og
- hvis der er tale om en differentieret restitution, at produkterne har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b). Der kan gøres undtagelser fra denne bestemmelse efter proceduren i artikel 42, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

11. Medmindre der er indrømmet en undtagelse efter proceduren i artikel 42, ydes der ingen eksportretstitution for produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, jf. dog stk. 10, første led.

12. For så vidt angår de i artikel 1 nævnte produkter, som udføres i form af varer, der er opført i bilag II til denne forordning, finder stk. 10 og 11 kun anvendelse på varer med følgende KN-koder:

- 0405 20 30 (smøbare mælkefedtprodukter med fedtindhold på mellem 60 og 75 vægtprocent)
- 1806 90 60 til 1806 90 90 (visse produkter med indhold af kakao)
- 1901 (visse næringsmidler fremstillet af mel osv.)
- 2106 90 98 (visse næringsmidler, ikke nævnt andetsteds)

som har et stort indhold af mejeriprodukter.

13. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som er indgået i henhold til traktatens artikel 300, sikres på grundlag af de eksportcertifikater, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af landbrugsaftalen, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

14. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser om genfordeling af ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 42. Dog vedtages gennemførelsesbestemmelserne til stk. 8, 10, 11 og 12 for de i artikel 1 nævnte produkter, når de udføres i form af varer, der er opført i bilag II til denne forordning, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 32

1. I det omfang det er nødvendigt for, at den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen

af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der ligeledes er nævnt i artikel 1, eller af varer, der er opført i bilag II til denne forordning.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation er af særligt hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne. De pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter anmodningens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffene afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse.

Har Rådet ikke truffet en afgørelse senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 33

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning. Den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- opkrævning af afgifter med samme virkning som told
- anvendelse af kvantitative importrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 34

1. Overstiger prisen franko grænse for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter prisniveauet i Fællesskabet væsentligt, og kan denne situation forventes

at vedvare, således at Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes de i stk. 5 nævnte foranstaltninger.

2. Der er tale om en væsentlig overskridelse som omhandlet i stk. 1, når prisen franko grænse overstiger den interventionspris, der er fastsat for det pågældende produkt forhøjet med 15 % eller, for så vidt angår produkter, som der ikke er fastsat nogen interventionspris for, en pris, der er afledt af interventionsprisen, og som skal fastsættes efter proceduren i artikel 42 under hensyntagen til det pågældende produkts art og sammensætning.

3. En situation, hvor prisen franko grænse overstiger prisniveauet væsentligt, kan forventes at vedvare, når der er uligevægt mellem udbud og efterspørgsel, og der er fare for, at denne uligevægt fortsætter i betragtning af den forventede udvikling i produktionen og markedspriserne.

4. Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af den situation, der er nævnt i denne artikel, når det høje prisniveau i den internationale handel:

— hindrer indførsel af mejeriprodukter til Fællesskabet, eller

— medfører udførsel af mejeriprodukter fra Fællesskabet, således at forsyningssikkerheden ikke længere er sikret, eller der er fare for, at den ikke længere kan sikres, inden for Fællesskabet.

5. Hvis de betingelser, der er nævnt i stk. 1-4, er opfyldt, kan der træffes afgørelse om hel eller delvis suspension af importafgifter og/eller opkrævning af eksportafgifter efter proceduren i artikel 42. Gennem-

førelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om nødvendigt af Kommissionen efter samme procedure.

Artikel 35

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af indførsler eller udførsler udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 33 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffene foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning senest en måned efter den dag, hvor den blev indbragt.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, stk. 2.

AFSNIT III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 36

For at tage hensyn til de begrænsninger i den frie vareomsætning, som kan følge af anvendelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af udbredelsen af sygdomme hos dyr, kan der efter proceduren i artikel 42 træffes undtagelsesforanstaltninger for at støtte det marked, som berøres af disse begrænsninger. Disse foranstalt-

ninger må kun træffes i det omfang og for det tidsrum, det er strengt nødvendigt for at støtte dette marked.

Artikel 37

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendelse på produktion af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 38

1. Med forbehold af bestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, er støtte, hvis størrelse fastsættes i forhold til prisen for eller mængden af de i artikel 1 nævnte produkter, forbudt.

2. Nationale foranstaltninger, der muliggør en udliggning mellem priserne for de i artikel 1 nævnte produkter, er ligeledes forbudt.

Artikel 39

Uden at de berører anvendelsen af traktatens artikel 87, 88 og 89, kan en medlemsstat hos mælkeproducenterne opkræve en afgift til fremme af forbruget, der betales for de afsatte mængder mælk eller mælkeækvivalenter, med henblik på at finansiere foranstaltninger til fremme af forbruget i Fællesskabet, udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter og forbedring af kvaliteten.

Artikel 40

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning. De nærmere bestemmelser om meddelelse og udbredelse af disse oplysninger vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 42.

Artikel 41

Der nedsættes en forvaltningskomité for mælk og mejeriprodukter (i det følgende benævnt »komitéen«), som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 42

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 205, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltagere ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af komitéen afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for en frist på en måned.

Artikel 43

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden forelægger den enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 44

Ved denne forordnings anvendelse skal der tages hensyn til både de i traktatens artikel 33 og de i traktatens artikel 131 nævnte mål.

Artikel 45

Forordning (EF) nr. 1254/1999 og gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse på de i artikel 1 nævnte produkter.

AFSNIT IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

1. Forordning (EØF) nr. 804/68, (EØF) nr. 986/68, (EØF) nr. 987/68, (EØF) nr. 508/71, (EØF) nr. 1422/78, (EØF) nr. 1723/81, (EØF) nr. 2990/82, (EØF)

nr. 1842/83, (EØF) nr. 865/84 og (EØF) nr. 777/87 ophæves.

2. Henvisninger til forordning (EØF) nr. 804/68 betragtes som henvisninger til nærværende forordning

og læses i overensstemmelse med sammenligningstabel-
len i bilag III.

Artikel 47

Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 42:

- de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra ordningerne i forordning (EØF) nr. 804/68 til ordningerne i nærværende forordning

- de foranstaltninger, der er nødvendige for at løse specifikke praktiske problemer. Sådanne foranstaltninger kan, i behørigt begrundede tilfælde, afvige fra visse dele af nærværende forordning.

Artikel 48

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

På Rådets vegne

K.-H. FUNKE

Formand

BILAG I

SUPPLERENDE BETALINGER: GLOBALE BELØB I HENHOLD TIL ARTIKEL 17

(udtrykt i mio. EUR)

	2005	2006	2007 og de følgende kalenderår
Belgien	8,6	17,1	25,7
Danmark	11,5	23,0	34,5
Tyskland	72,0	144,0	216,0
Grækenland	1,6	3,3	4,9
Spanien	14,4	28,7	43,1
Frankrig	62,6	125,3	187,9
Irland	13,6	27,1	40,7
Italien	25,7	51,3	77,0
Luxembourg	0,7	1,4	2,1
Nederlandene	28,6	57,2	85,8
Østrig	7,1	14,2	21,3
Portugal	4,8	9,7	14,5
Finland	6,2	12,4	18,6
Sverige	8,5	17,1	25,6
Det Forenede Kongerige	37,7	75,4	113,1

BILAG II

KN-kode	Varebeskrivelse
0403 10 51 til 99 og 0403 90 71 til 99	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde, også koncentreret, tilsat sukker eller andre sødemidler, aromatiseret eller tilsat frugt eller kakao
ex 0405	Smør og andre mælkefedtstoffer; smørbare mælkefedtprodukter:
0405 20	— Smørbare mælkefedtprodukter:
0405 20 10	— — Med et fedtindhold på 39 vægtprocent og derover, men under 60 vægtprocent
0405 20 30	— — Med et fedtindhold på 60 vægtprocent og derover, men ikke over 75 vægtprocent
ex 1517	Margarine; spiselige blandinger eller tilberedninger af animalske eller vegetabiliske fedtstoffer eller olier eller af fraktioner af forskellige spiselige fedtstoffer og olier fra dette kapitel, undtagen spiselige fedtstoffer og olier eller fraktioner deraf henhørende under KN-kode 1516
1517 10	— Margarine, undtagen flydende margarine:
1517 10 10	— — Med indhold af mælkefedt på over 10 vægtprocent, men højst 15 vægtprocent
1517 90	— Andre varer:
1517 90 10	— — Med indhold af mælkefedt på over 10 vægtprocent, men højst 15 vægtprocent
ex 1702	Lactose og lactosesirup:
1702 11 00	— — Af en renhedsgrad i tør tilstand på 99 vægtprocent og derover
ex 1704	Sukkervarer uden indhold af kakao (herunder hvid chokolade):
ex 1704 90	— Andre varer, undtagen lakridssaft der indeholder over 10 vægtprocent saccharose, uden tilsætning af andre stoffer
ex 1806	Chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao, undtagen kakaopulver tilsat saccharose henhørende under KN-kode 1806 10
ex 1901	Maltekstrakt, tilberedte næringsmidler fremstillet af mel, stivelse eller maltekstrakt, også tilsat kakao, såfremt dette udgør mindre end 40 vægtprocent, beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet; tilberedte næringsmidler fremstillet af produkter henhørende under KN-kode 0401 til 0404, også tilsat kakao, såfremt dette udgør mindre end 5 vægtprocent, beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet:
1901 10 00	— Tilberedte næringsmidler til børn, i detailsalgspakninger
1901 20 00	— Blandinger og dej til fremstilling af bagværk henhørende under KN-kode 1905
1901 90	— Andre varer:
	— — Andre varer:
1901 90 91	— — — Uden indhold af mælkefedt, saccharose, isoglucose, glucose eller stivelse, eller med indhold af mælkefedt på under 1,5 vægtprocent, med indhold af saccharose (herunder invertsukker) på under 5 vægtprocent, af isoglucose på under 5 vægtprocent, af glucose på under 5 vægtprocent eller af stivelse på under 5 vægtprocent, bortset fra tilberedte næringsmidler i pulverform henhørende under KN-kode 0401 til 0404
1901 90 99	— — — I andre tilfælde

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 1902	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt: — Ikke kogte pastaprodukter, ikke fyldte eller på anden måde tilberedt:
1902 19	— — Andre varer
1902 20	— Pastaprodukter med fyld, også kogt eller på anden måde tilberedt: — — I andre tilfælde:
1902 20 91	— — — Kogte
1902 20 99	— — — I andre tilfælde
1902 30	— Andre pastaprodukter
1902 40	— Couscous:
1902 40 90	— — I andre tilfælde
1904	Tilberedte næringsmidler fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter (f.eks. cornflakes); korn, undtagen majs, i form af kerner, flager eller andet bearbejdet korn (undtagen mel), forkogt eller på anden måde tilberedt, ikke andetsteds tariferet
1905	Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, også tilsat kakao; kirkeoblater, oblatkapsler til lægemidler, segloblater, samt lignende varer af mel eller stivelse:
1905 10 00	— Knækbrød
1905 20	— Ingefærkager og lignende
1905 30	— Kiks, biscuits, småkager og vafler
1905 40	— Tvebakker og kryddere, ristet brød og lignende ristede varer
1905 90	— Andre varer: — — Andre varer:
1905 90 40	— — — Vaffelbrød og vafler med et vandindhold på over 10 vægtprocent
1905 90 45	— — — Kiks, biscuits og småkager
1905 90 55	— — — Eksstruderede eller ekspanderede varer, krydrede eller saltede
1905 90 60	— — — — Med tilsætning af sødemidler
1905 90 90	— — — — I andre tilfælde
ex 2004	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:
2004 10	— Kartoffler: — — I andre tilfælde:
2004 10 91	— — — I form af mel, gryn eller flager
ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:
2005 20	— Kartoffler:
2005 20 10	— — I form af mel, gryn eller flager
ex 2008	Frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret på anden måde, også tilsat sukker, andre sødemidler eller alkohol, ikke andetsteds tariferet: — Nødder, jordnødder samt andre kerner og frø, også blandede

KN-kode	Varebeskrivelse
2008 11	— — Jordnødder:
2008 11 10	— — — Jordnøddesmør
2105 00	Konsumis, også med indhold af kakao
ex 2106	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet, undtagen sammensatte alkoholholdige tilberedninger henhørende under KN-kode 2106 90 20 samt sirup og andre sukkeropløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, henhørende under KN-kode 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 og 2106 90 59
ex 2202	Vand, herunder mineralvand og vand tilsat kulsyre, tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret, og andre ikke-alkoholholdige drikkevarer, undtagen frugt- og grøntsagssaft henhørende under KN-kode 2009:
2202 90	— Andre varer
	— — Andre varer, med indhold af fedt af varer henhørende under KN-kode 0401 til 0404:
2202 90 91	— — — Under 0,2 vægtprocent
2202 90 95	— — — 0,2 vægtprocent og derover, men under 2 vægtprocent
2202 90 99	— — — 2 vægtprocent og derover
ex 2208	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret med et alkoholindhold på under 80 % vol; spiritus, likør og andre spiritusholdige drikkevarer:
2208 70	— Likør
2208 90	— Andre varer:
	— — Anden spiritus og andre spiritusholdige drikkevarer, i beholdere med indhold af:
	— — — 2 liter og derunder:
	— — — — Andre varer:
2208 90 69	— — — — — Andre spiritusholdige drikkevarer
	— — — — Over 2 liter:
2208 90 78	— — — — — Andre spiritusholdige drikkevarer
ex 3302	Blandinger af lugtstoffer samt blandinger (herunder alkoholiske opløsninger) på basis af et eller flere af disse stoffer, af den art der anvendes som råvarer i industrien; andre tilberedninger på basis af lugtstoffer, af den art der anvendes til fremstilling af drikkevarer:
3302 10	— Af den art der anvendes i næringsmidler eller drikkevareindustrien:
	— — Af den art der anvendes i drikkevarerindustrien:
3302 10 29	— — — — — I andre tilfælde
3501	Casein, caseinater og andre caseinderivater, caseinlim
ex 3502	Albuminer, albuminater og andre albuminderivater
3502 20	— Mælkealbumin (lactalbumin), herunder koncentreter af to eller flere valleproteiner:
	— — I andre tilfælde:
3502 20 91	— — — Tørret (som blade, flager, krystaller, pulvere etc.)
3502 20 99	— — — I andre tilfælde

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 804/68	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, stk. 1 og 2	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 3	—
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 2
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 4, stk. 1
Artikel 5a	—
Artikel 5b	Artikel 5
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 3
Artikel 6, stk. 3	Artikel 6, stk. 4
Artikel 6, stk. 4	Artikel 6, stk. 5
Artikel 6, stk. 6	Artikel 10
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 7, stk. 3
Artikel 7, stk. 3, første afsnit	Artikel 7, stk. 4, første afsnit
Artikel 7, stk. 3, fjerde afsnit	Artikel 7, stk. 4, andet afsnit
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 5
Artikel 7, stk. 5	Artikel 10
Artikel 7a	—
Artikel 8, stk. 1, 2 og 3	Artikel 8, stk. 1, 2 og 3
Artikel 8, stk. 4	Artikel 10
Artikel 9, stk. 3	Artikel 10
Artikel 10, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 10, stk. 2	—
Artikel 10, stk. 3	Artikel 15
Artikel 11, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	—
Artikel 11, stk. 3	Artikel 15
Artikel 12, stk. 3	Artikel 15
Artikel 13	Artikel 26
Artikel 14	Artikel 27
Artikel 15	Artikel 28
Artikel 16	Artikel 29
Artikel 16a	Artikel 30
Artikel 17	Artikel 31

Forordning (EØF) nr. 804/68	Denne forordning
Artikel 18	Artikel 32
Artikel 19	Artikel 33
Artikel 20	Artikel 34
Artikel 21	Artikel 35
Artikel 22	—
Artikel 22a	Artikel 36
Artikel 23	Artikel 37
Artikel 24	Artikel 38
Artikel 24a	Artikel 39
Artikel 25	—
Artikel 26, stk. 1 og 2	Artikel 14, stk. 1 og 2
Artikel 26, stk. 4	Artikel 15
Artikel 26, stk. 5	—
Artikel 28	Artikel 40
Artikel 29, stk. 1	Artikel 41
Artikel 29, stk. 2	—
Artikel 30	Artikel 42
Artikel 31	Artikel 43
Artikel 32	—
Artikel 33	Artikel 44
Artikel 34	Artikel 45
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37, stk. 1	Artikel 48
Bilag	Bilag II

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1256/1999

af 17. maj 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter⁽⁶⁾ blev tillægsafgiftsordningen, der oprindeligt blev indført i denne sektor den 2. april 1984, forlænget med yderligere syv tolv månedersperioder; formålet med ordningen var at formindske uligevægten mellem udbud og efterspørgsel efter mælk og mejeriprodukter og at nedbringe det deraf følgende strukturelle overskud; ordningen er fortsat nødvendig i fremtiden, hvis der skal opnås en bedre markedsligevægt; den bør derfor videreføres for yderligere otte tolv månedersperioder fra den 1. april 2000;

(2) prisstøtten i mejerisektoren vil gradvis blive nedsat med 15 % i alt over tre produktionsår fra den

1. juli 2005; disse foranstaltningers virkninger for det interne forbrug og for udførslen af mælk og mejeriprodukter berettiger en velafbalanceret forhøjelse af den samlede referencemængde for mælk i Fællesskabet, efter at der på den ene side er blevet foretaget de respektive prisnedsættelser, og på den anden side er gjort en målrettet indsats for at løse visse strukturelle problemer;

(3) den individuelle referencemængde bør defineres som den mængde, der uden hensyn til de mængder, som måtte være afstået midlertidigt, er til rådighed den 31. marts 2000, hvor afgiftsordningens syv anvendelsesperioder udløber efter dens forlængelse, der blev besluttet i 1992;

(4) producenternes underudnyttelse af referencemængder kan hindre sektoren for mælkeproduktion i at udvikle sig hensigtsmæssigt; for at undgå en sådan praksis bør medlemsstaterne have mulighed for i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper at beslutte, at de uudnyttede referencemængder i tilfælde af væsentlig underudnyttelse over en betydelig tidsperiode skal returneres til den nationale reserve med henblik på omfordeling til andre producenter;

(5) for at styrke mulighederne for decentraliseret forvaltning af referencemængder med henblik på at omlægge mælkeproduktionen eller forbedre miljøet bør medlemsstaterne have tilladelse til at gennemføre visse bestemmelser herom på det relevante territoriale niveau eller i indsamlingsområder;

(6) erfaringen med tillægsafgiftsordningen har vist, at overførsel af referencemængder via juridiske konstruktioner såsom forpagtning, der ikke nødvendigvis fører til en permanent tildeling af de pågældende referencemængder til modtageren, kan være en yderligere omkostningsfaktor for mælkeproduktionen, som hindrer forbedring af produktionsstrukturerne; for at styrke referencemængdernes karakter som et middel til regulering af markedet for mælk og mejeriprodukter bør medlemsstaterne have beføjelse til at tilbageføre referencemængder, der er overført via bort-

⁽¹⁾ EFT C 170 af 4.6.1998, s. 60.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 407 af 28.12.1998, s. 203.

⁽⁴⁾ EFT C 93 af 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 751/1999 (EFT L 96 af 10.4.1999, s. 11).

forpagtning eller lignende juridiske konstruktioner, til den nationale reserve med henblik på omfordeling efter objektive kriterier til aktive producenter, navnlig til producenter, der tidligere har udnyttet dem; medlemsstaterne bør også have beføjelse til at foretage overførsler af referencemængder på anden måde end ved individuelle transaktioner mellem producenter; det bør, navnlig for at sikre eksisterende juridiske rettigheder, udtrykkeligt fastsættes, at medlemsstaterne, når de anvender disse beføjelser, skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at overholde fællesskabsrettens generelle principper;

- (7) en række bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3950/92 er forældede og bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3950/92 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»For yderligere otte på hinanden følgende tolv månedersperioder, der begynder den 1. april 2000, erlægger producenter af komælk en tillægsafgift for de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, de i den pågældende tolv månedersperiode har leveret til en opkøber eller solgt direkte til konsum ud over en nærmere fastsat mængde.«

- 2) Tabellen i artikel 3, stk. 2, erstattes med tabellen i bilag I til denne forordning.

- 3) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. De samlede mængder i bilaget fastsættes uden at foregribe en eventuel revision i lyset af den generelle markedssituation og særlige forhold i visse medlemsstater.

Den samlede mængde for de finske leverancekvoter kan forhøjes for at kompensere de finske SLOM-producenter med højst 200 000 tons, der skal tildeles efter fællesskabsreglerne. Denne

reserve kan ikke overføres og skal udelukkende anvendes til producenter, hvis ret til at genoptage produktionen påvirkes af tiltrædelsen.

Forhøjelsen af de samlede mængder og betingelserne for tildeling af de i det foregående afsnit fastsatte individuelle referencemængder besluttet efter proceduren i artikel 11.«

- 4) Artikel 3, stk. 3, udgår.

- 5) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Den individuelle referencemængde, der er til rådighed på bedriften, er lig med den mængde, der er til rådighed den 31. marts 2000. Den tilpasses eventuelt for hver af de pågældende perioder, så summen af de individuelle referencemængder af samme art ikke overstiger den tilsvarende samlede mængde i artikel 3, idet der tages højde for eventuelle nedsættelser med henblik på overførsel til den nationale reserve som omhandlet i artikel 5.

2. De individuelle referencemængder forhøjes eller fastlægges på behørigt begrundet anmodning fra producenten, for at der kan tages hensyn til ændringer, der påvirker producentens leverancer og/eller direkte salg. Forhøjelse eller fastlæggelse af en referencemængde forudsætter, at den anden referencemængde, som producenten råder over, nedsættes tilsvarende eller bortfalder. Disse tilpasninger må for den pågældende medlemsstat ikke føre til en forøgelse af de i artikel 3 omhandlede samlede mængder for leverancer og direkte salg.

Ved definitive ændringer af de individuelle referencemængder tilpasses de mængder, der er omhandlet i artikel 3, tilsvarende efter proceduren i artikel 11.«

- 6) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Inden for de mængder, der er omhandlet i artikel 3, kan medlemsstaten foretage overførsler til den nationale reserve på baggrund af en lineær reduktion af samtlige individuelle referencemængder, således at der efter objektive kriterier, der fastsættes efter aftale med Kommissionen, kan tildeles bestemte producenter yderligere eller specifikke mængder.

Med forbehold af artikel 6, stk. 1, overgår de referencemængder, som er til rådighed for producenter, der ikke har afsat mælk eller andre mejeriprodukter i en tolv månedersperiode, til den nationale reserve og kan genuddeles i overensstemmelse med stk. 1. Såfremt producenten genoptager produktionen af mælk eller andre mejeriprodukter inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaten, får han senest den 1. april, som følger efter datoen for anmodningen, tildelt en referencemængde i henhold til artikel 4, stk. 1.

Har en producent i mindst en tolv månedersperiode ikke udnyttet mindst 70 % af den individuelle referencemængde, han råder over, enten ved leverancer eller ved direkte salg kan medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper afgøre:

- hvorvidt og under hvilke betingelser den uudnyttede referencemængde helt eller delvis skal tilfalde den nationale reserve. De uudnyttede referencemængder skal dog ikke overføres til den nationale reserve i tilfælde af force majeure eller i behørigt begrundede tilfælde, der påvirker de pågældende producenters produktionskapacitet, og som anerkendes af den kompetente myndighed
- under hvilke betingelser en referencemængde skal omfordeles til de pågældende producenter.«

7) Artikel 6, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Inden en dato, som medlemsstaterne skal fastlægge, og senest den 31. marts skal medlemsstaterne for den pågældende tolv månedersperiode give tilladelse til midlertidige overførsler af individuelle referencemængder, som de producenter, der har ret til dem, ikke agter at udnytte.«

8) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. Den referencemængde, der er til rådighed på en bedrift, overdrages sammen med bedriften ved salg, bortforpagtning eller overdragelse ved arv til de producenter, som overtager den, efter nærmere regler, som medlemsstaterne fastsætter

under hensyn til de arealer, der anvendes til produktion af mejeriprodukter, eller under hensyn til andre objektive kriterier og eventuelt til en aftale mellem parterne.

Den del af referencemængden, der ikke overdrages sammen med bedriften, overgår til den nationale reserve. Hvis en del er overført til den nationale reserve i forbindelse med overdragelse af referencemængder, anvendes nedsættelsen ikke i tilfælde af tilbageførsel af referencemængder.

De samme bestemmelser gælder for andre overdragelser, der har tilsvarende retningsvirkninger for producenterne.

Hvis der overdrages jord til offentlige myndigheder og/eller til offentlig brug, eller overdragelsen sker til ikke-landbrugsmæssige formål, sørger medlemsstaterne dog for, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af parternes legitime interesser, herunder at der gives den hidtidige producent mulighed for at fortsætte med mælkeproduktion, hvis han agter at gøre det.«

9) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

For at omstrukturere mælkeproduktionen eller forbedre miljøet kan medlemsstaterne iværksætte en eller flere af følgende aktioner efter nærmere regler, som de fastsætter under hensyntagen til parternes legitime interesser:

- a) yde de producenter, der forpligter sig til definitivt at opgive hele deres mælkeproduktion eller en del af den, en godtgørelse, der udbetales i en eller flere årssrater, og overføre de således frigivne referencemængder til den nationale reserve
- b) på grundlag af objektive kriterier fastsætte, på hvilke betingelser producenterne ved begyndelsen af en tolv månedersperiode fra den kompetente myndighed eller det af denne udpegede organ mod betaling kan opnå en ekstratildeling af de referencemængder, der ved udgangen af den foregående tolv månedersperiode er endeligt frigivet af andre producenter mod ydelse i en eller flere årssrater af en godtgørelse svarende til ovennævnte betaling

- c) ved overdragelse af jord med henblik på miljøforbedring bestemme, at den referencemængde, der er til rådighed på den pågældende bedrift, stilles til rådighed for den hidtidige producent, hvis denne agter at fortsætte med mælkeproduktion
- d) på grundlag af objektive kriterier fastsætte, i hvilke regioner og indsamlingsområder definitiv overdragelse af referencemængder uden overdragelse af den tilsvarende jord er tilladt med henblik på at forbedre mælkeproduktionsstrukturen
- e) efter anmodning fra producenten til den kompetente myndighed eller til den organisation, som myndigheden har udpeget, tillade definitiv overdragelse af referencemængder uden tilsvarende overdragelse af jord eller omvendt med henblik på at forbedre mælkeproduktionens struktur på bedriftsniveau eller at muliggøre ekstensivering af produktionen.

Bestemmelserne i litra a), b), c) og e), kan gennemføres på nationalt plan eller på det hensigtsmæssige regionale plan eller i indsamlingsområderne.«

10) Følgende artikel indsættes efter artikel 8:

»*Artikel 8a*

I overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper kan medlemsstaterne træffe følgende foranstaltninger for at sikre, at referencemængderne udelukkende tildeles aktive mælkeproducenter:

- a) Hvis referencemængder er blevet overdraget eller overdrages med eller uden de tilsvarende arealer ved forpagtning eller andre arrangementer med tilsvarende retsvirkning, kan medlemsstaterne på grundlag af objektive kriterier

fastsætte, om og under hvilke betingelser den overdragne referencemængde helt eller delvis skal overføres til den nationale reserve, jf. dog artikel 7, stk. 1, andet afsnit.

Denne bestemmelse anvendes ikke på midlertidig afståelse som omhandlet i artikel 6.

- b) Medlemsstaterne kan vedtage ikke at anvende bestemmelserne om overdragelse af referencemængder i artikel 7, stk. 1.«

11) Bilaget i bilag II til denne forordning indsættes i forordning (EØF) nr. 3950/92.

Artikel 2

Hvis overgangsforanstaltninger er nødvendige for at lette gennemførelsen af de i artikel 1 omhandlede ændringer, vedtages de efter proceduren i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3950/92.

Artikel 3

På grundlag af en rapport fra Kommissionen foretager Rådet i 2003 en midtvejsrevision med henblik på at lade de nuværende kvotaordninger udløbe efter 2006.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2000, med undtagelse af artikel 1, nr. 2, der anvendes fra datoen for ikrafttrædelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

På Rådets vegne
K.-H. FUNKE
Formand

BILAG I

»Samlede referencemængder fra den 1. april 1999 til den 31. marts 2000

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grækenland	629 817	696
Spanien	5 457 564	109 386
Frankrig	23 793 932	441 866
Irland	5 236 575	9 189
Italien	9 698 399	231 661
Luxembourg	268 098	951
Nederlandene	10 991 900	82 792
Østrig	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Det Forenede Kongerige	14 373 969	216 078«

BILAG II

»BILAG

a) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2000 til den 31. marts 2001

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grækenland	674 617	696
Spanien	5 807 564	109 386
Frankrig	23 793 932	441 866
Irland	5 332 575	9 189
Italien	10 082 399	231 661
Luxembourg	268 098	951
Nederlandene	10 991 900	82 792
Østrig	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Det Forenede Kongerige	14 386 577 (*)	216 078

(*) Særlig kvotaforhøjelse med henblik på tildeling til Nordirland.

c) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2002 til den 31. marts 2005

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grækenland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrig	23 793 932	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxembourg	268 098	951
Nederlandene	10 991 900	82 792
Østrig	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Det Forenede Kongerige	14 393 669	216 078

b) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2001 til den 31. marts 2002

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grækenland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrig	23 793 932	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxembourg	268 098	951
Nederlandene	10 991 900	82 792
Østrig	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Det Forenede Kongerige	14 393 669 (*)	216 078

(*) Særlig kvotaforhøjelse med henblik på tildeling til Nordirland.

d) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2005 til den 31. marts 2006

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 157 248	169 735
Danmark	4 476 917	708
Tyskland	27 906 360	97 780
Grækenland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrig	23 915 111	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxembourg	269 443	951
Nederlandene	11 047 273	82 792
Østrig	2 557 726	205 422
Portugal	1 844 823	37 000
Finland	2 406 551	10 000
Sverige	3 316 515	3 000
Det Forenede Kongerige	14 466 619	216 078

e) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2006 til den 31. marts 2007

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 173 800	169 735
Danmark	4 499 193	708
Tyskland	28 045 684	97 780
Grækenland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrig	24 036 290	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxembourg	270 788	951
Nederlandene	11 102 647	82 792
Østrig	2 571 473	205 422
Portugal	1 854 186	37 000
Finland	2 418 573	10 000
Sverige	3 333 030	3 000
Det Forenede Kongerige	14 539 569	216 078

f) Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, fra den 1. april 2007 til den 31. marts 2008

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 190 352	169 735
Danmark	4 521 470	708
Tyskland	28 185 008	97 780
Grækenland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrig	24 157 469	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxembourg	272 134	951
Nederlandene	11 158 020	82 792
Østrig	2 585 220	205 422
Portugal	1 863 548	37 000
Finland	2 430 596	10 000
Sverige	3 349 545	3 000
Det Forenede Kongerige	14 612 520	216 078«

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1257/1999

af 17. maj 1999

om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En fælles politik til udvikling af landdistrikterne bør ledsage og supplere andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik og dermed bidrage til virkeliggørelsen af målene for denne politik som fastsat i traktatens artikel 33, stk. 1;
- (2) ifølge traktatens artikel 33, stk. 2, litra a), skal der ved udarbejdelsen af den fælles landbrugspolitik og de særlige foranstaltninger, som den kan medføre, tages hensyn til landbrugserhvervets særlige karakter, der følger af landbrugets sociale struktur og af de strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsområder;
- (3) ifølge traktatens artikel 159 skal de fælles politikker gennemføres under hensyntagen til

målene i traktatens artikel 158 og 160 for den fælles politik for økonomisk og social samhørighed og skal bidrage til deres virkeliggørelse; foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne bør derfor medvirke til denne politik i regioner med udviklingsefterslæb (mål 1) og i regioner med strukturproblemer (mål 2) som fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽⁶⁾;

- (4) allerede i 1972 blev foranstaltninger til forbedring af landbrugsstrukturen en del af den fælles landbrugspolitik; i næsten to årtier er der gjort forsøg på at integrere landbrugsstrukturpolitikken i den bredere økonomiske og sociale sammenhæng i landdistrikterne; i 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik blev der lagt vægt på, at landbruget som den største bruger af jorden har stor betydning for miljøet;
- (5) den aktuelle politik for landdistrikterne føres ved hjælp af en række komplekse instrumenter;
- (6) i de kommende år må landbruget tilpasse sig til nye realiteter og yderligere ændringer i forbindelse med markedsudvikling, markedspolitik og handelsregler, forbrugerkrav og -præferencer og Fællesskabets næste udvidelse; disse ændringer vil ikke kun berøre landbrugsmarkederne, men også lokaløkonomien i landdistrikterne generelt; en politik til udvikling af landdistrikternes konkurrenceevne og dermed bidrage til at bevare og skabe beskæftigelse i disse områder;
- (7) denne udvikling bør fremmes og støttes ved en reorganisering og forenkling af de eksisterende instrumenter til udvikling af landdistrikterne;
- (8) denne reorganisering bør inddrage de erfaringer, der er gjort med de eksisterende instrumenter, og dermed bygge på disse instrumenter, dvs. dem,

⁽¹⁾ EFT C 170 af 4.6.1998, s. 7.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 407 af 28.12.1998, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT C 93 af 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

- der er blevet anvendt i forbindelse med de gældende prioriterede mål, som fremmer udviklingen af landdistrikterne ved at fremskynde tilpasningen af landbrugsstrukturerne som led i reformen af den fælles landbrugspolitik, og som letter landdistrikternes udvikling og strukturelle tilpasning (mål 5a og 5b), jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽¹⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, Udviklingssektionen⁽²⁾, samt de instrumenter, der blev indført som ledsageforanstaltninger til 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik ved Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje⁽³⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 2079/92 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til førtidspensionering i landbruget⁽⁴⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 2080/92 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til skovbrugsforanstaltninger i landbruget⁽⁵⁾;
- (9) en revideret politik til udvikling af landdistrikterne bør omfatte alle landdistrikter i Fællesskabet;
- (10) de tre eksisterende ledsageforanstaltninger, der blev indført med reformen i 1992, (miljøvenligt landbrug, førtidspensionering og skovrejsning) bør suppleres med ordningen for ugunstigt stillede områder og områder med miljørestriktioner;
- (11) andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne bør indgå i integrerede udviklingsprogrammer for mål 1-regioner og kan indgå i programmerne for mål 2-regioner;
- (12) i landdistrikter bør udviklingsforanstaltningerne ledsage og supplere markedspolitikken;
- (13) støtte fra EUGFL til udvikling af landdistrikterne bør baseres på et enkelt regelsæt, som fastlægger de foranstaltninger, der er berettiget til støtte, deres mål og kriterierne for støtteberettigelse;
- (14) i betragtning af de meget forskellige forhold i Den Europæiske Unions landdistrikter bør politikken til udvikling af landdistrikterne følge subsidiaritetsprincippet; den bør derfor være så decentraliseret som mulig, og der må lægges vægt på aktiv medvirken fra græsrodsniveau og opefter; kriterierne for at opnå støtte til udvikling af landdistrikterne bør derfor begrænses til, hvad der er nødvendigt for at nå målene for denne politik;
- (15) for at opnå en sammenhæng med andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik og med andre fælles politikker er det dog nødvendigt, at de grundlæggende støttekriterier fastlægges på fællesskabsniveau; specielt bør uberettiget konkurrencefordrejning som følge af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne undgås;
- (16) for at sikre fleksibilitet og forenkle lovgivningen tildeler Rådet efter traktatens artikel 202, tredje led, Kommissionen alle de nødvendige gennemførelsesbeføjelser;
- (17) landbrugsstrukturerne i Fællesskabet er præget af et stort antal landbrugsbedrifter, hvor de strukturelle betingelser, som skulle gøre det muligt at sikre en rimelig indkomst og levestandard for landbrugere og deres familier, ikke er til stede;
- (18) formålet med Fællesskabets investeringsstøtte er at modernisere landbrugsbedrifterne og gøre dem mere levedygtige;
- (19) der bør ske en forenkling af de betingelser for at opnå investeringsstøtte fra Fællesskabet, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 950/97 af

(1) EFT L 185 af 15.7.1988, s. 9. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94 (EFT L 337 af 24.12.1994, s. 11).

(2) EFT L 374 af 31.12.1988, s. 25. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2085/93 (EFT L 193 af 31.7.1993, s. 44).

(3) EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2272/95 (EFT L 288 af 1.12.1995, s. 35). Forordningen er berigtiget ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1962/96 (EFT L 259 af 12.10.1996, s. 7).

(4) EFT L 215 af 30.7.1992, s. 91. Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2773/95 (EFT L 288 af 1.12.1995, s. 37).

(5) EFT L 215 af 30.7.1992, s. 96. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 231/96 (EFT L 30 af 8.2.1996, s. 33).

20. maj 1997 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet ⁽¹⁾;
- (20) indrømmelse af særlige fordele til unge landbrugere kan gøre det lettere for dem at etablere sig og kan desuden fremme den strukturelle tilpasning af bedriften efter deres første etablering;
- (21) udviklingen og specialiseringen af landbruget kræver, at de, der deltager i landbrugs- og skovbrugsaktiviteter, har et tilfredsstillende uddannelsesniveau i almen, teknisk og økonomisk henseende, navnlig med hensyn til nye metoder inden for driftsledelse, produktion og afsætning;
- (22) der må gøres en særlig indsats for at informere landbrugere om og udanne dem i anvendelse af miljøvenlige landbrugsmetoder;
- (23) der bør på baggrund af erfaringerne med gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 2079/92 tilskyndes til førtidspensionering i landbruget for at bedre bedrifternes økonomiske bæredygtighed;
- (24) støtte til ugunstigt stillede områder skal bidrage til fortsat udnyttelse af jord til landbrugsformål, bevarelse af naturen samt bevarelse og fremme af bæredygtige driftssystemer;
- (25) ugunstigt stillede områder bør klassificeres ud fra fælles kriterier;
- (26) det er ikke nødvendigt at foretage en yderligere klassificering af ugunstigt stillede områder på fællesskabsniveau;
- (27) betingelserne for at være berettiget til udligningsgodtgørelse bør fastsættes for at sikre støtteordningens effektivitet og opfyldelse af dens målsætning;
- (28) det kan blive nødvendigt at yde støtte til landbrugere i forbindelse med begrænsninger af den landbrugsmæssige udnyttelse i områder med miljørestriktioner, for at løse de specifikke problemer, der opstår som følge af disse begrænsninger;
- (29) i de kommende år bør der lægges stor vægt på miljøvenlige landbrugsforanstaltninger for at fremme en bæredygtig udvikling af landdistrikterne og imødekomme samfundets stadig større ønske om miljøfaciliteter;
- (30) der bør fortsat ydes støtte til miljøvenligt landbrug i henhold til forordning (EØF) nr. 2078/92, men støtten bør ydes til målrettede miljøforanstaltninger under hensyn til erfaringerne med den pågældende ordning, som er nærmere beskrevet i den redegørelse, Kommissionen har forelagt i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2078/92;
- (31) med støtteordningen for miljøvenligt landbrug som udgangspunkt vil landbrugerne kunne spille en reel rolle til gavn for hele samfundet, da den giver mulighed for at indføre eller opretholde produktionsmetoder, der er forenelige med det øgede behov for at beskytte og forbedre miljøet, naturressourcerne, jordbunden og den genetiske diversitet og for at bevare naturen og landskabet;
- (32) forbedringer med hensyn til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter bør fremmes ved støtte til investeringer på området;
- (33) denne form for støtte kan i det store og hele baseres på de eksisterende betingelser i Rådets forordning (EF) nr. 951/97 af 20. maj 1997 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter ⁽²⁾;
- (34) det bør sikres, at investeringerne er bæredygtige, og at landbrugerne får del i de økonomiske fordele ved aktionen;
- (35) skovbrug er en integrerende del af landdistriktudviklingen, og der bør derfor indgå skovbrugsforanstaltninger i støtteordningen for udvikling af landdistrikterne; det bør ved ydelse af støtten til skovbrug undgås, at der skabes konkurrencefordrejning, og støtten bør være markedsneutral;

⁽¹⁾ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2331/98 (EFT L 291 af 30.10.1998, s. 10).

⁽²⁾ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 22.

- (36) skovbrugsforanstaltningerne bør vedtages på baggrund af de forpligtelser, Fællesskabet og medlemsstaterne har indgået på internationalt plan, og bør baseres på medlemsstaternes skovplaner; foranstaltningerne bør også tage højde for de særlige problemer med hensyn til klimaændringer;
- (37) skovbrugsforanstaltningerne bør følge retningslinjerne i de eksisterende ordninger, der er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 1610/89 af 29. maj 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forordning (EØF) nr. 4256/88 for så vidt angår foranstaltningen til udvikling og udnyttelse af skovene i landdistrikterne i Fællesskabet⁽¹⁾ og i Rådets forordning (EØF) nr. 867/90 af 29. marts 1990 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af skovbrugsprodukter⁽²⁾;
- (38) det er af væsentlig betydning, at der gennemføres skovrejsning på landbrugsjord, ikke blot af hensyn til jordudnyttelsen og miljøet, men også for at øge udbuddet af bestemte skovbrugsprodukter; den eksisterende støtte til skovrejsning i henhold til forordning (EØF) nr. 2080/92 bør derfor videreføres under hensyn til erfaringerne med den pågældende ordning, som er nærmere beskrevet i den redegørelse, Kommissionen har forelagt i henhold til artikel 8, stk. 3, i samme forordning;
- (39) der bør ydes støtte til aktiviteter til bevarelse og forbedring af skovenes økologiske stabilitet i visse områder;
- (40) der bør ydes støtte til andre foranstaltninger vedrørende landbrugsvirksomhed og en omlægning heraf; listen over foranstaltninger bør fastlægges på grundlag af de indvundne erfaringer og under hensyntagen til, at udviklingen af landdistrikterne også må baseres på andre aktiviteter end landbrugsvirksomhed, for at tendensen til økonomisk og social svækkelse af landdistrikterne og til afvandring derfra kan vendes; foranstaltninger, der sigter på at fjerne uligheder og fremme lige muligheder for mænd og kvinder, bør støttes;
- (41) der er en stigende efterspørgsel fra forbrugerne efter økologisk fremstillede landbrugsprodukter og levnedsmidler; der er således skabt et nyt marked for landbrugsprodukter; økologisk landbrug forbedrer landbrugsaktiviteternes bæredygtighed og bidrager dermed til at nå denne forordnings mål; de specifikke støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne kan vedrøre produktion, forarbejdning og markedsføring af økologiske landbrugsprodukter;
- (42) foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal for at være berettiget til fællesskabsstøtte være forenelige med fællesskabsretten og være i overensstemmelse både med andre fællesskabspolitikker og med andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik;
- (43) inden for rammerne af denne forordning må der ikke kunne ydes støtte til visse foranstaltninger, der er berettiget til støtte via andre instrumenter under den fælles landbrugspolitik, og navnlig ikke til foranstaltninger, der kan opnå støtte via de fælles markedsordninger, bortset fra undtagelser, der begrundes ud fra objektive kriterier;
- (44) da der allerede som led i en række fælles markedsordninger ydes støtte til producentsammenslutninger og foreninger af sådanne, synes det ikke længere at være nødvendigt at yde særskilt støtte til producentsammenslutninger i forbindelse med landdistriktudvikling; støtteordningen i Rådets forordning (EF) nr. 952/97 af 20. maj 1997 om producentsammenslutninger og foreninger af sådanne⁽³⁾ bør derfor ikke videreføres;
- (45) fællesskabsstøtten til ledsageforanstaltningerne og til andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i områder, der ikke er omfattet af mål 1, bør finansieres af EUGFL, Garantisektionen; de grundlæggende finansielle bestemmelser i forordning (EF) nr. 1260/1999 er blevet ændret i overensstemmelse hermed;
- (46) fællesskabsstøtten til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i områder, der er omfattet af mål 1, bør fortsat finansieres af EUGFL, Udviklingssektionen, med undtagelse af de tre

⁽¹⁾ EFT L 165 af 15.6.1989, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 91 af 6.4.1990, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 30.

- eksisterende ledsageforanstaltninger og støtten til ugunstigt stillede område og områder med miljørestriktioner;
- (47) når det gælder støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der indgår i mål 1- og mål 2-programmering, skal forordning (EF) nr. 1260/1999 anvendes, specielt hvad angår en koordineret programmering af disse foranstaltninger; finansieringsbestemmelserne bør imidlertid tage højde for Garantisektionens finansiering af foranstaltninger i mål 2-regioner;
- (48) foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som ikke indgår i mål 1- eller mål 2-programmering, bør indgå i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne efter særlige regler; satsene for støtten til disse foranstaltninger differentieres efter de generelle principper i artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/1999 under tilstrækkelig hensyntagen til kravet om social og økonomisk samhørighed; følgelig differentieres støttesatserne i princippet mellem områder under mål 1 og mål 2 og andre områder; støttesatserne i denne forordning angiver fællesskabsstøttens maksimum;
- (49) ud over at tage initiativ til udviklingsprogrammer for landdistrikterne bør Kommissionen også kunne igangsætte undersøgelser af landdistriktudvikling på eget initiativ uanset bestemmelserne om initiativet til udvikling af landdistrikterne i artikel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 1260/1999;
- (50) der bør fastsættes regler for den overvågning og evaluering af støtten til udvikling af landdistrikterne, der skal gennemføres ved hjælp af veldefinerede indikatorer, som skal aftales og fastlægges forud for programgennemførelsen;
- (51) medlemsstaterne bør kunne yde støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som ikke medfinansieres af Fællesskabet; da en sådan støtte vil få stor økonomisk betydning, må der fastsættes specifikke statsstøtteregler, også for at sikre sammenhæng med foranstaltninger, der kan opnå fællesskabsstøtte, og for at forenkle procedurerne;
- (52) der bør være mulighed for at vedtage overgangsbestemmelser for at lette overgangen fra de eksisterende støtteordninger til den nye støtteordning for udvikling af landdistrikterne;
- (53) den nye støtteordning i denne forordning afløser de eksisterende støtteordninger, som derfor bør ophæves; følgelig bør også undtagelsen i eksisterende ordninger for randområder og øerne i Det Ægæiske Hav ophæves; der vil blive fastlagt nye bestemmelser, som indeholder den fleksibilitet, de tilpasninger og de undtagelser, der er nødvendige for at imødekomme disse regioners specifikke behov, når foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne programmeres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG MÅL

Artikel 1

1. Denne forordning fastlægger rammerne for fællesskabsstøtte til en bæredygtig udvikling af landdistrikterne.

2. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal ledsage og supplere andre af den fælles landbrugs-politik instrumenter og dermed bidrage til at realisere målene i traktatens artikel 33.

3. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal:

— integreres i foranstaltningerne til fremme af udviklingen og strukturtilpasningen i regioner med udviklingsefterslæb (mål 1), og

— ledsage foranstaltningerne til støtte for økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer (mål 2)

i de pågældende regioner, idet der tages hensyn til de særlige målsætninger for fællesskabsstøtte under disse mål, jf. traktatens artikel 158 og 160 og forordning (EF) nr. 1260/1999, og til betingelserne i nærværende forordning.

Artikel 2

Støtte til udvikling af landdistrikterne, hvad angår landbrugsvirksomhed og omlægning heraf, kan vedrøre:

- forbedring af landbrugsbedriftenes struktur og forarbejdnings- og afsætningsstrukturerne for landbrugsprodukter
- omstilling og omlægning af landbrugsproduktionen, indførelse af ny teknologi og forbedring af produkternes kvalitet
- fremme af nonfoodproduktionen
- bæredygtig udvikling af skovene
- diversificering af aktiviteterne for at skabe supplerende eller alternative aktiviteter

- bevarelse og styrkelse af levedygtige samfundsstrukturer i landdistrikterne
- udvikling af økonomisk aktivitet og bevarelse og skabelse af arbejdspladser for at sikre en bedre udnyttelse af det eksisterende interne potentiale
- forbedring af arbejds- og levevilkår
- bevarelse og fremme af ressourcebesparende driftssystemer
- bevarelse og fremme af naturværdier og et bæredygtigt landbrug, der opfylder miljøkravene
- afskaffelse af uligheder og fremme af lige muligheder for mænd og kvinder, specielt gennem støtte til projekter igangsat og gennemført af kvinder.

Artikel 3

Der ydes støtte til de i afsnit II fastlagte foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne på de i samme afsnit nævnte betingelser.

AFSNIT II

FORANSTALTNINGER TIL UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

KAPITEL I

INVESTERINGER I LANDBRUGSBEDRIFTER

Artikel 4

Støtte til investeringer i landbrugsbedrifter skal bidrage til at øge landbrugsindkomsterne og forbedre leve-, arbejds- og produktionsvilkårene.

Investeringerne skal sigte på et eller flere af følgende mål:

- reduktion af produktionsomkostningerne
- forbedring og omstilling af produktionen

- forbedring af kvaliteten
- bevarelse og forbedring af det naturlige miljø, hygiejneforholdene og dyrevelfærdsstandarderne
- fremme diversificering af aktiviteterne inden for landbruget.

Artikel 5

Der ydes investeringsstøtte til landbrugsbedrifter:

- hvis økonomiske levedygtighed kan påvises

- som opfylder mindstekrav med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd, og
- hvor landbrugeren har tilstrækkelige faglige kvalifikationer.

Artikel 6

Der ydes ikke støtte til investeringer, der tager sigte på at øge en produktion, som der ikke findes normale afsætningsmuligheder for.

Artikel 7

Medlemsstaterne fastsætter grænser for de samlede investeringer, til hvilke der kan ydes investeringsstøtte.

Den samlede støtte, udtrykt i procent af de støtteberettigede investeringer, fastsættes til højst 40 % og i ugunstigt stillede område til højst 50 %. Foretages investeringerne af yngre landbrugere som omhandlet i kapitel II, kan disse procentsatser sættes op til højst 45 % og i ugunstigt stillede områder til højst 55 %.

KAPITEL II

ETABLERING AF UNGE LANDBRUGERE

Artikel 8

1. Etableringsstøtte for at lette unge landbrugeres etablering ydes på følgende betingelser:

- landbrugeren skal være under 40 år
- landbrugeren skal have tilstrækkelige faglige kvalifikationer
- det skal være første gang, landbrugeren etablerer sig på en landbrugsbedrift
- for bedriftens vedkommende:
 - i) skal det kunne påvises, at den er økonomisk levedygtig, og
 - ii) mindstekrav med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd skal være opfyldt

- landbrugeren skal være bedriftens driftsleder.

Der kan fastsættes særlige betingelser, når det drejer sig om en ung landbruger, der ikke etablerer sig som eneste driftsleder på bedriften. Disse betingelser skal svare til dem, der kræves opfyldt, når en ung landbruger etablerer sig som eneste driftsleder.

2. Etableringsstøtten kan omfatte:

- en engangspræmie på højst det støtteberettigede beløb, der er anført i bilaget
- et rentetilskud vedrørende lån, som er optaget for at dække omkostningerne ved etableringen; den kapitaliserede værdi af tilskuddet må ikke overstige den fastsatte engangspræmie.

KAPITEL III

UDDANNELSE

Artikel 9

Støtte til erhvervsuddannelse skal bidrage til at forbedre de faglige kvalifikationer hos landbrugere og andre personer involveret i landbrugs- og skovbrugsvirksomhed og til omlægning heraf.

Uddannelse skal især sigte på:

- at give landbrugere forudsætning for at foretage en kvalitativ omlægning af produktionen, at anvende produktionsmetoder, der er forenelige med kravet om landskabsbevarelse og -forbedring, miljøbeskyttelse samt hygiejne- og dyrevelfærdsstandarderne, og give dem de tilstrækkelige kvalifikationer til at drive en økonomisk levedygtig bedrift, og
- at give skovejere og andre personer, der er involveret i skovbrugsvirksomhed, forudsætning for at anvende skovforvaltningspraksis til forbedring af skovens økonomiske, økologiske eller samfundsmæssige funktioner.

KAPITEL IV

FØRTIDSPENSIONERING

Artikel 10

1. Støtte til førtidspensionering i landbruget tager sigte på følgende mål:

- at sikre ældre landbrugere, der beslutter at ophøre med landbrugsvirksomhed, en indkomst
- at give landbrugere, der kan forbedre de resterende landbrugsbedrifters økonomiske levedygtighed, større mulighed for at overtage sådanne ældre landbrugeres bedrifter, hvor dette er nødvendigt
- at landbrugsjord anvendes til andre formål, når den ikke kan udnyttes rentabelt til landbrugsformål.

2. Støtte til førtidspensionering kan omfatte foranstaltninger, der skal sikre arbejdstagere i landbruget en indkomst.

Artikel 11

1. En overdrager af en landbrugsbedrift skal:

- ophøre endeligt med al erhvervmæssig landbrugsvirksomhed; den pågældende kan dog fortsat drive ikke-erhvervmæssigt landbrug og udnytte bygningerne
- være mindst 55 år ved overdragelsen, men endnu ikke have nået den normale pensionsalder, og
- have drevet landbrug i ti år forud for overdragelsen.

2. En overtager af en landbrugsbedrift skal:

- efterfølge overdrageren som leder af landbrugsbedriften eller helt eller delvis overtage de frigjorte arealer. Den økonomiske levedygtighed af overtagerens bedrift skal forbedres inden for en bestemt frist og under opfyldelse af en række betingelser, som afhængigt af regionen og af produktionens art skal fastlægges nærmere, specielt hvad angår over-

tagerens faglige kvalifikationer, arealet samt arbejds eller indkomstens omfang

— have tilstrækkelige faglige kvalifikationer, og

— forpligte sig til at drive landbrug på landbrugsbedriften i mindst fem år.

3. En arbejdstager i landbruget skal:

— ophøre endeligt med alt landbrugsarbejde

— være mindst 55 år, men endnu ikke have nået den normale pensionsalder

— i de forudgående fem år have anvendt mindst halvdelen af sin arbejdstid på landbrugsarbejde enten som medhjælpende familiemedlem eller som arbejdstager i landbruget

— have været beskæftiget på overdragerens bedrift i en periode, der mindst svarer til to års fuldtidsbeskæftigelse, i de sidste fire år forud for overdragerens førtidspensionering

— være tilsluttet en social sikringsordning.

4. En overtager uden for landbruget kan være enhver anden person eller ethvert andet organ, der overtager frigjorte arealer for at udnytte dem til ikke-landbrugsmæssige formål, såsom skovbrug eller oprettelse af naturreservater på en sådan måde, at miljø- og naturkvaliteten bevares eller forbedres.

5. De i denne artikel fastsatte betingelser gælder i hele den periode, overdrageren modtager støtte til førtidspensionering.

Artikel 12

1. De samlede beløb, hvortil der kan ydes fællesskabsstøtte, er fastsat i bilaget.

2. Der må højst udbetales støtte til førtidspensionering i en samlet periode på 15 år for overdrageren og 10 år for arbejdstageren. Støtten må ikke udbetales, efter at overdrageren er fyldt 75 år, og ikke efter at arbejdstageren har nået normal pensionsalder.

Hvis medlemsstaten udbetaler normal alderspension til en overdrager, ydes støtten til førtidspensionering som et tillæg, der beregnes under hensyntagen til størrelsen af den nationale alderspension.

— som led i normal god landbrugspraksis anvender driftsmetoder, der er forenelige med miljøbeskyttelse og naturbevarelse, specielt i form af bæredygtigt landbrug.

KAPITEL V

UGUNSTIGT STILLEDE OMRÅDER OG OMRÅDER MED MILJØRESTRIKTIONER

Artikel 13

Støtten til ugunstigt stillede områder og områder med miljørestriktioner tager sigte på følgende mål:

a) *Godtgørelse til områder med naturbetingede ulemper*

- for at sikre fortsat landbrugsvirksomhed og dermed bidrage til at opretholde levedygtige landdistrikter
- for at bevare naturen
- for at bevare og fremme bæredygtige driftssystemer i landbruget, som især tager hensyn til miljøet

b) *Godtgørelse til områder med miljørestriktioner*

- for at sikre opfyldelsen af miljøkrav og sikre driften i områder med miljørestriktioner.

Artikel 14

1. Landbrugere i ugunstigt stillede områder kan få støtte i form af udligningsgodtgørelse.

2. Udligningsgodtgørelse ydes pr. hektar landbrugsjord til landbrugere, som:

- dyrker et mindsteareal, der skal fastsættes nærmere
- forpligter sig til at udøve landbrugsvirksomhed i et ugunstigt stillet område i mindst fem år fra den første udbetaling af en udligningsgodtgørelse, og

3. Hvis der i et kreatur, der tilhører en producents kvægbesætning, i henhold til de relevante bestemmelser i direktiv 96/23/EF⁽¹⁾ påvises restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt i henhold til direktiv 96/22/EF⁽²⁾, eller restkoncentrationer af stoffer, der er tilladt i henhold til sidstnævnte direktiv, men som anvendes ulovligt, eller hvis et ikke-tilladt stof eller produkt eller et stof eller produkt, der er tilladt i henhold til direktiv 96/22/EF, men som opbevares ulovligt, bliver fundet i en hvilken som helst form på producentens bedrift, udelukkes den pågældende producent for det kalenderår, hvor påvisningen er sket, fra at modtage udligningsgodtgørelse.

I gentagelsestilfælde kan der alt efter overtrædelsens alvor fastsættes en udelukkelsesperiode på indtil fem år regnet fra det år, hvor det pågældende gentagelsestilfælde blev påvist.

Hvis kreaturerne ejer eller den, der er ansvarlig for disse, lægger hindringer i vejen for udførelsen af den inspektion og de prøveudtagninger, der er nødvendige for gennemførelsen af de nationale overvågningsplaner for restkoncentrationer eller for udførelsen af de undersøgelser og den kontrol, der gennemføres i henhold til direktiv 96/23/EF, finder sanktionerne i nævnte stykke anvendelse.

Artikel 15

1. Udligningsgodtgørelsen fastsættes til et beløb:

— som er tilstrækkeligt til effektivt at bidrage til at kompensere for eksisterende ulemper, og

— som ikke indebærer overkompensation.

2. Udligningsgodtgørelsen gradueres behørigt efter:

— den enkelte regions særlige forhold og specifikke udviklingsmål

— hvor alvorlige de varige naturbetingede ulemper er, som påvirker landbrugsvirksomheden

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3.

— de specifikke miljøproblemer, som eventuelt skal løses

— produktionens art og eventuelt bedriftens økonomiske struktur.

3. Udligningsgodtgørelsen fastsættes til et beløb, der ligger mellem det minimum og det maksimum, der er anført i bilaget.

Der kan ydes et højere udligningsbeløb end det anførte maksimum, forudsat at gennemsnittet af alle udligningsgodtgørelser, der er ydet på det pågældende programmeringsniveau ikke overstiger dette maksimum. I tilfælde, der er behørigt begrundet af objektive forhold, kan medlemsstaterne imidlertid forelægge en kombination af flere forskellige regionale programmer med henblik på beregningen af det gennemsnitlige beløb.

Artikel 16

1. Der kan ydes støtte til landbrugere i form af betalinger til udligning af omkostninger og indkomstab, der opstår i områder med miljørestriktioner, fordi den landbrugsmæssige udnyttelse er begrænset som følge af Fællesskabets miljøbestemmelser, hvis og i det omfang disse betalinger er nødvendige for at løse de specifikke problemer, som skyldes disse bestemmelser.

2. Betalingernes størrelse skal fastsættes således, at enhver form for overkompensation undgås, især når betalingerne er bestemt til ugunstigt stillede områder.

3. Fællesskabsstøttens maksimumsbeløb er fastsat i bilaget.

Artikel 17

Ugunstigt stillede områder omfatter:

— bjergområder (artikel 18)

— andre ugunstigt stillede områder (artikel 19), og

— områder med særlige ulemper (artikel 20).

Artikel 18

1. Bjergområder er områder, der er kendetegnet ved stærkt begrænsede muligheder for at udnytte jorden og væsentligt større arbejdsomkostninger end normalt som følge af:

— meget vanskelige klimatiske forhold, der skyldes højden og giver sig udtryk i en mærkbart afkortet vækstperiode

— stejle skråninger i lavere beliggende dele af det meste af området, således at mekanisering ikke er mulig eller kræver anvendelse af særligt, meget kostbart materiel, eller

— en kombination af disse to faktorer, der taget hver for sig kan være mindre alvorlige, men som tilsammen medfører tilsvarende ulemper.

2. Områder nord for den 62. breddegrad og nogle tilstødende områder syd for denne breddegrad sidestilles med bjergområder.

Artikel 19

De ugunstigt stillede områder, hvor der er risiko for, at jorden ikke længere udnyttes, og hvor det er nødvendigt at bevare naturen, består af landbrugsområder, som har ensartede naturlige produktionsbetingelser og har alle nedennævnte kendetegn:

— forekomst af forholdsvis uproduktiv jord, som det er vanskeligt at dyrke, og hvis ringe muligheder ikke kan forbedres uden store omkostninger, og som hovedsagelig egner sig til ekstensivt kvæghold

— på grund af denne af naturen betingede lave produktivitet opnås resultater, som ligger betydeligt under gennemsnittet set i forhold til de vigtigste økonomiske resultatindikatorer inden for landbruget

— ringe eller svindende befolkningstæthed og en befolkning, som hovedsagelig er afhængig af landbrugsvirksomhed, hvis stadig hurtigere tilbagegang vil indebære en fare for områdets levedygtighed og for indbyggernes mulighed for at blive boende.

Artikel 20

Ugunstigt stillede områder kan omfatte andre områder, der er udsat for særlige ulemper, og hvor der fortsat

bør drives landbrug, om nødvendigt og på bestemte betingelser for at bevare og forbedre miljøet, bevare naturen og mulighederne for turisme i området eller for at beskytte kysten.

Artikel 21

Det samlede areal af de i artikel 16 og 20 omhandlede områder må ikke i nogen medlemsstat overstige 10 % af landets samlede areal.

KAPITEL VI

MILJØVENLIGT LANDBRUG

Artikel 22

Støtte til produktionsmetoder inden for landbruget, som sigter på at beskytte miljøet og bevare naturen (miljøvenligt landbrug), skal bidrage til at realisere målene for Fællesskabets politik på landbrugs- og miljøområdet.

Denne støtte skal fremme:

- en udnyttelse af landbrugsjorden, som er forenelig med beskyttelse og forbedring af miljøet, landskabet og dets særpræg, naturressourcerne, jordbunden og den genetiske diversitet
- en miljøvenlig ekstensivering af landbruget og fortsat anvendelse af lavintensive græsningsystemer
- bevarelse af truede miljømæssigt værdifulde landbrugsområder
- landskabspleje og vedligeholdelse af historiske værdier på landbrugsjord
- anvendelse af miljøplanlægning i landbrugsbedriften.

Artikel 23

1. Der ydes støtte til landbrugere, som forpligter sig til i mindst fem år at drive miljøvenligt landbrug. Om

nødvendigt fastsættes der en længere periode for særlige former for forpligtelser afhængigt af disse forpligtelsers miljøeffekt.

2. En forpligtelse til at drive miljøvenligt landbrug skal indebære mere end normal god landbrugspraksis.

Den skal indebære aktiviteter, som ikke sikres gennem andre støtteforanstaltninger, som f.eks. markedsstøtte eller udligningsgodtgørelse.

Artikel 24

1. Støtten for forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug ydes en gang om året og beregnes på basis af:

- indkomsttabet
- ekstraomkostningerne som følge af forpligtelsen, og
- behovet for at skabe et incitament.

Ved beregningen af den årlige støtte kan der også tages hensyn til udgifterne til ikke-kommercielle anlægsarbejder, der er nødvendige for opfyldelsen af forpligtelsen.

2. De maksimumsbeløb, som årligt kan medfinansieres af Fællesskabet, er anført i bilaget. Beløbene skal være baseret på det areal af bedriften, som forpligtelsen til miljøvenligt landbrug vedrører.

KAPITEL VII

FORBEDRING AF FORARBEJDNINGEN OG AFSÆTNINGEN AF LANDBRUGSPRODUKTER

Artikel 25

1. Investeringsstøtte skal gøre det lettere at forbedre og rationalisere forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter og dermed bidrage til at gøre dem mere konkurrencedygtige og give dem øget merværdi.

2. Støtten skal tage sigte på et eller flere af følgende mål:

- styring af produktionen efter den forventede markedsudvikling eller fremme af nye afsætningsmuligheder for landbrugsprodukter
- forbedring eller rationalisering af afsætningskanalerne eller forarbejdningsprocesserne
- forbedring af produkternes præsentation og emballering eller bedre anvendelse eller bortskaffelse af biprodukter eller affald
- anvendelse af nye teknologier
- fremme af innovative investeringer
- forbedring og kontrol af kvalitet
- forbedring og kontrol af sundhedsvilkår
- miljøbeskyttelse.

Artikel 26

1. Der ydes støtte til de personer, der bærer de finansielle omkostninger ved investeringer i virksomheder:

- hvis økonomiske levedygtighed kan påvises, og
- som opfylder mindstekrav med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd.

2. Investeringerne skal medvirke til at forbedre forholdene i de pågældende råvaresektorer. De skal sikre, at råvareproducenterne får en rimelig andel i de deraf følgende økonomiske fordele.

3. Der må gives tilstrækkelige garantier for, at der findes normale afsætningsmuligheder for de pågældende produkter.

Artikel 27

1. Investeringerne skal vedrøre forarbejdning og afsætning af produkter, der er omfattet af traktatens bilag I, bortset fra fiskerivarer.

2. Investeringerne skal opfylde udvælgelseskriterier, der fastsætter prioriteringen og angiver, hvilke typer investeringer der ikke er støtteberettigede.

Artikel 28

1. Der ydes ikke støtte til følgende investeringer:

- investeringer i detailhandelsledet
- investeringer til fremme af forarbejdning eller afsætning af produkter fra tredjelande.

2. Den samlede støtte, udtrykt i procent af de støtteberettigede investeringer, fastsættes til højst:

- a) 50 % i mål 1-regioner
- b) 40 % i de øvrige regioner.

KAPITEL VIII

SKOVBRUG

Artikel 29

1. Støtte til skovbruget skal bidrage til at opretholde og udvikle skovenes økonomiske, økologiske og sociale rolle i landområderne.

2. Støtten skal især fremme et eller flere af følgende mål:

- bæredygtig skovforvaltning og udvikling af skovbruget
- pleje og forbedring af skovressourcerne
- udvidelse af skovarealerne.

3. Denne støtte ydes kun til skove og arealer, som ejes af private eller private foreninger samt af kommuner eller sammenslutninger af kommuner. Denne begrænsning gælder ikke for foranstaltningerne i artikel 30, stk. 1, sjette led.

4. Støtten skal bidrage til at opfylde de forpligtelser, Fællesskabet og medlemsstaterne har indgået på internationalt plan. Den skal tage udgangspunkt i nationale eller subnationale skovprogrammer eller lignende instrumenter, som skal tage hensyn til de forpligtelser, der er indgået på ministerkonferencerne om beskyttelse af Europas skove.

5. De foranstaltninger, der i denne forordning foreslås på områder, der i Rådets forordning (EØF) nr. 2158/92 af 23. juli 1992 om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande⁽¹⁾ er klassificeret som høj- eller mellemrisikozoner, når det gælder skovbrande, skal være i overensstemmelse med de skovbeskyttelsesplaner, som medlemsstaterne har forelagt i henhold til forordning (EØF) nr. 2158/92.

Artikel 30

1. Der ydes støtte til en eller flere af følgende foranstaltninger:

- skovrejsning på jord, som ikke er støtteberettiget i henhold til artikel 31, forudsat at tilplantningen er tilpasset de lokale forhold og er forenelig med miljøet
- investeringer i skove med det formål markant at øge skovens økonomiske, økologiske eller sociale værdi
- investeringer med henblik på at forbedre og rationalisere høst, forarbejdning og afsætning af skovbrugsprodukter; investeringer i forbindelse med anvendelse af træ som råmateriale begrænses til alle de arbejdsprocesser, der går forud for den industrielle forarbejdning
- fremme af nye muligheder for anvendelse og afsætning af skovbrugsprodukter
- etablering af sammenslutninger af skovbrugere med henblik på at hjælpe medlemmerne til at opnå en mere bæredygtig og effektiv forvaltning af deres skove

⁽¹⁾ EFT L 217 af 31.7.1992, s. 3. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 308/97 (EFT L 51 af 21.2.1997, s. 2).

— genskabelse af produktionspotentialet i skove, som er blevet skadet ved brand og naturkatastrofer, og indførelse af hensigtsmæssige beskyttelsesforanstaltninger.

2. Bestemmelserne i kapitel I og VII, med undtagelse af artikel 7, stk. 2, anvendes tilsvarende for støtte til investeringer.

Artikel 31

1. Der ydes støtte til skovrejsning på landbrugsjord, forudsat at tilplantningen er tilpasset de lokale forhold og er forenelig med miljøet.

Støtten kan ud over udgifterne til tilplantning omfatte:

- en årlig præmie pr. tilplantet hektar, der skal dække udgifterne til de tilplantede arealers pleje i en periode på indtil fem år
- en årlig hektarpræmie, der skal dække indkomstabt som følge af skovrejsning i en periode på højst 20 år for landbrugere eller sammenslutninger heraf, som udnyttede jorden før skovrejsningen, eller for andre privatretlige juridiske personer.

2. Støtte til skovrejsning på landbrugsjord foretaget af offentlige myndigheder dækker kun etableringsudgifterne.

3. Støtte til skovrejsning på landbrugsjord ydes ikke:

- til landbrugere, der får støtte til førtidspensionering
- ved tilplantning med juletræer.

Ved tilplantning med hurtigtvoksende arter, der kan udnyttes på kort sigt, ydes der kun støtte til skovrejsning for så vidt angår udgifterne til tilplantning.

4. De maksimumsbeløb pr. år for den årlige præmie til udligning af indkomstab, der kan medfinansieres af Fællesskabet, er anført i bilaget.

Artikel 32

1. Med henblik på:

- at bevare og forbedre den økologiske stabilitet i skovene i områder, hvor skovens beskyttende og økologiske rolle er i offentlighedens interesse, og hvor udgifterne til bevarende og forbedrende foranstaltninger for disse skove overstiger driftsudbyttet
- at opretholde brandbælter ved hjælp af landbrugsforanstaltninger

udbetales der tilskud til de hermed forbundne foranstaltninger, forudsat at skovens beskyttende og økologiske rolle sikres på bæredygtig måde, og at de pågældende foranstaltninger fastsættes i en kontrakt, der tillige nærmere angiver foranstalningernes finansielle omfang.

2. Udbetalingerne fastsættes til et beløb, der ligger mellem det minimum og det maksimum, der er anført i bilaget, på grundlag af de faktiske udgifter til de gennemførte foranstaltninger, således som de på forhånd er fastsat i kontrakten.

KAPITEL IX

FREMME AF TILPASNINGEN OG UDVIKLINGEN AF
LANDDISTRIKTERNE*Artikel 33*

Der ydes støtte til de foranstaltninger vedrørende landbrugsmæssig virksomhed og omlægning heraf og vedrørende aktiviteter i landdistrikterne, som ikke falder ind under andre foranstaltninger i dette afsnit.

Foranstaltningerne skal tage sigte på:

- grundforbedring
- jordfordeling
- oprettelse af vikar- og driftskonsulentordninger
- afsætning af kvalitetsprodukter fra landbruget

— basale servicefaciliteter for erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne

— renovering og udvikling af landsbyer samt beskyttelse og bevarelse af landdistrikternes kulturværdier

— diversificering af aktiviteterne på landbrugsområdet og områder med nær tilknytning hertil, så der skabes flere eller alternative beskæftigelses- og indkomstmuligheder

— forvaltning af landbrugets vandressourcer

— udvikling og forbedring af den infrastruktur, der er forbundet med udvikling af landbruget

— fremme af aktiviteter inden for turisme og håndværk

— miljøbeskyttelse i forbindelse med landbrug, skovbrug og landskabspleje samt forbedring af dyrevelfærd

— genopbygning af landbrugsproduktionspotentiale, som er blevet beskadiget ved naturkatastrofer, og indførelse af relevante forebyggende instrumenter

— finansieringsteknik.

KAPITEL X

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

Artikel 34

Gennemførelsesbestemmelser til dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 50, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

Bestemmelserne kan bl.a. vedrøre:

— betingelserne for støtte til investering i landbrugsbedrifter (artikel 4-7), herunder nødvendige begrænsninger i medfør af artikel 6

— perioden og betingelserne for forbedring af en bedrifts økonomiske levedygtighed og betingelserne

- for anvendelse af arealer frigjort i forbindelse med førtidspensionering (artikel 11, stk. 2)
- betingelserne for ydelse og beregning af udligningsgodtgørelser i ugunstigt stillede områder, herunder ved fælles drift af landbrugsarealer (artikel 14 og 15), og udligningsbetalinger i områder med miljørestriktioner (artikel 16)
 - betingelserne for forpligtelsen til at drive miljøvenligt landbrug (artikel 23 og 24)
 - udvælgelseskriterier for investeringer i forbedring af forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (artikel 27, stk. 2)
 - betingelserne for skovbrugsforanstaltninger (kapitel VIII).
- Kommissionen kan efter samme procedure træffe afgørelse om undtagelse fra artikel 28, stk. 2, i Fællesskabets randområder, forudsat at de forarbejdede produkter er bestemt for markedet i det pågældende område.

AFSNIT III

GENERELLE PRINCIPPER, ADMINISTRATIVE OG FINANSIELLE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Artikel 36

GENERELLE PRINCIPPER

Underkapitel I

Støtte fra EUGFL

Artikel 35

1. Fællesskabsstøtte til førtidspensionering (artikel 10-12), ugunstigt stillede områder og områder med miljørestriktioner (artikel 13-21), miljøvenligt landbrug (artikel 22-24) og skovrejsning (artikel 31) finansieres af EUGFL, Garantisektionen, i hele Fællesskabet.

2. Fællesskabsstøtte til andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne finansieres af EUGFL's

— Udviklingssektion i mål 1-områder

— Garantisektion i områder, der ikke er omfattet af mål 1.

3. Støtte til de foranstaltninger, der er anført i artikel 33, sjette, syvende og niende led, finansieres af EUGFL i mål 1- og mål 2-områder og i områder, der befinder sig i en overgangsproces, forudsat at de ikke finansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU).

1. Når det gælder støtte til de i artikel 35, stk. 2, nævnte foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne

— anvendes i mål 1-områder forordning (EF) nr. 1260/1999 suppleret med de specifikke bestemmelser i nærværende forordning

— anvendes i mål 2-områder forordning (EF) nr. 1260/1999 suppleret med de specifikke bestemmelser i nærværende forordning, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

2. Når det gælder den støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der finansieres af EUGFL, Garantisektionen, anvendes de specifikke bestemmelser i forordning (EF) nr. 1260/1999⁽¹⁾ bestemmelser vedtaget i henhold hertil, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Underkapitel II

Forenelighed og sammenhæng

Artikel 37

1. Støtte til udvikling af landdistrikterne ydes kun til foranstaltninger, der er forenelige med Fællesskabets retsforrifter.

⁽¹⁾ Se side 103 i denne EFT.

2. Der skal være sammenhæng mellem disse foranstaltninger og andre fællesskabspolitikker og dertil hørende tiltag.

Ingen foranstaltning, der falder ind under denne forordning, er støtteberettiget under andre fællesskabstøtteordninger, hvis den er uforenelig med nogen betingelse i denne forordning.

3. Der skal også være sammenhæng med foranstaltninger, der gennemføres via andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik. Der skal navnlig være sammenhæng mellem på den ene side støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne og på den anden side foranstaltninger, der gennemføres som led i de fælles markedsordninger, og kvalitets- og sundhedsforanstaltninger inden for landbruget, og derudover mellem støtteforanstaltningerne indbyrdes.

Derfor må der i henhold til denne forordning ikke ydes støtte til:

- foranstaltninger omfattet af støtteordninger under de fælles markedsordninger med de objektive begrundede undtagelser, der kan defineres efter artikel 50
- foranstaltninger til fremme af forskningsprojekter, afsætning af landbrugsprodukter og udryddelse af dyresygdomme.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere eller mere restriktive betingelser for ydelse af fællesskabstøtte til udvikling af landdistrikterne, forudsat at der er sammenhæng mellem disse betingelser og de mål og krav, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 38

1. Der kan ikke samtidig ydes støtte til en og samme foranstaltning i henhold til denne forordning og i henhold til andre fællesskabstøtteordninger.

2. Støtte til flere foranstaltninger i henhold til denne forordning kan kun kombineres, hvis de hænger sammen og er indbyrdes forenelige. Hvis det er nødvendigt, justeres støtteniveauet.

Artikel 39

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige forholdsregler for at sikre, at støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne er kendetegnet ved den i dette kapitel foreskrevne forenelighed og sammenhæng.

2. De planer til udvikling af landdistrikterne, som medlemsstaterne forelægger, skal indeholde en vurdering af de planlagte støtteforanstaltningers forenelighed og sammenhæng samt oplysninger om de forholdsregler, der er truffet for at sikre foranstaltningernes forenelighed og sammenhæng.

3. Hvis det er nødvendigt for at sikre forenelighed og sammenhæng, revideres støtteforanstaltningerne efterfølgende.

KAPITEL II

PROGRAMMERING

Artikel 40

1. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der finansieres af EUGFL's Udviklingssektion, indgår i programmeringen for mål 1-regionerne i henhold til forordning (EF) nr. 1260/1999.

2. Andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne end de i artikel 35, stk. 1, nævnte kan indgå i programmeringen for mål 2-regionerne i henhold til forordning (EF) nr. 1260/1999.

3. De øvrige foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der ikke indgår i programmeringen i henhold til stk. 1 og 2, indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne i henhold til artiklen 41-44.

4. For passende foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne kan medlemsstaterne også til godkendelse forelægge generelle bestemmelser, der indgår i programmeringen i henhold til stk. 1, 2 og 3, hvis dette er relevant med henblik på sikring af ensartede betingelser.

Artikel 41

1. Planer til udvikling af landdistrikterne opstilles på det geografiske niveau, der skønnes mest hensigtsmæssigt. De udarbejdes af de af medlemsstaten udpe-

gede myndigheder, hvorefter medlemsstaten forelægger dem for Kommissionen efter høring af de kompetente myndigheder og organisationer på det relevante geografiske niveau.

2. Støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der skal gennemføres i et område, samles så vidt muligt i en enkelt plan. Hvis det er nødvendigt at udarbejde flere planer, skal forbindelsen mellem de i disse planer fastsatte foranstaltninger angives, og det skal sikres, at de hænger sammen og er indbyrdes forenelige.

Artikel 42

Planer for udvikling af landdistrikterne skal dække en periode på syv år regnet fra den 1. januar 2000.

Artikel 43

1. Planer for udvikling af landdistrikterne skal indeholde:

- en kvantificeret beskrivelse af den aktuelle situation med oplysninger om udviklingsmæssige skævheder, uligheder og muligheder, de finansielle ressourcer, der er anvendt, og de vigtigste resultater af de aktioner, der er gennemført i den tidligere programmeringsperiode, idet der tages hensyn til de foreliggende evalueringsresultater
- en beskrivelse af den foreslåede strategi, dens kvantificerede mål og de valgte udviklingsprioriteter for landdistrikterne samt det berørte geografiske område
- en vurdering af den forventede økonomiske, miljømæssige og sociale effekt, herunder beskæftigelseseffekten
- en samlet vejledende finansiell oversigt over de finansielle midler, som medlemsstaten og Fællesskabet har afsat til hver af planens udviklingsprioriteter for landdistrikterne, og som fastlægger de vejledende beløb for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne ifølge artikel 33 i disse områder, når planen omfatter landdistrikter under mål 2
- en beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger til gennemførelse af planerne, specielt støtteordninger, herunder de oplysninger, der er nødvendige til vurdering af konkurrencereglerne

— information om et eventuelt behov for undersøgelser, demonstrationsprojekter, uddannelse eller teknisk bistand i forbindelse med udformningen, gennemførelsen eller tilpasningen af de berørte foranstaltninger

— angivelse af de myndigheder og organer, som er udpeget

— bestemmelser, som sikrer en effektiv og korrekt gennemførelse af planerne, herunder overvågning og evaluering, med angivelse af kvantitative indikatorer for evaluering, kontrol- og sanktionsordninger samt relevant informering af offentligheden

— resultaterne af høringen og angivelse af de involverede myndigheder og organer samt arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer på de relevante niveauer.

2. Medlemsstaten skal i sine planer:

— fastsætte miljøvenlige landbrugsforanstaltninger for hele sit område, i overensstemmelse med sine specifikke behov

— sikre, at der er den nødvendige ligevægt mellem de forskellige foranstaltninger, hvortil der skal ydes støtte.

Artikel 44

1. Planer for udvikling af landdistrikterne forelægges senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

2. Kommissionen vurderer, om de foreslåede planer er i overensstemmelse med denne forordning. På basis af planerne godkender Kommissionen programmeringsdokumenter vedrørende udvikling af landdistrikterne efter proceduren i artikel 50, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999 senest seks måneder efter planernes forelæggelse.

KAPITEL III

SUPPLERENDE FORANSTALTNINGER OG FÆLLESSKABSINITIATIVER

Artikel 45

1. Ifølge artikel 21, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999 kan Kommissionen efter proceduren i

samme forordnings artikel 50, stk. 2, udvide anvendelsesområdet for støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen, ud over hvad der er fastsat i artikel 35, stk. 2, i nærværende forordning, og finansieringen af foranstaltninger, hvortil der kan ydes støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1262/1999⁽¹⁾, (EF) nr. 1261/1999⁽²⁾ og (EF) nr. 1263/1999⁽³⁾ med henblik på gennemførelse af alle foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne.

2. EUGFL, Garantisektionen, kan på Kommissionens initiativ finansiere undersøgelser i forbindelse med programmeringen af udviklingen af landdistrikterne.

KAPITEL IV

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 46

1. Der udarbejdes hvert år en finansieringsplan og aflægges regnskab for den støtte, som Fællesskabet yder til udvikling af landdistrikterne via EUGFL, Garantisektionen. Finansieringsplanen indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne (artikel 40, stk. 3) eller i programmeringen vedrørende mål 2.

2. Kommissionen tildeler medlemsstaterne foreløbige bevillinger fordelt på de enkelte år på grundlag af objektive kriterier under hensyn til særlige forhold og behov samt særlige initiativer til fordel for miljø, jobskabelse og landskabsbevaring.

3. De foreløbige bevillinger tilpasses på grundlag af de faktiske udgifter og de reviderede udgiftsoverslag, som forelægges af medlemsstaterne, idet der tages hensyn til programmernes mål og de disponible midler, ligesom støtteintensiteten for landdistrikter under mål 2 som regel tages i betragtning.

Artikel 47

1. De finansielle bestemmelser i artikel 31, 32 (bortset fra stk. 1, femte afsnit), 34, 38 og 39 i forordning (EF) nr. 1260/1999 anvendes ikke på støtte til foran-

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 54.

staltninger til udvikling af landdistrikterne i forbindelse med mål 2.

Kommissionen træffer de nødvendige forholdsregler for at sikre, at disse foranstaltninger gennemføres effektivt og koordineret på en måde, som mindst opfylder kravene i de i første afsnit nævnte bestemmelser, herunder princippet om én forvaltningsmyndighed.

2. Foranstaltninger, der indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne, medfinansieres af Fællesskabet efter principperne i artikel 29 og 30 i forordning (EF) nr. 1260/1999.

I denne forbindelse:

— kan Fællesskabet højst medfinansiere 50 % af de samlede støtteberettigede udgifter og skal som generel regel medfinansiere mindst 25 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i områder, der ikke er omfattet af mål 1 og mål 2

— anvendes der for indtægtsskabende investeringer satserne i artikel 29, stk. 4, litra a), nr. ii) og iii), og litra b), nr. ii) og iii), i forordning (EF) nr. 1260/1999. Landbrugs- og skovbrugsbedrifter samt virksomheder, der forarbejder og afsætter landbrugs- og skovbrugsprodukter, anses i denne forbindelse som virksomheder i henhold til artikel 29, stk. 4, litra b), nr. iii)

— kan Fællesskabet som led i programmeringen for foranstaltninger i henhold til denne forordnings artikel 22-24 højst medfinansiere 75 % i områder under mål 1 og 50 % i de andre områder.

Ved udbetalinger i den forbindelse anvendes artikel 32, stk. 1, femte afsnit, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

3. Udbetaling af støtte fra EUGFL, Garantisektionen, kan ske i form af forskud til gennemførelse af programmer og i form af udbetalinger til dækning af påløbne udgifter.

KAPITEL V

OVERVÅGNING OG EVALUERING

Artikel 48

1. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der foregår en effektiv overvågning af, hvordan programmeringen af udviklingen af landdistrikterne gennemføres.

2. Overvågningen foregår efter aftalte procedurer.

KAPITEL VI

Overvågningen foregår ved hjælp af særlige fysiske og finansielle indikatorer, der er aftalt og fastlagt på forhånd.

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

Artikel 50

Medlemsstaterne forelægger årlige situationsrapporter for Kommissionen.

Nærmere bestemmelser for anvendelsen af dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 50, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

3. Der nedsættes overvågningsudvalg, hvis det er hensigtsmæssigt.

Disse bestemmelser kan navnlig vedrøre:

Artikel 49

1. Foranstaltninger, der indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne, evalueres ud fra principperne i artikel 40-43 i forordning (EF) nr. 1260/1999.

— udformning og forelæggelse af planer for udvikling af landdistrikterne (artikel 41-44)

— revidering af programmeringsdokumenter vedrørende udvikling af landdistrikterne

2. EUGFL, Garantisektionen, kan inden for rammerne af de finansielle midler, der er afsat til programmerne, deltage i finansieringen af evalueringer vedrørende udviklingen af landdistrikterne i medlemsstaterne. EUGFL, Garantisektionen, kan på Kommissionens initiativ også finansiere evalueringer på fællesskabsplan.

— udarbejdelse af finansieringsplaner, specielt for at sikre budgetdisciplin (artikel 46) og medfinansiering (artikel 47, stk. 2)

— overvågning og evaluering (artikel 48 og 49)

— sikring af sammenhængen mellem foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og støtteforanstaltninger i medfør af markedsordningerne (artikel 37).

AFSNIT IV

STATSSTØTTE

Artikel 51

traditionelle landbrugs- og skovbrugsområder eller flytning af avlsbygninger

1. Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, anvendes traktatens artikel 87, 88 og 89 på den støtte, medlemsstaterne yder til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne.

— investeringer med henblik på beskyttelse og forbedring af miljøet

— investeringer med henblik på forbedring af hygiejneneforholdene inden for husdyrbrug samt dyrevelfærd.

Traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendes dog ikke på finansielle tilskud fra medlemsstaterne til foranstaltninger, der i medfør af traktatens artikel 36 medfinansieres af Fællesskabet i henhold til denne forordning.

3. Der må kun ydes statsstøtte til landbrugere til udligning af naturbetingede ulemper i ugunstigt stillede områder, hvis støtten opfylder betingelserne i artikel 14 og 15.

2. Støtte til investeringer i landbrugsbedrifter, som overstiger de i artikel 7 nævnte procentsatser, er ikke tilladt.

4. Der må kun ydes statsstøtte til landbrugere, som forpligter sig til at drive miljøvenligt landbrug, hvis forpligtelserne opfylder betingelserne i artikel 22-24. Der kan ydes supplerende støtte ud over de maksimumsbeløb, der er fastsat i henhold til artikel 24, stk. 2, hvis det er berettiget ifølge samme artikels stk. 1. I begrundede undtagelsestilfælde kan mindstestørrelsen for sådanne forpligtelser fraviges i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1.

Undtaget fra dette forbud er støtte til:

— investeringer, der overvejende foretages i offentlighedens interesse, og som er knyttet til bevarelsen af

Artikel 52

Statsstøtte i medfør af traktatens artikel 36, der har til formål yderligere at bidrage til finansiering af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som medfi-

nansieres af Fællesskabet, meddeles af medlemsstaterne og godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med denne forordning som led i den i artikel 40 nævnte programmering. Traktatens artikel 88, stk. 3, første punktum, anvendes ikke på således meddelt støtte.

AFSNIT V

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 53

1. Viser det sig at være nødvendigt med særlige foranstaltninger for at lette overgangen fra det nuværende system til det system, der indføres ved denne forordning, vedtages disse foranstaltninger af Kommissionen efter proceduren i artikel 50, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

2. Sådanne foranstaltninger vedtages navnlig for at integrere eksisterende fællesskabsstøtteforanstaltninger, som Kommissionen har godkendt for en periode, der udløber efter den 1. januar 2000, eller for en ubegrænset periode, i den støtteordning for udvikling af landdistrikterne, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 54

1. Artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 af 26. juli 1971 om den fælles markedsordning for humle⁽¹⁾ affattes således:

»Artikel 17

1. Bestemmelserne om finansiering af den fælles landbrugspolitik finder anvendelse på markedet for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter fra tidspunktet for anvendelsen af den i denne forordning fastlagte ordning.

2. Den i artikel 8 nævnte støtte medfinansieres af Fællesskabet.

3. Medlemsstaterne udbetaler den i artikel 12 nævnte støtte til producenterne mellem den

16. oktober og den 31. december i det produktionsår, støtteansøgningen er indgivet for.

4. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 20 bestemmelser for anvendelsen af denne artikel.«

2. Artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽²⁾ affattes således:

»Artikel 6

1. Medlemsstaterne yder støtte til anerkendte producentorganisationer i de første fem år efter deres anerkendelse for at fremme oprettelsen og lette driften.

2. Støtten:

— udgør i første, andet, tredje, fjerde og femte år henholdsvis 5 %, 5 %, 4 %, 3 % og 2 % af værdien af den inden for producentorganisationen afsatte produktion

— må ikke overstige de faktiske udgifter til den pågældende organisations oprettelse og drift

— udbetales i årlige rater i højst syv år efter datoen for anerkendelsen.

Produktionens værdi beregnes årligt på grundlag af:

— den årlige faktisk afsatte mængde

⁽¹⁾ EFT L 175 af 4.8.1971, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1554/97 (EFT L 208 af 2.8.1997, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1637/98 (EFT L 210 af 28.7.1998, s. 28).

— de gennemsnitlige opnåede producentpriser.

3. Producentorganisationer, der er dannet af organisationer, som i vidt omfang allerede opfylder kravene i denne forordning, kan kun modtage den i denne artikel anførte støtte, såfremt de danner en sammenslutning med det formål bedre at kunne opfylde de i artikel 5 anførte målsætninger. I så fald ydes der dog kun støtte til omkostningerne i forbindelse med oprettelsen (udgifter til forberedelse og udarbejdelse af dens stiftende overenskomst og vedtægterne).

4. Støtte i henhold til denne artikel meddeles Kommissionen i en beretning, som medlemsstaterne sender denne ved slutningen af hvert regnskabsår.«

3. I Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾ foretages følgende ændringer:

a) Artikel 15, stk. 6, affattes således:

»6. For regioner i Fællesskabet, hvor producenterne kun er organiseret i ringe grad, kan medlemsstaterne på behørigt begrundet anmodning få adgang til at yde producentorganisationerne en national finansiel støtte, som ikke må overstige halvdelen af producenternes finansielle bidrag. Denne støtte skal lægges til driftsfonden.

For medlemsstater, i hvilke mindre end 15 % af frugt- og grøntsagsproduktionen afsættes gennem producentorganisationer, og hvor produktionen af frugt og grøntsager udgør mindst 15 % af den samlede landbrugsproduktion, kan den i første afsnit omhandlede støtte efter anmodning fra vedkommende medlemsstat refunderes delvis af Fællesskabet.«

b) Artikel 52 affattes således:

»Artikel 52

1. Udgifterne i forbindelse med udbetalingen af EF-tilbagekøbsgodtgørelsen og med fællesskabsfinansieringen af driftsfonden, af særforanstaltningerne efter artikel 17 og artikel 53, 54 og 55 samt af de kontrolforanstaltninger, som udføres af de

eksperter fra medlemsstaterne, der er stillet til rådighed for Kommissionen i henhold til artikel 40, stk. 1, betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne efter artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1257/1999^(*).

2. Udgifterne i forbindelse med støtte, som ydes af medlemsstaterne i henhold til artikel 14 og artikel 15, stk. 6, andet afsnit, betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne efter artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 1257/1999. De skal være berettiget til medfinansiering af Fællesskabet.

3. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 46 gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikels stk. 2.

4. Bestemmelserne i afsnit VI anvendes, uden at dette berører anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF^(**).

(*) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

(**) EFT L 388 af 30.12.1989, s. 17. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3235/94 (EFT L 338 af 28.12.1994, s. 16).«

Artikel 55

1. Følgende forordninger ophæves:

— forordning (EØF) nr. 4256/88

— forordning (EF) nr. 950/97, (EF) nr. 951/97, (EF) nr. 952/97 og (EØF) nr. 867/90

— forordning (EØF) nr. 2078/92, (EØF) nr. 2079/92 og (EØF) nr. 2080/92

— forordning (EØF) nr. 1610/89.

2. Følgende bestemmelser ophæves:

— artikel 21 i forordning (EØF) nr. 3763/91⁽²⁾

— artikel 32 i forordning (EØF) nr. 1600/92⁽³⁾

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 857/1999 (EFT L 108 af 27.4.1999, s. 7).

⁽²⁾ EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 1.

- artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1601/92 ⁽¹⁾
- artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2019/93 ⁽²⁾.

artikel 21, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 950/97, forbliver i kraft, medmindre de ændres yderligere i forbindelse med et program.

3. Forordninger og bestemmelser, der er ophævet ifølge stk. 1 og 2, anvendes fortsat for foranstaltninger, som er blevet godkendt af Kommissionen i henhold til samme forordninger inden den 1. januar 2000.

4. De direktiver, som Rådet og Kommissionen har udstedt, og som indeholder lister over ugunstigt stillede områder eller ændringer af sådanne lister, jf.

Artikel 56

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes i forbindelse med fællesskabsstøtte fra den 1. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

På Rådets vegne

K.-H. FUNKE

Formand

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 184 af 27.7.1993, s. 1.

BILAG

OVERSIGT OVER STØTTEBELØB

Artikel	Formål	EUR	
8, stk. 2	Etableringsstøtte	25 000	
12, stk. 1	Førtidspensionering	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	pr. overdrager og år i alt pr. overdrager pr. arbejdstager og år i alt pr. arbejdstager
15, stk. 3	Laveste udligningsgodtgørelse Højeste udligningsgodtgørelse	25 (**) 200	pr. hektar landbrugsjord pr. hektar landbrugsjord
16	Højeste godtgørelse	200	pr. hektar
24, stk. 2	Enårige afgrøder Flerårige specialafgrøder Anden jordudnyttelse	600 900 450	pr. hektar pr. hektar pr. hektar
31, stk. 4	Højeste årlige præmie til dækning af indtægtstab ved skovrejsning — til landbrugere eller sammenlutninger heraf — til andre privatretlige juridiske personer	725 185	pr. hektar pr. hektar
32, stk. 2	Minimumsgodtgørelse Maksimumsgodtgørelse	40 120	pr. hektar pr. hektar

(*) Med forbehold af samlede maksimumsbeløb pr. overdrager kan de maksimale årlige udbetalinger forhøjes op til det dobbelte under hensyn til den økonomiske struktur for bedrifterne i visse områder og til målsætningen med at fremskynde tilpasningen af landbrugsstrukturerne.

(**) Dette beløb kan nedsættes for at tage hensyn til den særlige geografiske beliggenhed eller økonomiske struktur for bedrifter i visse områder og for at undgå overkompensation i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, andet led.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1258/1999

af 17. maj 1999

om finansiering af den fælles landbrugspolitik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet oprettede ved forordning nr. 25 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽⁵⁾ Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), i det følgende benævnt »fonden«, som udgør en del af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget; i nævnte forordning opstilledes principperne for finansieringen af den fælles landbrugspolitik;

(2) efter etableringen af enhedsmarkedet består der ensartede prissystemer og en fælles landbrugspolitik, og Fællesskabet skal derfor bære de finansielle følger heraf; efter dette princip, som er indeholdt i artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 25, skal restitutioner ved udførsel til tredjelande, interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, specifikke veterinærforanstaltninger som fastlagt i Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet⁽⁶⁾ og foranstaltninger til udbredelse af

oplysninger om den fælles landbrugspolitik og visse evalueringsaktioner finansieres af fondens Garantisektion med henblik på en virkeliggørelse af de i traktatens artikel 33, stk. 1, anførte mål;

(3) fondens Udviklingssektion skal finansiere udgifterne til visse foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i regioner, der har et udviklingsefterslæb, samt fællesskabsinitiativet til udvikling af landdistrikterne;

(4) Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af fonden, og der foregår et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i komitéen for fonden;

(5) ansvaret for kontrollen med udgifterne under EUGFL, Garantisektionen, påhviler først og fremmest medlemsstaterne, der udpeger bestemte kontorer og organer til at betale udgifterne; medlemsstaterne er ansvarlige for en fuldstændig og effektiv kontrol; Kommissionen, der er ansvarlig for EF-budgettets gennemførelse, skal efterprøve de forhold, hvorunder udbetalingerne og kontrollen er gennemført; Kommissionen må kun finansiere udgifter, når der foreligger den fornødne garanti for, at fællesskabsbestemmelserne er overholdt; inden for et decentraliseret system for forvaltning af EF-udgifter er det væsentligt, at Kommissionen som den institution, der er ansvarlig for finansieringen, får adgang til og mulighed for at foretage enhver form for efterprøvning af forvaltningen af udgifterne, som den anser for nødvendig, og at der er effektiv og fuldstændig åbenhed og gensidig bistand mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

(6) ved regnskabsafslutningen er Kommissionen kun i stand til inden for en rimelig frist at bestemme de samlede udgifter, der kan afholdes over Garantisektionens almindelige regnskab, hvis den har tilstrækkelig sikkerhed for, at den nationale kontrol er tilstrækkelig og gennemsigtig, og at de udbetalende organer har efterprøvet, om de betalingsansøgninger, de behandler, er lovlige og korrekte; det bør derfor fastsættes, at medlemsstaterne godkender de udbetalende organer; for at sikre ensartethed med hensyn til de normer, der kræves for godkendelse i medlemsstaterne, udarbejder Kommissionen retningslinjer for de kriterier, der skal anvendes; i denne forbindelse bør

(1) EFT C 170 af 4.6.1998, s. 83.

(2) Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

(3) EFT C 407 af 28.12.1998, s. 222.

(4) EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

(5) EFT 30 af 20.4.1962, s. 991/62. Forordningen er senest ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 728/70 (EFT L 94 af 28.4.1970, s. 9).

(6) EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Beslutningen er senest ændret ved Rådets beslutning 94/370/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 31).

- der kun finansieres udgifter, der er afholdt af udbetalende organer, som medlemsstaterne har godkendt; med henblik på den nationale kontrols gennemsigtighed, bl.a. med hensyn til procedurerne for betalingsanvisning, udgifternes fastsættelse og betaling, kan det eventuelt være nødvendigt at begrænse antallet af de kontorer og organer, som disse ansvarsområder uddelegeres til, dog under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters forfatningsmæssige regler;
- (7) den decentrale forvaltning af EF-midlerne, navnlig efter reformen af den fælles landbrugspolitik, medfører, at der skal udpeges adskillige udbetalende organer; som følge heraf skal der, når en medlemsstat godkender mere end ét udbetalende organ, etableres et forbindelsesorgan, der skal fremme en ensartet forvaltning af midlerne, sikre forbindelsen mellem Kommissionen og de forskellige godkendte udbetalende organer og sørge for, at de af Kommissionen ønskede oplysninger vedrørende flere udbetalende organers transaktioner hurtigt stilles til rådighed;
- (8) de finansielle midler skal tilvejebringes af medlemsstaterne alt efter deres udbetalingsorganers behov, og Kommissionen udbetaler forskud på konteringen af de udgifter, der afholdes af udbetalingsorganerne; i forbindelse med foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne bør der åbnes mulighed for udbetaling af egentlige forskud på udgifterne til programmets gennemførelse; det vil være hensigtsmæssigt at behandle sådanne forskudsbetalinger efter de finansielle ordninger, der gælder for forskud på konteringen af udgifter, der afholdes i en bestemt referenceperiode;
- (9) der bør træffes to former for beslutninger, den ene om aflæggelse og afslutning af regnskaberne for Garantisektionen og den anden om de følger, herunder finansielle korrektioner, der skal drages af resultaterne af undersøgelsen af, om udgifterne er i overensstemmelse med Fællesskabets retsforskrifter;
- (10) undersøgelserne af, om udgifterne er i overensstemmelse med retsforskrifterne, og de beslutninger, der på grundlag heraf træffes om regnskabsafslutningen, er ikke knyttet til gennemførelsen af budgettet i et bestemt regnskabsår; det er nødvendigt at fastsætte en maksimumsperiode, i hvilken der kan drages konsekvenser af resultaterne af undersøgelserne af, om udgifterne er i overensstemmelse med retsforskrifterne; en sådan maksimumsperiode kan dog ikke anvendes for foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne som følge af disses flerårige karakter;
- (11) der skal træffes foranstaltninger for at forhindre og forfølge alle uregelmæssigheder og for at opnå tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt uretmæssigt på grund af sådanne uregelmæssigheder eller forsømmelser; det skal fastsættes, hvem der bærer det finansielle ansvar for sådanne uregelmæssigheder eller forsømmelser;
- (12) Fællesskabets udgifter skal kontrolleres nøje; til supplerung af den af medlemsstaterne på eget initiativ gennemførte kontrol, der som hidtil er af den væsentligste betydning, bør det bestemmes, at Kommissionens ansatte skal foretage undersøgelser, og at Kommissionen skal kunne kræve medlemsstaternes bistand;
- (13) der bør i videst muligt omfang drages nytte af edb ved udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen; når Kommissionen foretager sin efterprøvning, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og på edb;
- (14) omfanget af Fællesskabets finansiering kræver, at Europa-Parlamentet og Rådet holdes regelmæssigt underrettet gennem finansberetninger herom;
- (15) med henblik på at forenkle den økonomiske forvaltning er det hensigtsmæssigt at tilnærme fondens finansieringsperiode til regnskabsåret, som omhandlet i traktatens artikel 272, stk. 1; dette vil kræve et klart billede af de midler, der er disponible ved udgangen af det pågældende regnskabsår; det bør derfor fastsættes, at Kommissionen skal kunne tilpasse fondens finansieringsperiode, hvis der stadig er tilstrækkelige disponible budgetmidler;
- (16) Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer; af klarhedshensyn og for at opnå en rationalisering bør der i forbindelse med nye ændringer af nævnte forordning foretages en nyaffattelse af alle bestemmelserne —

⁽¹⁾ EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/96 (EFT L 125 af 8.6.1996, s. 1).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget — i det følgende benævnt »fonden« — udgør en del af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Den omfatter to sektioner:

— Garantisektionen.

— Udviklingssektionen

2. Garantisektionen finansierer:

- a) restitutioner ved udførsel til tredjelande
- b) interventioner til regulering af landbrugsmarkederne
- c) foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne uden for mål 1-programmer, undtagen fællesskabsinitiativet til udvikling af landdistrikterne
- d) Fællesskabets finansielle støtte til specifikke veterinærforanstaltninger, kontrolforanstaltninger på veterinærområdet og programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme (veterinærforanstaltninger) samt til plantesundhedsforanstaltninger
- e) foranstaltninger til udbredelse af oplysninger om den fælles landbrugspolitik og visse evalueringssktioner for foranstaltninger, der er finansieret af fondens Garantisektion.

3. Udviklingssektionen finansierer foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som ikke er omfattet af stk. 2, litra c).

4. Udgifter til administration og personale, der afholdes af medlemsstaterne og af modtagerne af støtte fra fonden, bæres ikke af fonden.

Artikel 2

1. Restitutioner ved udførsel til tredjelande, som efter Fællesskabets regler ydes inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra a).

2. Interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, som efter Fællesskabets regler foretages inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra b).

3. Om fornødent fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal nærmere regler for finansieringen af de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 3

1. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne uden for mål 1-programmer, som foretages efter Fællesskabets regler, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra c).

2. Veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger, som foretages efter Fællesskabets regler, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra e).

3. Oplysningsforanstaltninger og evalueringssktioner, som foretages efter Fællesskabets regler, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra e).

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 4

1. Hver medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om

- a) hvilke kontorer og organer der er godkendt til at betale de i artikel 2 og 3 omhandlede udgifter, i det følgende benævnt »betalingsorganer«
- b) hvis mere end ét betalingsorgan godkendes, da hvilket kontor eller organ den overdrager ansvaret for dels at indsamle og sende oplysningerne til Kommissionen, dels at fremme en harmoniseret anvendelse af fællesskabsreglerne, i det følgende benævnt »forbindelsesorganet«.

2. Betalingsorganer er kontorer og organer i medlemsstaterne, der med hensyn til de betalinger, der skal

foretages inden for deres respektive områder, yder tilstrækkelig garanti for

- a) at det kontrolleres, at ansøgningerne er berettigede og i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, inden de pågældende udgifter anvises til betaling
- b) at betalingerne bogføres korrekt og fuldstændigt, og
- c) at de nødvendige dokumenter indgives i rette tid og i den form, der er fastsat i fællesskabsreglerne.

3. Relevant dokumentation om grundlaget for de foretagne udbetalinger og om gennemførelsen af den foreskrevne administrative og fysiske kontrol skal være til rådighed hos betalingsorganerne. Hvis den relevante dokumentation opbevares hos det organ, der har beføjelse til at tillade udgifternes afholdelse, skal dette tilsende betalingsorganet rapporter om antallet af foretagne undersøgelser, disses indhold og de foranstaltninger, der er truffet på grundlag heraf.

4. Kun udgifter, der er afholdt af godkendte betalingsorganer, kan finansieres af Fællesskabet.

5. Hver medlemsstat begrænser under hensyn til sine forfatningsmæssige bestemmelser og sin institutionelle opbygning antallet af de godkendte betalingsorganer til det mindste antal, hvormed det kan sikres, at de i artikel 2 og 3 omhandlede udgifter afholdes på tilfredsstillende administrative og regnskabsmæssige betingelser.

6. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen nedenstående oplysninger om betalingsorganerne:

- a) deres navn og vedtægter
- b) de betingelser med hensyn til administration, regnskabsføring og intern kontrol, hvorunder betalinger i forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabets regler for den fælles landbrugspolitik foretages
- c) godkendelsesdokumentet.

Kommissionen underrettes omgående om enhver ændring, hvad angår disse oplysninger.

7. Opfylder et godkendt betalingsorgan ikke eller ikke længere en eller flere af godkendelsesbetingelserne, tilbagekaldes godkendelsen, medmindre beta-

lingsorganet foretager de fornødne tilpasninger inden for en frist, der fastsættes under hensyntagen til problemets alvor. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen herom.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 5

1. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 2 og 3 nævnte udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af forskud på konteringen af de udgifter, der er afholdt i en referencerperiode.

Forskudsbetalinger til gennemførelse af et program for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne som nævnt i artikel 3, stk. 1, kan godkendes af Kommissionen i forbindelse med godkendelsen af det pågældende program og anses som udgifter afholdt den første dag i måneden efter beslutningen om godkendelse.

2. Indtil udbetalingen af forskuddene på konteringen af afholdte udgifter finder sted, stiller medlemsstaterne de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter til rådighed, alt efter de godkendte betalingsorganers behov.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sender med regelmæssige mellemrum Kommissionen nedenstående oplysninger vedrørende de godkendte betalingsorganer og forbindelsesorganer for så vidt angår de af Garantisektionen finansierede foranstaltninger:

- a) udgiftsanmeldelser og overslag over de finansielle behov
- b) årsregnskaber med de for deres afslutning nødvendige oplysninger samt en attest om, at de fremsendte regnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder navnlig bestemmelserne vedrørende den attesting af regnskaberne, der er omhandlet i stk. 1, litra b), vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 7

1. Efter høring af Fondskomiteén vedtager Kommissionen de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede beslutninger.

2. Kommissionen træffer beslutning om de månedlige forskud på konteringen af de udgifter, som de godkendte betalingsorganer har afholdt.

Udgifterne i oktober henhører under oktober, hvis de er afholdt mellem den 1. og den 15. oktober, og under november, hvis de er afholdt mellem den 16. og den 31. oktober.

Forskuddene udbetales til medlemsstaten senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvor udgifterne er afholdt.

Der kan udbetales supplerende forskud, og Fondskomiteén skal i så fald underrettes herom ved den følgende høring.

3. Kommissionen afslutter inden den 30. april i året efter det pågældende regnskabsår betalingsorganernes regnskaber på grundlag af de oplysninger, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b).

I beslutningen om regnskabsafslutning tages der hensyn til, om de indsendte regnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige. Beslutningen foregriber ikke vedtagelsen af en senere beslutning efter stk. 4.

4. Kommissionen træffer beslutning om, hvilke udgifter der skal udelukkes fra den i artikel 2 og 3 omhandlede fællesskabsfinansiering, hvis den konstaterer, at udgifter ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.

Forud for enhver beslutning om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen er nået frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der inden for en frist på fire måneder indledes en forligsprocedure; der udarbejdes en rapport om resultaterne af denne procedure, som meddeles Kommissionen og gennemgås af denne, inden der træffes afgørelse om afvisning af finansiering.

Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, især på baggrund af det regelstridige forholds omfang.

Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt til den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet.

En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre:

a) udgifter som omhandlet i artikel 2, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning

b) udgifter til en foranstaltning eller aktion som omhandlet i artikel 3, med hensyn til hvilken der er foretaget endelig udbetaling mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning.

Femte afsnit finder dog ikke anvendelse på de finansielle konsekvenser, der skal drages

a) af uregelmæssigheder som omhandlet i artikel 8, stk. 2

b) på grund af statsstøtte eller overtrædelser, som de i traktatens artikel 88 og 226 omhandlede procedurer er indledt for.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13. Bestemmelserne skal bl.a. vedrøre behandlingen af forskudsbetalinger som omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, jf. stk. 2, 3 og 4, samt procedurerne for de i nævnte stykker omhandlede beslutninger.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med de nationale administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser de fornødne foranstaltninger for

a) at sikre sig, at de af fonden finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført på behørig måde

b) at forhindre og forfølge uregelmæssigheder

c) at geninddrive beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet med henblik herpå, navnlig om forløbet af sager vedrørende administrativ eller retslig forfølgning.

2. Tilbagebetales de nævnte beløb ikke fuldt ud, bærer Fællesskabet de finansielle følger af uregelmæssighederne eller forsømmelserne; dette gælder dog ikke for uregelmæssigheder eller forsømmelser, som medlemsstaternes myndigheder eller organer kan gøres ansvarlige for.

De tilbagebetalte beløb indbetales til de godkendte betalingsorganer, der trækker beløbene fra de udgifter, som finansieres af fonden. Renter af tilbagebetalte eller for sent indbetalte beløb indbetales til fonden.

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige for fondens funktion, til rådighed for Kommissionen og træffer alle foranstaltninger, der er egnede til at lette eventuelle kontrolforanstaltninger, herunder undersøgelser på stedet, som Kommissionen skønner det formålstjenligt at gennemføre som led i forvaltningen af fællesskabsfinansieringen.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de har udstedt med henblik på anvendelsen af Fællesskabets retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik, for så vidt disse retsakter har finansielle virkninger for fonden.

2. Med forbehold af de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne har gennemført i henhold til nationale love og bestemmelser, og med forbehold af traktatens artikel 248 og enhver kontrol, der er gennemført på grundlag af traktatens artikel 279, litra c), skal de tjenestemænd, der af Kommissionen er bemyndiget til at foretage kontrol på stedet, have adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører de af fonden finansierede udgifter, herunder oplysninger, der er registreret eller opbevares på edb.

De kan især undersøge

a) om den administrative praksis er i overensstemmelse med Fællesskabets regler

b) om de nødvendige bilag er til stede og stemmer overens med de af fonden finansierede foranstaltninger

c) hvorledes de af fonden finansierede foranstaltninger gennemføres og kontrolleres.

Kommissionen underretter rettidigt før undersøgelsen den medlemsstat, der berøres af undersøgelsen, eller på hvis område den finder sted. Funktionærer fra den pågældende medlemsstat kan deltage i revisionen.

På anmodning af Kommissionen og med den pågældende medlemsstats indforståelse gennemfører denne medlemsstats kompetente myndigheder revisioner eller undersøgelser med hensyn til foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning. Kommissionens ansatte kan også deltage i disse revisioner eller undersøgelser.

For at gøre undersøgelserne mere effektive kan Kommissionen med de pågældende medlemsstaters indforståelse lade disse medlemsstaters administrative myndigheder deltage i bestemte revisioner eller undersøgelser.

3. Om fornødent fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 10

Hvert år inden den 1. juli aflægger Kommissionen for Europa-Parlamentet og Rådet en finansberetning om fondens administration i det forløbne regnskabsår og især beretning om udviklingen i omfanget og arten af fondens udgifter samt om betingelserne for gennemførelsen af fællesskabsfinansieringen.

Artikel 11

Komitéen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget — herefter benævnt »Fondskomitéen« — bistår i overensstemmelse med artikel 12-15 Kommissionen med administrationen af fonden.

Artikel 12

Fondskomitéen sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne og for Kommissionen. Hver medlems-

stat er repræsenteret i Fondskomiteén ved højst fem embedsmænd.

Formanden for Fondskomiteén er en repræsentant for Kommissionen.

Artikel 13

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden sagen for Fondskomiteén enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komiteén et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteén afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 205, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komiteén tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks kan finde anvendelse.

b) Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med Fondskomiteéns udtalelse, meddeles de straks Rådet af Kommissionen; i dette tilfælde:

— kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i indtil én måned efter meddelelsen

— kan Rådet inden for den i første led nævnte frist med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse.

Artikel 14

1. Fondskomiteén hører:

a) i alle tilfælde, hvor høring af komiteén er foreskrevet

b) angående den skønmæssige fastsættelse af de fondsmidler, som kræves optaget i Kommissionens budgetoverslag for det kommende budgetår og i givet fald i overslag vedrørende tillægsbudgetter

c) om udkast til de beretninger om fonden, der skal forelægges Rådet.

2. Fondskomiteén kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Fondskomiteén underrettes regelmæssigt om fondens virksomhed.

Artikel 15

Fondskomiteéns møder indkaldes af formanden.

Fondskomiteéns sekretariatsfunktioner varetages af Kommissionen.

Fondskomiteén fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 16

1. Forordning (EØF) nr. 729/70 ophæves.

2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i henhold til den i bilaget anførte sammenligningstabel.

Artikel 17

Artikel 15, stk. 3, og artikel 40 i Rådets beslutning 90/424/EØF udgår.

Artikel 18

De foranstaltninger, der er fornødne for at lette overgangen fra ordningen ifølge forordning (EØF) nr. 729/70 til ordningen ifølge nærværende forordning, vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 19

Kommissionen kan lade første punktum i artikel 7, stk. 2, andet afsnit, udgå i overensstemmelse med proceduren i artikel 13, hvis de budgetmidler, der er bevil-

get til fondens Garantisektion, og som er til rådighed ved udgangen af et givet regnskabsår, gør det muligt for fonden at finansiere yderligere udgifter i forbindelse med dette bortfald for det pågældende regnskabsår. Hvis Kommissionen bruger denne beføjelse, kan den i overensstemmelse med samme procedure udsætte startdatoen for betaling af disse foranstaltninger, der begynder mellem den 16. til og med den 31. oktober, indtil den 1. november.

Artikel 20

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for udgifter, der afholdes fra den 1. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

På Rådets vegne

K.-H. FUNKE

Formand

BILAG

KORREKTIONSTABEL

Forordning (EØF) nr. 729/70	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, litra a) og b)	Artikel 1, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 4
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 3, stk. 1	Artikel 2, stk. 3
Artikel 3, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 3, stk. 3	—
Artikel 4, stk. 1, litra a), første afsnit	Artikel 4, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 1, litra a), andet afsnit	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 1, litra a), tredje afsnit	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4, stk. 1, litra b), første afsnit	Artikel 4, stk. 1, litra b)
Artikel 4, stk. 1, litra b), andet afsnit	Artikel 4, stk. 4
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 5
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 6
Artikel 4, stk. 4	Artikel 4, stk. 7
Artikel 4, stk. 5, første punktum	Artikel 5, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 5, andet punktum	Artikel 5, stk. 2
Artikel 4, stk. 6	Artikel 4, stk. 8, og artikel 5, stk. 3
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 2, litra a)	Artikel 7, stk. 2
Artikel 5, stk. 2, litra b)	Artikel 7, stk. 3
Artikel 5, stk. 2, litra c)	Artikel 7, stk. 4
Artikel 5a	—
Artikel 6	—
Artikel 6a	—
Artikel 6b	—
Artikel 6c	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11

Forordning (EØF) nr. 729/70	Nærværende forordning
Artikel 12, stk. 1	Artikel 12
Artikel 12, stk. 2	—
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	—

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1259/1999

af 17. maj 1999

om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør fastlægges nogle fælles betingelser for direkte betalinger inden for den fælles landbrugspolitik forskellige indkomststøtteordninger;
- (2) betalingerne inden for Fællesskabets støtteordninger bør af de kompetente nationale myndigheder foretages fuldstændigt til modtagerne, jf. dog de nedsættelser, der udtrykkeligt er omhandlet i denne forordning;
- (3) for at få miljøet bedre integreret i de fælles markedsordninger bør medlemsstaterne anvende passende miljøforanstaltninger for landbrugsjord og

landbrugsproduktion, der er omfattet af direkte betalinger; medlemsstaterne bør træffe beslutning om følgerne af manglende overholdelse af miljøkrav, og de bør have mulighed for at nedsætte eller endog annullere støtten i medfør af støtteordningerne, når miljøkravene ikke overholdes; medlemsstaterne bør træffe sådanne foranstaltninger, uanset at der også er mulighed for at yde støtte til gengæld for frivillige forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug;

- (4) for at stabilisere beskæftigelsessituationen i landbruget og tage hensyn til bedrifternes generelle velstand og fællesskabsstøtten til disse bedrifter og således bidrage til en rimelig levestandard for landbrugsbefolkningen, herunder alle, der er beskæftiget ved landbruget, bør medlemsstaterne bemyndiges til at nedsætte de direkte betalinger til landbrugerne, såfremt den arbejdsstyrke, der anvendes på deres bedrifter, når ned under en bestemt grænse, og/eller bedrifternes generelle velstand og/eller de samlede betalinger når over en grænse, som medlemsstaterne fastsætter; for specielt at bevare landbrugsproduktiviteten bør sådanne nedsættelser imidlertid ikke overstige 20 % af de samlede betalinger;
- (5) de nærmere bestemmelser om nedsættelser af betalinger bør fastsættes af medlemsstaterne ud fra objektive kriterier; medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende de beløb, der frigøres som følge af nedsættelse af betalingerne, til visse yderligere foranstaltninger inden for rammerne af støtten til udvikling af landdistrikterne omhandlet i forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger⁽⁶⁾;
- (6) de fælles støtteordninger skal tilpasses markedsudviklingen, om nødvendigt inden for korte frister; modtagerne kan derfor ikke regne med, at betingelserne for støtte forbliver uændrede, og de må være forberedt på, at ordningerne eventuelt tages op til revision på baggrund af markedsudviklingen;

⁽¹⁾ EFT C 170 af 4.6.1998, s. 93.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 407 af 28.12.1998, s. 208.

⁽⁴⁾ EFT C 93 af 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ Se side 80 i denne Tidende.

- (7) støtteordningerne inden for den fælles landbrugs-politik omfatter direkte indkomststøtte især med henblik på at sikre en rimelig levestandard for landbrugsbefolkningen; dette mål hænger nært sammen med bevarelsen af landdistrikter; for at undgå urigtige tildelinger af fællesskabsmidler bør der ikke udbetales støtte til landbrugere, for hvem det er fastslået, at de kunstigt har skabt de nødvendige betingelser for sådanne betalinger for at opnå en fordel, der strider mod støtteordningernes mål;
- (8) som følge af de betydelige virkninger, som støtten i form af direkte betalinger har for budgettet, og for bedre at vurdere effekten bør der foretages en passende evaluering af fællesskabsordningerne —
- finder hensigtsmæssige i betragtning af situationen med hensyn til den anvendte landbrugsjord eller den pågældende produktion, og som afspejler de potentielle miljøvirkninger. Disse foranstaltninger kan omfatte:
- støtte til gengæld for forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug
 - generelle obligatoriske miljøkrav
 - særlige miljøkrav, der udgør en betingelse for direkte betalinger.

2. Medlemsstaterne træffer beslutning om, hvilke sanktioner der er passende og står i rimeligt forhold til omfanget af de økologiske følger af manglende overholdelse af de miljøkrav, der er nævnt i stk. 1. De kan fastsætte bestemmelser om nedsættelse eller eventuelt annullering af støtten i medfør af de pågældende støtteordninger, hvis sådanne særlige miljøkrav ikke overholdes.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder for betalinger, der ydes direkte til landbrugere inden for støtteordninger under den fælles landbrugspolitik, der helt eller delvis finansieres af EUGFL, Garantisektionen, bortset fra de støtteordninger, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1257/1999.

Disse støtteordninger fremgår af listen i bilaget.

Artikel 2

Fuldstændig betaling

Betalingerne inden for støtteordningerne foretages fuldstændigt til modtagerne.

Artikel 3

Miljøbeskyttelseskrav

1. For så vidt angår landbrugsvirksomhed, der falder inden for denne forordnings anvendelsesområde, træffer medlemsstaterne de miljøforanstaltninger, de

Artikel 4

Graduering

1. Medlemsstaterne kan træffe beslutning om at nedsætte de betalinger, der uden dette stykke ville blive ydet til landbrugere for et givet kalenderår, såfremt

- den arbejdsstyrke, der anvendes på deres bedrifter i det pågældende kalenderår, udtrykt i årsarbejdssenheder når ned under en grænse, som fastsættes af medlemsstaterne, og/eller
- bedrifternes velstand som helhed i det pågældende kalenderår udtrykt i form af standarddækningsbidrag svarende til gennemsnitssituationen i en given region eller et mindre geografisk område når op over en grænse, som fastsættes af medlemsstaterne, og/eller
- de samlede betalinger, der ydes efter støtteordningerne, for et kalenderår overstiger en grænse, som fastsættes af medlemsstaterne.

Ved »årsarbejdssenhed« forstås den nationale eller regionale gennemsnitlige årlige arbejdstid for voksne fuldtidsbeskæftigede landbrugsmedhjælpere beskæftiget i et helt kalenderår.

Ved »standarddækningsbidrag« forstås forskellen mellem standardproduktionsværdien og standardbeløbet for visse særlige omkostninger.

2. Nedsættelsen af støtten til en landbruger for et givet kalenderår som følge af anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan ikke overstige 20 % af de samlede betalinger, der uden stk. 1 ville blive ydet landbrugeren for det pågældende kalenderår.

Artikel 5

Fælles bestemmelse

1. Medlemsstaterne anvender de i artikel 3 og 4 omhandlede foranstaltninger på en måde, der sikrer, at landbrugerne behandles lige, og at markeds- og konkurrencefordrejninger undgås.

2. Differencen mellem de beløb, der uden artikel 3 og 4 ville blive betalt til landbrugerne i en medlemsstat for et kalenderår, og de beløb, der beregnes efter anvendelse af disse artikler, stilles til rådighed for den pågældende medlemsstat inden for tidsfrister, der fastsættes efter proceduren i artikel 11, som yderligere fællesskabsstøtte til foranstaltninger i henhold til artikel 10-12 (førtidspensionering), 13-21 (ugunstigt stillede områder og områder med miljørestriktioner), 22-24 (miljøvenligt landbrug) og 31 (skovrejsning) i forordning (EF) nr. 1257/1999.

Artikel 6

Revision

Støtteordningerne kan til enhver tid tages op til revision på baggrund af markedsudviklingen.

Artikel 7

Begrænsning af betalingerne

Uanset eventuelle særlige bestemmelser i de enkelte støtteordninger kan der ikke foretages betalinger til modtagere, om hvem det er påvist, at de kunstigt har skabt de nødvendige betingelser for at få adgang til sådanne betalinger med det formål at opnå en fordel, der er i modstrid med den pågældende støtteordnings mål.

Artikel 8

Evaluering

For at måle effektiviteten af betalingerne under støtteordningerne underkastes de en evaluering for at vur-

dere deres virkning i forhold til målene og analysere deres virkninger på de relevante markeder.

Artikel 9

Underretning af Kommissionen

Medlemsstaterne sender Kommissionen en detaljeret underretning om de foranstaltninger, de træffer med henblik på gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 10

Definitioner

I denne forordning

- a) forstås ved »landbruger« den enkelte landbrugsproducent, det være sig en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer — uanset hvilken retlig status sammenslutningen og dens medlemmer har i henhold til national ret — hvis bedrift befinder sig på Fællesskabets område
- b) forstås ved »bedrift« alle de produktionsenheder, som landbrugeren driver, og som befinder sig på en medlemsstats område
- c) omfatter »betalinger, der skal ydes for et kalenderår«, betalinger, der skal ydes for andre perioder, der begynder i det pågældende kalenderår.

Artikel 11

Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen vedtager i overensstemmelse med proceduren i artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽¹⁾, proceduren i artikel 43 i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽²⁾ eller, i givet fald, de tilsvarende artikler i de andre forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter:

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ Se side 21 i denne Tidende.

- i givet fald gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, herunder især de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå omgåelse af artikel 3 og 4, samt foranstaltningerne vedrørende artikel 7, og
- de ændringer i bilaget, der måtte blive nødvendige, idet der tages hensyn til kriterierne i artikel 1.

*Artikel 12***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*

Den anvendes fra den 1. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

På Rådets vegne

K.-H. FUNKE

Formand

BILAG

LISTE OVER STØTTEORDNINGER, DER OPFYLDER KRITERIERNE I ARTIKEL 1

Sektor	Retsgrundlag	Bemærkninger
Markafgrøder	Artikel 2 og 5 Forordning (EF) nr. 1251/1999	Arealbetalinger, herunder udtagningsstøtte (inkl. supplement og særstøtte for hård hvede)
Kartoffelstivelse	Artikel 8, stk. 2 Forordning (EØF) nr. 1766/92	Godtgørelse
Korn	Artikel 3 Forordning (EØF) nr. 3653/90 (sammenholdt med forordning (EØF) nr. 738/93)	Overgangsforanstaltninger for den fælles markedsordning for korn i Portugal
Olivenolie	Artikel 5, stk. 1 Forordning nr. 136/66/EØF	Produktionsstøtte
Bælgsæd	Artikel 1 Forordning (EF) nr. 1577/96	Arealstøtte
Hør	Artikel 4 Forordning (EØF) nr. 1308/70	Arealstøtte (den del, der betales til landbrugerne)
Hamp	Artikel 4 Forordning (EØF) nr. 1308/70	Arealstøtte
Silkeorme	Artikel 2 Forordning (EØF) nr. 845/72	Støtte til fremme af avl
Bananer	Artikel 12 Forordning (EØF) nr. 404/93	Produktionsstøtte
Tørrede druer	Artikel 7, stk. 1 Forordning (EF) nr. 2201/96	Arealstøtte
Tobak	Artikel 3 Forordning (EØF) nr. 2075/92	Produktionsstøtte
Frø	Artikel 3 Forordning (EØF) nr. 2358/71	Produktionsstøtte
Humle	Artikel 12 Forordning (EØF) nr. 1696/71	Arealstøtte
Ris	Forordning (EF) nr. 1098/98	Kun betalinger for midlertidigt ophør
Ris	Artikel 6 Forordning (EF) nr. 3072/95	Arealstøtte
Okse- og kalvekød	Artikel 4, 5, 6, 10, 11 og 13 Forordning (EF) nr. 1254/1999	Særlig præmie, sæsonpræmie, ammekopræmie (herunder for kvier og den supplerende nationale ammekopræmie, når denne medfinansieres), slagtepræmie, ekstensiveringsstøtte, supplerende betalinger
Mælk og mejeriprodukter	Artikel 16 og 17 Forordning (EF) nr. 1256/1999	Malkekopræmie og supplerende betalinger
Får og geder	Artikel 5 Forordning (EF) nr. 2467/98	Moderfårs- og hungedspræmie samt supplement til ugunstigt stillede områder
Agromonetære spørgsmål	Artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 2799/98 Artikel 2 og 3 i forordning (EF) nr. 2800/98	Betalinger til producenter (herunder producenter under overgangsforordningen)

Sektor	Retsgrundlag	Bemærkninger
Poseidom	Artikel 5, artikel 13, stk. 1, og artikel 17 Forordning (EØF) nr. 3763/91	Sektorer: oksekød; udvikling af frugt, grøntsager, planter og blomster; sukker
Poseima	Artikel 11, 14, 24, 16, 27, 17, artikel 25, stk. 1, artikel 22, 29 og 30 Forordning (EØF) nr. 1600/92	Sektorer: udvikling af frugt, grøntsager, planter og blomster; oksekød og mælk; kartofler og endivie; sukker; vin; ananas
Poseican	Artikel 10, 13, 15, 19, 20, 24 Forordning (EØF) nr. 1601/92	Sektorer: oksekød; udvikling af frugt, grøntsager, planter og blomster; får og geder; vin; kartofler; honning
Øerne i Det Ægæiske Hav	Artikel 6, 7, 8, 9, 11 og 12 Forordning (EØF) nr. 2019/93	Sektorer: oksekød; udvikling af frugt, grøntsager, planter og blomster; kartofler; vin; oliven; honning